

EDMSARN

วอดมตาบต

ปีที่ 90

วันที่ 25/3/2010 5941.40 บาท

ภาพ: ส.อ. 11

01-03-2552 11:00 AM

01-03-2552 11:00 AM

พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16
ประจำปี 2010

เดือนตุลาคม

เพื่อการประกาศข่าวดีจะช่วยให้มหาวิทยาลัยคาทอลิกทั่วโลก
เป็นสถานที่ซึ่งนักศึกษาสามารถรับประสบการณ์การผสมผสาน
อย่างกลมกลืนของความเชื่อและเหตุผลมากยิ่งขึ้น

อันเนื่องมาจาก

ปกหน้าใน

สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ทรง
พักผ่อนช่วงฤดูร้อนที่พระราชวังฤดูร้อน กัสเตล
กันดอลโฟ พระอิริยาบถง่ายๆ ในป่าที่มีแมกไม้
และทะเลสาบอันร่มเย็น ภาพที่พระองค์ทรงสวด
สายประคำ โดยดำเนินไปตามทางเดินในป่ากับ
ผู้ติดตาม เดือนใจเราในเดือนตุลาคม (เดือนแม่พระ
ลูกประคำ) อย่างดียิ่ง วาอย่าลืมสวดสายประคำ ใน
เดือนนี้เป็นพิเศษ (อ่านเรื่อง “พระราชวังฤดูร้อน
กัสเตล กันดอลโฟ” ได้ในอุดมสาร ฉบับที่ 36 วันที่
5-11 กันยายน 2010 หน้า 11)

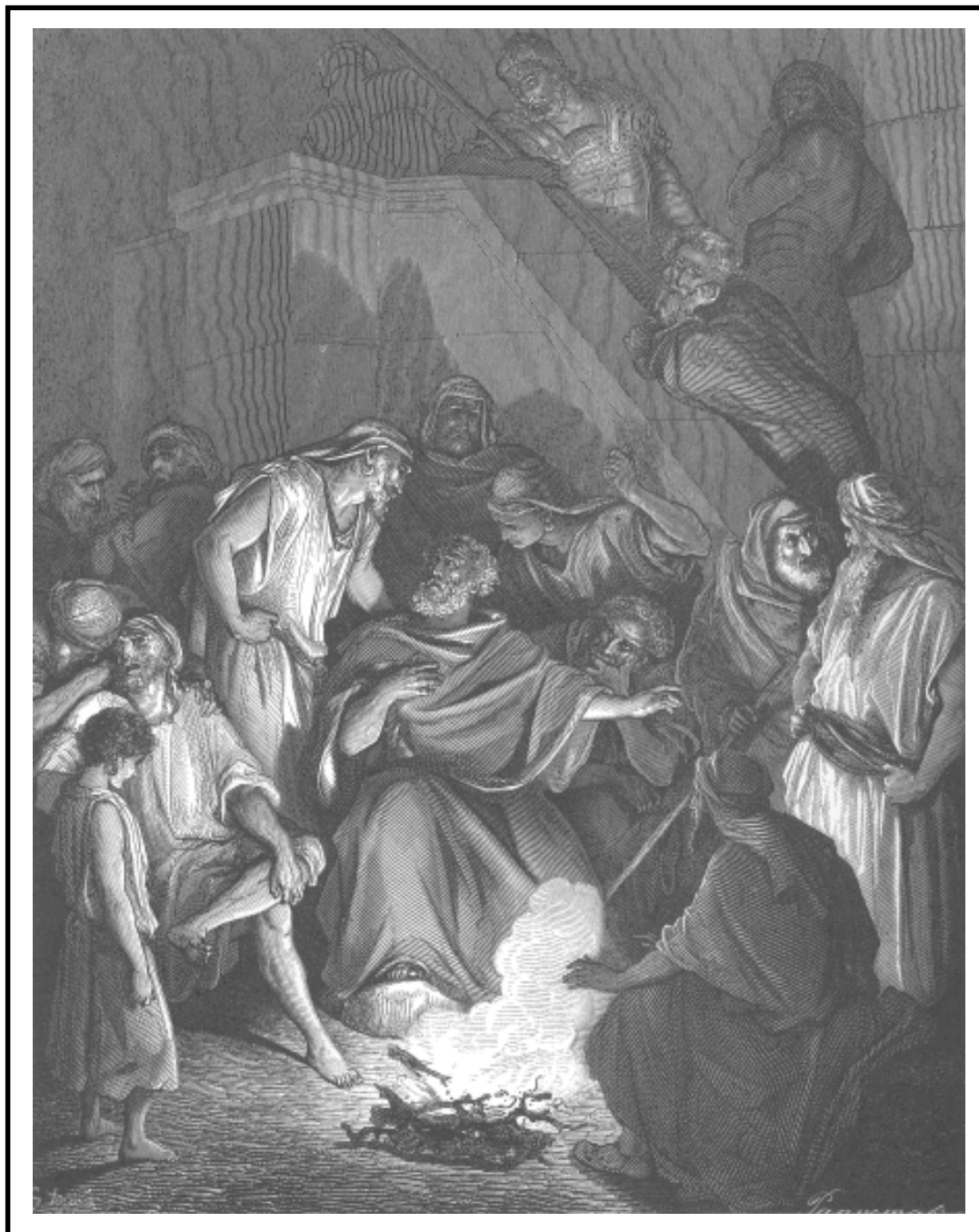
วิสัยทัศน์ ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็นหนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา ติดตามและประกาศพระเยซูคริสตเจ้า

พันธกิจ พระศาสนจักรในประเทศไทย มุ่งอุทิศตนฟื้นฟูชีวิตให้สนิทกับพระคริสตเจ้า โดยอาศัยพระวาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์
เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือและแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระอาณาจักรในบริบทสังคม เสวนาฉันพี่น้อง
กับผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสตเจ้า และเป็นประจักษ์พยานด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย รักและ
รับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

- เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่าง พระสงฆ์ นักบวช และฆราวาสทั่วไป
- เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี บทวิจารณ์ที่มีคุณค่าต่อชีวิตตามจิตตารมณ์ของพระวรสาร
- เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา สังคมและวัฒนธรรม

ภาพพิมพ์โลหะ
โดย : กุสตาฟ โดเร

การปฏิเสธของเปโตร 3 ครั้ง ก่อนที่ไถ่จะขึ้น

มธ 26:69-75

กุสตาฟ โดเร ทำภาพพิมพ์โลหะด้วยความสามารถอันน่าอัศจรรย์ใจอย่างมาก ท่านสามารถทำให้แสงจากกองไฟที่ผู้คนนั่งล้อมกันอยู่สะท้อนไปบนใบหน้าและตามเสื้อผ้าได้อย่างงดงามยิ่ง เงามของผู้คนตกทอดไปยังผนังกำแพงยังทำให้ภาพสมจริงว่าเป็นถ้ำวันพฤหัสบดีศักดิ์สิทธิ์ คือนวันที่พระเยซูเจ้าถูกจับ แล้วพวกเจ้าหน้าที่พระวิหารก็นำพระองค์ไปไต่สวนกันที่บ้านอันนาสพอลดาของคายาฟาส ผู้เป็นมหาสมณะในปีนั้น

ผู้คนจึงมาออกันอยู่ที่ลานบ้านด้วยความอยากรู้อยากเห็น แต่เพราะกำแพงอากาศหนาวเย็นจึงนั่งผิงไฟกันอยู่ตรงลานบ้านนั้น เปโตรกล้าๆ กลัวๆ อยากรจะช่วยพระเยซูเจ้าแต่ก็ไม่ว่าจะอย่างไร ก็มาเฝ้าอยู่ที่ลานบ้านมหาสมณะปะปนไปกับชาวยิวเพื่อรอฟังผลการไต่สวน ขณะนั้นเองที่มีผู้คนมาทักนักบุญเปโตร และท่านได้ปฏิเสธไปว่าไม่รู้จักพระเยซูเจ้าทั้ง 3 ครั้ง แล้วไถ่ก็ขึ้น เปโตรจึงจดจำได้ถึงความจริงที่พระเยซูเจ้าเคยทำนายว่า ก่อนไถ่ขึ้นท่านจะปฏิเสธพระองค์ 3 ครั้ง

ข้าแต่พระเจ้า... นักบุญเปโตรได้แก้ตัวการตอบปฏิเสธครั้งนี้ ด้วยการที่พระเยซูเจ้าทรงหยิบยื่นโอกาสแก่ท่าน เมื่อทรงคืนพระชนม์ชีพแล้ว ตรัสถามเปโตรว่า “ชิมอนบุตรของยอห์น ท่านรักเรามากกว่าคนเหล่านี้รักเราไหม” และนักบุญเปโตรก็ตอบว่า “ใช่แล้วพระเจ้าข้า พระองค์ทรงทราบข้าพเจ้ารักพระองค์” ถึง 3 ครั้งเช่นกัน (ยน 21:15-17) ขอพระองค์ทรงโปรดให้ข้าพเจ้ารักพระองค์อย่างจริงใจ แม้บางครั้งข้าพเจ้าจะพลาดพลั้งไปเพราะความหวาดกลัว ขอพระองค์ประทานโอกาสให้ข้าพเจ้าได้สำราญความรักแท้จริงต่อพระองค์ก่อนที่ข้าพเจ้าจะสิ้นใจด้วยเทอญ

คำทักทายที่เริ่มด้วยคำว่า “ขอโทษนะครับ”

สิบเอ็ดชั่วโมงบินตรงจากประเทศฝรั่งเศสสู่เมืองไทยผมกำลังสิ้นสุดภารกิจการเดินทางไปประชุมสื่อสิ่งพิมพ์คาทอลิกโลกที่ประเทศบูร์กินาฟาโซ 6 วันสำหรับร่วมประชุมและกิจกรรมที่จัดขึ้น อีก 2-3 วันก่อนกลับผมแวะพักที่ประเทศฝรั่งเศส เพราะมีการกิจบางอย่างที่จะต้องทำที่นั่น

เที่ยวบินที่ผมใช้บริการบางคนมีเป้าหมายปลายทางเดียวกันคือประเทศไทย แต่บางคนไปต่อที่ซานออย ไม่ต้องบอกว่าผมลงที่ไหน แต่รายล้อมผมทั้งซ้ายขวา (อาจจะรวมหน้าหลัง) พวกเขาไปต่อครับ

คนที่นั่งทางขวาของผมมาพร้อมกับเพื่อนๆ กลุ่มใหญ่ทีเดียว พวกเธอเหมือนผู้หญิงรุ่นใหญ่เที่ยวด้วยกัน ส่วนซ้ายมือของผมเป็นสาวรุ่น เธอคงชินกับการเดินทางคนเดียว ผมเห็นอุปกรณ์สารพัดที่เธอเก็บและยกขึ้นมาใช้ เธอคงไม่ต่างจากผม การเดินทางคนเดียวสอนเราหลายอย่าง

“จะมีอะไรดีมาจากนาซาเรธ” คำถามที่ไม่ต้องรอคำตอบเพราะจากคำถามก็สรุปแล้ว ว่าไม่น่าจะมีอะไรดี วันดีคืนดีมีคำถามคล้ายๆ แบบนี้อีกครั้ง พระองค์อยู่ที่ไหน ทำอะไร ชีวิตเป็นอย่างไร พระองค์ตอบได้ชัดเจน แต่ไม่รู้ว่าคุณที่รับคำตอบจะลงสนใจกระทำหรือเปล่า? “มาดูเองสิ”

“จะมีอะไรดีมาจากแอฟริกา” คำถามที่ไม่ต้องรอคำตอบ เพราะจากคำถามก็สรุปแล้ว ว่าไม่น่าจะมีอะไรดี แล้ววันดีคืนดี ผมก็ได้ไปดูเองรู้ว่าแอฟริกาจะมีอะไรดี ผมเกิดคำถามเหมือนกัน เป็นข้อคิดหนึ่งเรารู้จักทวีปนี้จากไหนกัน ขาวตามหน้าหนังสือพิมพ์ ภาพสารคดี ข้อสันนิษฐานที่คิดไปเอง ข้อสันนิษฐานนี้บอกว่า สื่อต่างๆ ที่ออกไปเป็นมุมมองที่ไม่ใช่ของพวกเขาครับ เราควรจะรู้จักแอฟริกาจากคนแอฟริกา การค้นคว้าไปร่วมประชุมของผมเพียงลำพัง ในนามสื่อสิ่งพิมพ์คาทอลิกจากเมืองไทยจึงเริ่มขึ้น ตั้งแต่คำวันอาทิตย์ที่ 12 กันยายน จนถึงวันอาทิตย์ที่ 19 กันยายน เหตุการณ์ทั้งหมดจะถูกบันทึกอย่างละเอียดเป็นฉากเป็นตอนในอุดมสารรายสัปดาห์ตรงคอลัมน์หมายเหตุคุณสาร ชื่อบันทึกว่า “บันทึกแอฟริกา : คนรู้ไม่ออกไป คนไปอยากรู้ คนอ่านอยากเข้าใจ คนเข้าใจต้องอ่าน” ผมตั้งหัวเรื่องให้ดูมินๆ มั่วๆ แบบผิวดำ แต่เมื่อค่อยๆ อ่าน ค่อยๆ เรียนรู้ไปด้วยกัน สิ่งที่ผมว่าเราพบตรงกันก็คือ คนทุกคนบนโลกใบนี้ ไม่ได้เกิดมาเพื่อให้ใครเหยียดหยาม คนทุกคนน่ารัก ฉลาด และมีรสนิยม เป็นต้นคนแอฟริกา ต้องลองคิดตามนะครับ

ส่วนบทความทุกบรรทัดของอุดมสารรายเดือนฉบับนี้ยังอุดมไปด้วยสาระอย่างไม่เคยเปลี่ยนแปลงและเปลี่ยนไป เราจะเขียนอย่างไรให้ไม่รู้สึกลอตัว เอาเป็นว่า ชื่อของหนังสือก็บ่งบอกตัวของตนอยู่แล้ว เดือนตุลาคมแล้วนะครับ รวดเร็วใช่ไหมครับ มองในแง่ดีเข้าใจ แสดงว่าเราใช้แต่ละวันคุ้มค่าทุกวินาที

ผมพยายามไม่ให้รถคนลูกเรือที่นั่งรอการเดินทางต่อไปยังซานออย ผมค่อยๆ หยิบสัมภาระที่วางไว้ในที่วางด้านเหนือศีรษะ ค่อยๆ นำกระเป๋าเหล่านั้นลงมาจากบน เห็นของบางอย่างยังอยู่ที่เบาะนั่งของตนเอง จึงเอื้อมมือไปหยิบก่อนจะกล่าวทักเป็นคำแรกหลังจากนั่งติดกันมาร่วมสิบชั่วโมง เป็นคำทักทายที่ประหลาดมาก คนเราไม่น่าทักกันหรือพูดกันคำแรกด้วยคำนี้ “ขอโทษนะครับ” ผมพูดทั้งๆ ที่ไม่รู้ว่าเธอจะเข้าใจมันแค่ไหน เธอเป็นคนต่างชาติ ประเทศใดสักแห่งบนโลกใบนี้อาจจะจีนหรือไม่แน่อาจจะญี่ปุ่น ประสบการณ์เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า บางทีเรื่องบางเรื่องที่คุณเข้าใจ คุณไม่ได้เข้าใจมันหรอก และยังคุณพยายามทำความเข้าใจคุณอาจจะยังไม่เข้าใจ ของอย่างนี้พระเยซูพูดไว้แล้วครับ “มาดูเองสิ” แล้วจะเข้าใจแจ่มชัด ดูด้วยตา สัมผัสด้วยมือ วิเคราะห์ด้วยหัวใจ

บรรณาธิการบริหาร

อุดมตาแปด

ประธานสื่อนวมลชนคาทอลิกประเทศไทย :
พระคุณเจ้าประธาน ศรีคารุณศีล

คณะกรรมการที่ปรึกษา :

ภราดาหลุยส์ ชาแนล,
อ.ประคิน ชุมสาย ณ อยุธยา,
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ :

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง
(ในนามสภาพระสังฆราชคาทอลิก
แห่งประเทศไทย)

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์-ผู้โฆษณา

ผู้อำนวยการและจิตตาริการ :

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

บรรณาธิการบริหาร :

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ :

วัชรวิ กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ :

เสกสรร กองคำ

อุดมสานต์

นิตยสารคาทอลิกรายเดือน

กำรบำรุงปีละ 400 บาท

ธนาณัติในนามซิสเตอร์ศรีนทิพย์ กิจสวัสดิ์
ส่งจ่าย ป.ณ.ยานนาวา 10120

สำนักงาน :

122/11 ซ.นาครสุวรรณ ถ.นนทรี

แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา

กรุงเทพฯ 10120

โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1801

โทรสาร : 0-2681-5401

CATHOLIC PRESS OF THAILAND
UCIP/SEACPA (THAILAND)

122/11 Soi Nak Suwan, Nonsi Rd.,

Chong Nonsi, Yan Nawa,

Bangkok 10120 Thailand.

Tel. 66-2681-3900 ext. 1801

Fax : 66-2681-5401

E-mail : thecatcom@loxinfo.co.th

udomsarn@gmail.com

Website : www.udomsarn.com

พิมพ์ที่ :

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2235-1045

เพลท :

บริษัท วิ.โอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

สฎีป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 เกาหลียุคใหม่ สร้างคน สร้างเมือง
แผ่นดินที่ท้าทาย แข่งขัน
- 14 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
กับคาทอลิก
- 38 จากสารสาสน์คฤศตัง มาเป็นอุดมสานต์

พระคัมภีร์

- 40 วันละก้าวกับพระเยซู
- 42 กว่าจะเป็นนักบุญ

ชีวิตคริสตชน

- 43 ข้างธรรมาสน์
- 44 ซ่อนไว้...ในจังหวะชีวิต
- 46 ระหว่างเดือน
- 48 เรื่องเล่าของชานา
- 51 ได้ตามโค้งตะวัน
- 55 คุยกับเกสัชร
- 58 บันทึกกรรมทูต
- 62 คูหนึ่ง
- 64 ผ่านมา 55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
- 66 นานาอาชีพ

ศิลปะ

- 69 พจนมาลา
- 70 ภาพเคียงคำ
- 71 พงส์ ประมวล

เด็กและเยาวชน

- 72 สโมสรอุดมสานต์
- 73 การ์ตูนครุฑน้อย
- 79 คุยกันฉันเพื่อน
- 83 ผ่อนคลายสไต้ฟี่อ้อย
- 85 มุมเด็กศิลป์
- 88 ขวนคิดชวนอ่าน

จิปาละ

- 90 จดหมายจากผู้อ่าน
- 92 บทความชวนคิด

เกาหลียุคใหม่ สร้างคน สร้างเมือง แผ่นดินที่ท้าทายแข่งขัน

ในช่วงนี้คนไทยเราได้รู้จักประเทศเกาหลีมากขึ้น จากภาพยนตร์ ละคร โทรทัศน์ ที่สื่อสารกันทั้งบ้านทั้งเมือง และเรื่องอาหารการกิน เนื้ออย่างเกาหลี คารานกัรื่องเกาหลี และสินค้าเกาหลี ที่คาน้ำเข้ามาแบ่งตลาดญี่ปุ่น และยุโรป หนาตาขึ้น ตั้งแต่กล้องถ่ายรูป เครื่องไฟฟ้า รถยนต์ ฯลฯ

“ละครเกาหลีเขาแต่งชุดสวยงาม ตัวละครไม่มีความรุนแรงด่ากัน ตบกัน อิจฉา ดูแล้วได้ความรู้ ได้แนวคิด” คอละครเราพูดถึงเขา..เกาหลี

เป็นยุคของกระแสนิยมเกาหลี จนกระทั่งวัยรุ่นไทย ต้องทำหน้าตาให้ คล้ายเกาหลีกันทั้งบ้านทั้งเมือง

ระยะเพียงแค่ 40-50 ปี เกาหลีกลายเป็นผู้นำด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษา บันเทิง การศึกษา ทั้งไทยไปจนไม่เห็นหิมะ!

ในแวดวงพระศาสนจักรคาทอลิกเอง ก็พูดถึงประเทศเกาหลีในด้านที่ พระศาสนจักรเจริญก้าวหน้ามาก ศาสนาคริสต์ได้เข้าไปในเกาหลีภายหลัง ประเทศไทยเป็นร้อยปี แต่วันนี้ เขามีคริสตังที่เข้มแข็งร้อนรน

ที่อยากจะพูดถึงเกาหลีในที่นี้ ก็เพราะว่าเดือนกันยายน ค.ศ. 2010 เกาหลี เป็นเจ้าภาพจัดประชุมเกี่ยวกับ “บทบาทของฆราวาสในพระศาสนจักร” ซึ่งมี ผู้แทนจากประเทศไทยไปร่วมประชุมด้วย และมีบางช่วงในประวัติศาสตร์ พระศาสนจักรเกาหลี ที่เกี่ยวข้องกับพระศาสนจักรในประเทศไทย

สมัยรัชกาลที่ 2 พระคุณเจ้ามารีย์ โยเซฟ ฟลอรังส์ ประมุขมิสซังสยาม ค.ศ. 1811-1834 ผู้สร้างวัดอัสสัมชัญหลังแรก ค.ศ. 1822 ได้รับยกย่องจาก คริสตังในสมัยท่านเมื่อมรณะว่า พระคุณเจ้าเป็น “พระสังฆราชผู้ยากไร้ผู้ศักดิ์สิทธิ์”

สมัยที่ท่านปกครองนี้เป็นช่วงหลังจากปฏิวัติฝรั่งเศสบ้านเมืองนองด้วยเลือด ศาสนาคริสต์เองประสบความลำบากมาก และมีสชันนารีมีน้อย

ค.ศ. 1827 คณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส (เอ็มอีพี.) ที่ปารีสได้ ส่งมิสชันนารีใหม่มาสยาม 3 องค์ และในจำนวนนี้ มีคุณพ่อบาร์เธเลมี บรือเกียร์ (Barthermie Bruguiere) ด้วย

ค.ศ. 1829 พระคุณเจ้าฟลอรังส์ได้ขอให้คณะมิสซังต่างประเทศ (เอ็มอีพี.) รับประเทศเกาหลีไว้ในเขตการประกาศข่าวดีและเขตปกครอง ต่อมาสมณกระทรวงประกาศข่าวดีได้ประกาศแต่งตั้งผู้ปกครองและผู้รับผิดชอบมิสซังเกาหลี

พระคุณเจ้าบรีอเกียร์ได้รับการแต่งตั้งเป็นพระสังฆราชวันที่ 9 กันยายน ค.ศ. 1831 และวันที่ 12 กันยายน ค.ศ. 1832 ได้เดินทางไปประเทศเกาหลี พร้อมกับครูคำสอนชาวจีนคนหนึ่ง ถือว่าท่านเป็นพระสังฆราชองค์แรกของประเทศเกาหลี แต่ก็อยู่ได้ไม่นาน เพราะมรณวันที่ 20 ตุลาคม ค.ศ. 1835 ที่ Pie-Li-keou (Repertoire des Membres de la Société de Missions Étrangères, p. 98)

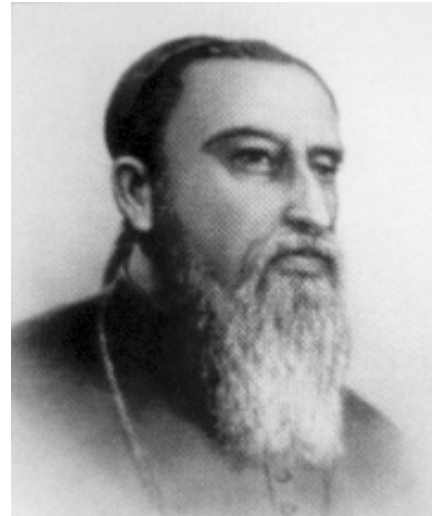
“สมณกระทรวงเผยแผ่ความเชื่อ แต่งตั้งพระคุณเจ้าบรีอเกียร์เป็นประมุขมิสซังเกาหลี ท่านทราบข่าวนี้ วันที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ. 2375/ค.ศ. 1832 ระหว่างนั้นพระสังฆราชผู้ช่วยปล่อยให้พระคุณเจ้าฟลอรังส์อยู่กรุงเทพฯ ส่วนตัวท่านไปปกครองดูแลภาคใต้ของมิสซัง โดยมีปีนังและสิงคโปร์เป็นจุดติดต่อ พระคุณเจ้าบรีอเกียร์ออกจากมิสซังสยามวันที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2375/1832 พร้อมกับครูคำสอนชาวจีนคนหนึ่ง เมื่อพระคุณเจ้าฟลอรังส์ทราบว่า ผู้รับผิดชอบศูนย์กลางของคณะที่มาก็ ปฏิเสธให้ที่พักแก่พระคุณเจ้าบรีอเกียร์ระหว่างเดินทางไปมิสซังใหม่ พระคุณเจ้าฟลอรังส์มีความทุกข์ใจมาก ท่านต่อว่าคณะผู้บริหารบ้านเณรที่กรุงปารีสอย่างรุนแรง” (ประวัติการเผยแผ่คริสต์ศาสนาในสยามและลาว, โรแบต์ โกสเต หน้า 322)

สมัยแรกเริ่มที่ลุ่มๆ ดอนๆ

เกาหลีได้รู้จักศาสนาคริสต์ครั้งแรก ผ่านทางคริสตังจากประเทศญี่ปุ่น แต่เป็นจุดเริ่มต้นที่ไม่ประทับใจนัก หนังสือ “2000 ปีแห่งการประกาศพระวรสาร” โดยคุณพ่อโรแบต์ โกสเต หน้า 150-155 สรุปความว่า

“ค.ศ. 1592 ญี่ปุ่นต้องการจะรุกรานประเทศจีน แต่ต้องผ่านเกาหลี และต้องการกำจัดคริสตังในญี่ปุ่นออกไป จึงส่งทหารญี่ปุ่น 2 แสนคนไปตีเกาหลี และจีนได้สำเร็จ ทหารญี่ปุ่นส่วนหนึ่งเป็นคริสตังได้ขอให้มิพระสงฆ์มาช่วย มีพระสงฆ์เยสุอิตมาอยู่เพียงปีครึ่งเท่านั้น คริสตังญี่ปุ่นอยากจะเผยแผ่ศาสนาคริสต์ให้ชาวเกาหลี แต่ชาวเกาหลีเกลียดชังญี่ปุ่น จึงไม่ยอมรับศาสนาคริสต์ เชลยศึกเกาหลีถูกส่งไปญี่ปุ่น พระสงฆ์เยสุอิตได้ไถ่ตัวออกมาและได้รับศีลล้างบาป ถึง 2,000 คน คณะเยสุอิตคิดจะเปิดมิสซังในเกาหลี โดยอาศัยคริสตังเกาหลีเอง แต่รัฐบาลญี่ปุ่นได้เรียกกองทัพลับ ความคิดต่างๆ จึงหยุดลง”

“ต่อมาเมื่อชาวแมนจูจับมังกูราชกุมารแห่งเกาหลี ไปเป็นตัวประกันนาน

■ พระสังฆราชบาร์เตเลมี บรีอเกียร์
ประมุขมิสซังเกาหลีองค์แรก

■ เส้นทางเดินทาง
ของคุณพ่อแมกซ์
ชาสต์ (1827-1837)
มิสชันนารี MEP
ที่เข้าไปทำงานใน
เกาหลีรุ่นแรก

■ พระสังฆราชโลรังด์ อังแบร์ต์
ถูกจับประหารชีวิตในเกาหลีก
ค.ศ. 1839

8 ปี เมื่อได้รับการปล่อยตัวเป็นอิสระ พระองค์ได้เดินทางผ่านปักกิ่ง และได้พบกับ**คุณพ่ออาดัม ชอลล์** (Fr. Adam Schall, S.J.) พระองค์ได้รับการต้อนรับอย่างดีและคุณพ่ออาดัม ได้มอบหนังสือคณิตศาสตร์ และคำสอนศาสนาคริสต์ ซึ่งทรงโปรดปรานมาก แต่กลับไปได้เพียง 70 วัน ก็สิ้นพระชนม์อย่างลึกลับ”(เล่มเดียวกัน, หน้า 150-151)

เริ่มหว่านเมล็ดพันธุ์

“ศตวรรษที่ 18 ค.ศ. 1784 คณะราชทูตเกาหลีกไปเยือนจีน บิดาของ **ยี เจิง สอน** ร่วมอยู่ในคณะราชทูตด้วย เวลานั้น ยี อายุ 27 ปี ยังหนุ่มแน่น เป็นปัญญาชนที่ฉลาด จึงได้ขอติดตามไปด้วย และได้มีโอกาสไปเยี่ยมวัดคริสต์ที่ปักกิ่ง 4 แห่ง ได้พูดคุยกับ **คุณพ่อเดอ กรามมอนต์** (De Grammont) คณะเยสุอิต และได้ขอหนังสือคณิตศาสตร์ ศาสนาคริสต์ไปด้วย ก่อนกลับได้รับศีลล้างบาป ได้เรียนคำสอนเพียง 1 เดือนเท่านั้น

เมื่อกลับไปเกาหลีก ได้นำเอาหนังสือคำสอนไปศึกษาต่อและสอนเพื่อนๆ ได้โปรดศีลล้างบาปให้ชาวเกาหลีกจำนวนมาก และยังได้ถวายมิสซา พร้อมทั้งมอบอำนาจให้คนอื่นๆ มีอำนาจทำมิสซาอีก 10 คนด้วยความไม่เข้าใจ

ภายหลังได้มีผู้ทักท้วงว่า “ทำไม่ถูกต้อง” จึงต้องเลิกปฏิบัติดังกล่าว และจากการห้ามทำพิธีเคารพบรรพบุรุษและขงจื้อสำหรับคนที่มาเป็นคริสต์ ซึ่ง เป็นอุปสรรคทำให้คนไม่มาสนใจเป็นคริสต์” (2000 ปีแห่งการประกาศพระวรสาร หน้า 151)

ศตวรรษที่ 19 เป็นช่วงเวลาแห่งการเบียดเบียน

ค.ศ. 1795 **คุณพ่อยากอบ จู** อายุ 24 ปี พระสงฆ์ชาวจีน ไปเป็นมิสชันนารีที่เกาหลีก จึงได้มีมิสซาเป็นครั้งแรก แต่ต้องคอยหลบซ่อนตัว เนื่องจากรัฐบาลยังห้ามสอนศาสนาคริสต์ ต่อมาคุณพ่อได้มอบตัวกับเจ้าหน้าที่และถูกประหารชีวิตวันที่ 31 พฤษภาคม ค.ศ. 1801 รวมเวลาทำงานได้ 6 ปี (ข้อมูลบางที่ระบุว่า เป็น ค.ศ. 1802) เวลานั้นเกาหลีกมีคริสต์ 6,000 คน

เมื่อ**กษัตริย์จ้องโจ** ผู้ทรงมีเมตตากับพวกคริสตัง เสด็จสวรรคตลง ค.ศ. 1800 กษัตริย์องค์ต่อมาซึ่ง

■ มิสชันนารีคณะเอ็มอีพี.
ในเกาหลีกที่ได้รับสถาปนาเป็นนักบุญ
คุณพ่อจัสต์ เดอ เบรอเดอนีแยร์ส
คุณพ่อฮังรี คอริย์, คุณพ่อกุสตาฟ โบลิเยอ
และคุณพ่อดูกลี อีแอง

เป็นราชวงศ์โชซอน (Joseon Dynasty) ทรงรังเกียจคนต่างชาติ รวมไปถึงพวกคริสตังด้วย เพราะทรงมองว่าศาสนาคริสต์เป็นศาสนาของคนต่างชาติ จึงเริ่มเบียดเบียนศาสนาคริสต์อย่างรุนแรงขึ้น

พระสงฆ์ชาวเกาหลีองค์แรกคือ **คุณพ่ออันดรูว์ คิม บวช** ค.ศ. 1845 ถูกประหารชีวิตเป็นมรณสักขีพร้อมกับคริสตังหลายคน ค.ศ. 1846 ต่อมา ค.ศ. 1866 พระสังฆราช 2 องค์ พระธรรมทูต 7 องค์ และคริสตังหลายพันคนถูกประหารชีวิตเป็นมรณสักขี พระศาสนจักรในเกาหลีได้รับเสรีภาพทางศาสนา ค.ศ. 1885” (2000 ปี แห่งการประกาศพระวรสาร โรแบร์ต โกสเต, หน้า 227)

“พระศาสนจักรยิ่งถูกเบียดเบียน ยิ่งเข้มแข็ง และที่ใดที่พระศาสนจักรสลายๆ มักจะอ่อนแอ!”

คริสตังถูกเบียดเบียน ค.ศ. 1839, ค.ศ. 1836 และ ค.ศ. 1866 มีคริสตังถูกฆ่าตายประมาณ 8,000 คน ได้รับแต่งตั้งเป็นบุญราศี ครั้งแรก ค.ศ. 1925 จำนวน 79 คน และครั้งที่ 2 ค.ศ. 1968 จำนวน 24 คน

อาณาจักรเกาหลี ราชวงศ์โชซอน เป็นราชวงศ์สุดท้าย มีจักรพรรดิองค์สุดท้ายชื่อ **ซุนจง** ค.ศ. 1910 ญี่ปุ่นได้ยึดครองเกาหลีจนกระทั่งสงครามโลกครั้งที่ 2 จึงได้รับอิสรภาพ

ค.ศ. 1948 หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เกาหลีถูกแบ่งออกเป็นเหนือและใต้ โดยยึดเส้นขนานที่ 38 ส่วนเหนือรัสเซียยึดครองและได้ สหรัฐอเมริกายึดครอง

วันที่ 6 พฤษภาคม ค.ศ. 1984 สมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2 เสด็จเยือนประเทศเกาหลี ได้ร่วมพิธีฉลองการแต่งตั้งนักบุญมรณสักขีชาวเกาหลี 103 คนฉลองวันที่ 20 กันยายนของทุกปี

ปัจจุบัน เกาหลีได้มีประชากร 50 ล้านคน มีผู้นับถือพุทธ มหายาน 47% โปรเตสแตนต์ 38% คาทอลิก 11% ขงจื้อ 3% อื่นๆ 1% (World Desk Reference, AD 2000)

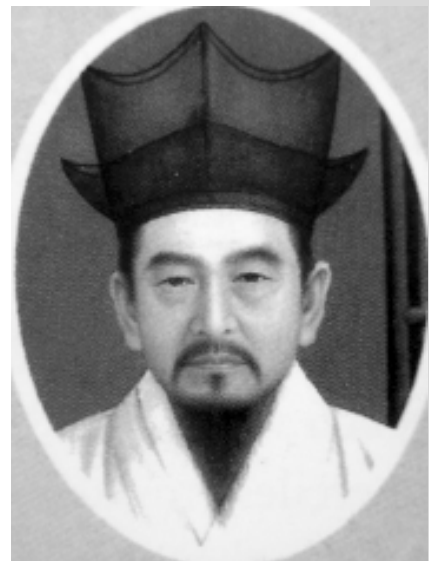
มีคริสตัง 5.1 ล้านคน หรือกว่า 10% มี 15 สังฆมณฑล อัครสังฆมณฑล 3 แห่งคือ โซล แทกู และกวางจู

ค.ศ. 2005 สถิติพระสงฆ์ในเกาหลีมีทั้งหมด 3,211 องค์ สังกัดสังฆมณฑล 2,672 องค์ สังกัดคณะนักบวช 539 องค์ มีวัด 1,366 แห่ง นักบวชชาย 1,472 คน และซิสเตอร์ 8,397 คน

เมื่อเดือนมีนาคม ค.ศ. 2008 พิธีอาชีแอสของคณะพลมารีที่วัดเซนต์หลุยส์

■ คุณพ่ออันดรูว์ คิม
พระสงฆ์องค์แรกของเกาหลี
บวชวันที่ 17 สิงหาคม ค.ศ. 1845
ถูกประหารชีวิตพร้อมกับคริสตัง
ในปี ค.ศ. 1846

■ โทมัส ชอย
พระสงฆ์ชาวเกาหลีองค์ที่สอง

ผมได้มีโอกาสไปร่วมในพิธีนี้ด้วย ได้เห็นและรู้สึกประทับใจว่า มีคริสตังชาวเกาหลีก่อทำภารกิจอยู่ในประเทศไทยไปร่วมพิธีด้วย มี 2 เปรซิเดียม อยู่ในวัยหนุ่มและสาวและวัยทำงานทั้งนั้น ปกติจะมีมิสซาว์นอาทิตย์สำหรับชาวเกาหลีก่อนวันนักบุญยอห์นบอสโกด้วย

วันที่ 7 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2010 ชาวเกาหลีก่อหนึ่ง พระสังฆราชผู้รับผิดชอบงานฆราวาส คุณพ่อ ชิสเตอร์และฆราวาสรวมกว่า 10 คน มาดูงานของคริสตังเรา ได้มาร่วมมิสซาทันทีวัดอัสสัมชัญ

นอกจากนี้ คณะพระมหาไถ่บ้านเราได้ส่งคุณพ่อบางองค์ของเราไปเป็นธรรมทูตที่เกาหลีก่อน เช่น คุณพ่อไพบูลย์ อุดมเดช อยู่ 10 ปี คุณพ่อเจริญ เวียนสินธิ์นันทโชติ ไปปฏิบัติงานต่อได้ 11 ปีแล้ว ได้เล่าให้ฟังว่า “ชาวเกาหลีก่อนเป็นคนรักชาติมากและสินค้าต่างๆ ส่วนใหญ่เป็นของที่เกาหลีก่อผลิตเอง สัตบุรุษมีความกระตือรือร้นและขยันมาก ในช่วง 30-40 ที่ผ่านมามีคริสตังเกาหลีก่อเพิ่มจำนวนมากขึ้นแบบก้าวกระโดด เนื่องจากเกาหลีก่อพยายามพัฒนาประเทศให้เป็นระบบอุตสาหกรรม เกิดคนยากจนจำนวนมาก ค่าแรงต่ำ เกิดความไม่เป็นธรรมจากอุตสาหกรรมประชาชนเรียกร้องค่าแรง และสวัสดิการต่างๆ รัฐพยายามปราบปราม พระศาสนจักรพยายามจะเข้าไปช่วยเหลือ ทำให้พระศาสนจักรเป็นที่พึ่งของคนยากจน และส่งเสริมความยุติธรรม และสวัสดิการให้กับคนยากจน”

รวมทั้งคนไทยเราเองก็ไปขายแรงงานที่เกาหลีก่อหลายหมื่นคนเช่นกัน คุณพ่อ

■ วัดที่ Song-tai ในเกาหลีก่อน

■ พระสังฆราชกุสตาฟ มื่อเดล (1853-1933)
กับสามเณรชาวเกาหลี

ชาวไทยที่ไปอยู่ที่นั่นต้องคอยช่วยเหลือคนไทยในเกาหลีอยู่เสมอ

บุคคลที่เป็นเสาหลักของพระศาสนจักรคาทอลิกเกาหลี ที่เด่นชัดและต้องกล่าวถึงในที่นี้ คือ “พระคาร์ดินัลคิม ซูอัน”

พระคาร์ดินัลสเตเฟน คิม (Cardinal Stephen Kim) ค.ศ. 1922-2009 อายุ 87 ปี เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง เป็นที่เคารพรักและนับถือสำหรับชาวเกาหลีทั่วไป

ในช่วงเวลาทศวรรษที่ 70 และ 80 ได้เป็นหลักให้กับขบวนการเรียกร้องเพื่อประชาธิปไตย และความยุติธรรมเรื่องค่าจ้างแรงงาน และต่อต้านรัฐบาลเผด็จการทหาร

สมเด็จพระสันตะปาปาเปาโล ที่ 6 ทรงแต่งตั้งท่านให้เป็นพระคาร์ดินัลเมื่อ ค.ศ. 1969 ขณะมีอายุเพียง 46 ปี และได้เกษียณอายุเมื่อ ค.ศ. 2002

พระคาร์ดินัลคิมมรณะเมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2009 ในระหว่างที่ตั้งศพเพื่อให้ประชาชนมาคารวะเป็นเวลา 4 วัน มีประชาชนถึง 400,000 คนมาคารวะศพของพระคาร์ดินัลคิม และในวันที่มีมิสซาปลงศพ ณ อาสนวิหารเมียงดอง มีประชาชนหลายหมื่นคนมาร่วมพิธี หลายคนต้องยืนชมพิธีอยู่ภายนอกผ่านทางจอโทรทัศน์ท่ามกลางอากาศที่หนาวเย็น

พระคาร์ดินัลคิม มีลูกคนหนึ่งเป็นพระสงฆ์ชื่อ คุณพ่อจอห์น คิม โบเอียง ถูกฆ่าตายในคุก เนื่องจากการเบียดเบียนศาสนาคาทอลิก ขณะที่กำลังเทศน์สอนอยู่ในคุก (ข้อมูลจากเว็บไซต์)

ประเทศไทยและประเทศเกาหลี มีความสัมพันธ์ทางการทูตกันวันที่ 1

■ วัดในแบบเกาหลี

ตุลาคม ค.ศ. 1958 แต่ความสัมพันธ์ต่อกันนั้นมีมานานแล้ว เพราะ ค.ศ. 2008 ประเทศไทยและเกาหลีได้ฉลองความสัมพันธ์ต่อกันครบ 100 ปี

หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ประเทศไทยได้ส่งทหารไทยไปช่วยรัฐบาลเกาหลีรบ เป็นประเทศที่สอง รองจากสหรัฐอเมริกา

จึงได้เกิดบท เพลงอารีดัง ขึ้น ครั้งหนึ่งดังกระหึ่มอยู่ริมฝีปากทหารไทย ต่อมาได้กลายเป็นภาพยนตร์ไทยที่หวานซึ้ง โหยหาอาลัยอาวรณ์ จนกระทั่งมาถึง “แดจังกึม”

เสียงครวญจากทหารไทย

“ก่อนจะจากเธอสู่แดนไทย

เศร้าโศกเสียใจ คิดถึงแต่น้องนาง

เคยมี เธอเคียงใกล้ แต่ต้องลาไกลเหินห่าง

เพื่อชาติ น้องนางจงได้เห็นใจ

*เธออยู่ต่างแดน จันทน์ก็สุดแสนหมองไหม้

ของจงเป็นสุขเถอะนะขวัญใจ

อารีดัง นั้นยังฝังตรึง ดวงใจคนึงถึงรำไป

โอ้ขวัญใจ อย่าได้โศกตรม”

(อ่านต่อหน้า 61)

ภาพวาด พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าฯ และสมเด็จพระสันตะปาปาปิอุส ที่ 13 วาดโดย ธนา พันธุ์ไธม์ ตั้งแสดงอยู่ที่สถานเอกอัครราชทูตวาติกันประจำประเทศไทย

King Chulalongkorn and his party in Rome, June 1897.

“La Tribuna Illustrata della Domenica” of Sunday, 13 June 1897.

จากหนังสือ King Chulalongkorn and Pope Leo XIII หน้า 108

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว กับคาทอลิก

กรมการศาสนามีความปรารถนาจะจัดทำหนังสือ “พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวกับการศาสนา” เพื่อเผยแพร่ประกาศเกียรติคุณของพระองค์ท่านที่ทรงพระกรุณาให้การอุปถัมภ์ศาสนาต่างๆ โอกาสน้อมระลึก 100 ปีวันสวรรคต จากการมีส่วนร่วมในครั้งนี้นำให้ได้ข้อมูลที่ดี ได้รับทราบถึงน้ำพระทัยเมตตากรุณาที่หลั่งลงมาสู่พสกนิกรคาทอลิกไทย

“อุดมสานต์” จึงขอนำเรื่องราวเหล่านี้มานำเสนอเป็นการเพิ่มพูนความรู้แก่ผู้อ่านผ่านเรื่องราวที่ได้บันทึกไว้ใน “พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวกับคาทอลิก” ในบรรทัดต่อจากนี้

พระมหากษัตริย์ แห่งสยาม	สมเด็จพระสันตะปาปา	พระสังฆราช แห่งมิสซังสยาม	หมายเหตุ
รัชสมัยแห่ง พระบาทสมเด็จพระ จุลจอมเกล้า เจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ระหว่าง พ.ศ. 2411-2453 / ค.ศ. 1868-1910 ¹	สมเด็จพระสันตะปาปา ปีโอ ที่ 9 (Pope Pio IX) ระหว่าง พ.ศ. 2389-2421 / ค.ศ. 1846-1878	พระสังฆราชออกุสแตง ยอแซฟ ด็องปองด์ (Msgr. Augustin Joseph Dupond) ระหว่าง พ.ศ. 2408-2415 / ค.ศ. 1865-1872	พระบาทสมเด็จพระ- จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้เสด็จพระราชดำเนิน เยือนนครรัฐวาติกัน และเข้าเฝ้าสมเด็จพระ- สันตะปาปาเลโอ ที่ 13 ในวันที่ 4 มิถุนายน พ.ศ. 2440 / ค.ศ. 1897 พร้อมด้วยผู้ติดตามทั้ง เจ้านาย ² และข้าราชการ ระหว่าง การเสด็จ ประพาสยุโรปครั้งที่ 1
	สมเด็จพระสันตะปาปา เลโอ ที่ 13 (Pope Leo XIII) ระหว่าง พ.ศ. 2421-2446 / ค.ศ. 1878-1903	พระสังฆราชฌอง หลุยส์ เวย์ (Msgr. Jean Louis Vey) ระหว่าง พ.ศ. 2418-2452 / ค.ศ. 1875-1909	
	สมเด็จพระสันตะปาปา ปีโอ ที่ 10 (Pope Pio X) ระหว่าง พ.ศ. 2446-2457 / ค.ศ. 1903-1914	พระสังฆราชเรอเน มารี ยอแซฟ แปร์รอส (Msgr. René Marie Joseph Perros) ระหว่าง พ.ศ. 2452-2490 / ค.ศ. 1909-1947	

¹ พุทธศักราชและคริสต์ศักราชที่ระบุในตารางนี้ ในส่วนของพระมหากษัตริย์เป็นปีแห่งการขึ้นครองราชสมบัติ และสวรรคต ส่วนของสมเด็จพระสันตะปาปาและพระสังฆราชเป็นปีแห่งการขึ้นดำรงตำแหน่งและมรณภาพ ยกเว้นพระสังฆราชเรอเน แปร์รอส อันเป็นปีที่ได้รับการอนุมัติให้เกษียณจากตำแหน่ง (พ.ศ. 2490)

² เจ้านายที่ได้เข้าเฝ้าสมเด็จพระสันตะปาปาเลโอ ที่ 13 ได้แก่ พระเจ้าลูกยาเธอพระองค์เจ้าจิรประวัติวรเดช (พระอิสริยยศในขณะนั้น) พระเจ้าน้องยาเธอพระองค์เจ้าสวัสดิประวัติ กรมพระสมมตอมรพันธุ์ (พระอิสริยยศในขณะนั้น) และพระเจ้าน้องยาเธอพระองค์เจ้าสวัสดิโสภณ (พระอิสริยยศในขณะนั้น)

ความสัมพันธ์ระหว่างพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวกับนครรัฐวาติกัน ศูนย์กลางของศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสวยราชสมบัติระหว่างปี ค.ศ. 1868-1910 พระองค์ทรงเป็นผู้ปฏิรูปแผ่นดินในทุกๆ ด้าน จนได้รับพระนามว่า “มหाराช” ในการปฏิรูปทางด้านเศรษฐกิจ พระองค์ทรงโปรดเกล้าฯ ให้พระองค์เจ้าปฤษฎางค์ (ม.จ. ปฤษฎางค์ ชุมสาย) เป็นผู้แทนพิเศษ (Extraordinary Envoy) มาเจรจาและลงนามในข้อตกลงระหว่างประเทศในยุโรป ระหว่างปี ค.ศ. 1880-1886

ในระหว่างวันที่ 24 มิถุนายน ค.ศ. 1884 จนถึงวันที่ 5 กรกฎาคม ค.ศ. 1884 พระองค์เจ้าปฤษฎางค์ประทับอยู่ในกรุงโรมเพื่อรอลงพระนามในข้อตกลงระหว่างประเทศไทยและประเทศอิตาลี ในระหว่างระยะเวลานี้เองที่พระองค์เจ้าปฤษฎางค์มีพระประสงค์จะขอเข้าเฝ้าสมเด็จพระสันตะปาปาโดยถือว่าสมเด็จพระสันตะปาปาเป็นบุคคลพิเศษ ผู้สามารถครอบครองหัวใจและวิญญาณของบรรดาคาทอลิกทั่วโลก หลังจากความลังเลใจอันเนื่องมาจากเหตุผลทางด้านความเหมาะสม นั่นคือทางวาติกันรู้สึกไม่สะดวกที่จะต้อนรับแขกของรัฐบาลอิตาลี ขณะเดียวกันพระองค์เจ้าปฤษฎางค์ก็ทรงรู้สึกกลัวว่าจะกระทบกระเทือนใจกับรัฐบาลอิตาลี เมื่อสอบถามจนรอบคอบแล้ว การนัดหมายให้มีการเข้าเฝ้าก็เกิดขึ้น การเข้าเฝ้าครั้งนั้นมีขึ้นในวันที่ 4 กรกฎาคม ค.ศ. 1884 ใช้เวลาทั้งหมดประมาณ 20 นาที สมเด็จพระสันตะปาปาเลโอ ที่ 13 (ค.ศ. 1878-1903) ทรงมีพระปฏิสันถารกับพระองค์เจ้าปฤษฎางค์ เกี่ยวกับพระมหากษัตริย์คุณของพระเจ้าแผ่นดินของไทย ที่ได้ทรงปกป้องคริสตศาสนา รวมทั้งทรงให้เสรีภาพในการเลือกนับถือศาสนา นอกจากนี้สมเด็จพระสันตะปาปายังได้ฝากขอบพระทัยไปยังพระเจ้าแผ่นดิน และยังได้ทรงมีพระปฏิสันถารเกี่ยวกับปัญหาที่พวกคาทอลิกอาจจะเป็นต้นเหตุทำให้เกิดขึ้นในประเทศไทย ซึ่งพระองค์เจ้าปฤษฎางค์ตรัสตอบว่าบรรดามิสชันนารีเป็นผู้ทรงคุณธรรม มุ่งมั่นแต่ความดี และให้การศึกษาแก่ประชาชน ไม่ยุ่งเกี่ยวกับเรื่องการเมืองเลย นอกจากนี้ยังได้ตรัสถึงคุณงามความดีของพระสังฆราชปัลเลอกัวซ์อีกด้วย

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวกับสมเด็จพระสันตะปาปาเลโอ ที่ 13

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จประพาสยุโรป 2 ครั้ง และทั้ง 2 ครั้งนี้ พระองค์ได้เสด็จประพาสประเทศอิตาลีด้วย แต่มีเพียงครั้งแรกคือในปี ค.ศ. 1897 เท่านั้นที่พระองค์เสด็จเข้าเฝ้าสมเด็จพระสันตะปาปาเลโอ ที่ 13 ในระหว่างเสด็จประพาสยุโรปครั้งแรกนี้ พระองค์เจ้าชายสวัสดีโสมณได้เสด็จมาร่วมด้วย และได้ทรงมีหนังสือฉบับหนึ่งไปยังพระคาร์ดินัลรัมโปลลา (Rampolla) ซึ่งเป็นเลขาธิการรัฐวาติกัน ลงวันที่ 28 พฤษภาคม ค.ศ. 1897 เขียนจากเมืองเจนีวา เป็นภาษาฝรั่งเศส มีใจความว่า พระองค์ทรงโสมนัสที่

ภาพถ่าย พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าปฤษฎางค์
ผู้แทนพระองค์ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
เข้าเฝ้าสมเด็จพระสันตะปาปาเลโอ ที่ 13 เป็นการส่วนพระองค์ ที่สำนักวาติกัน
เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม ค.ศ. 1884

สมเด็จพระสันตะปาปาเลโอ ที่ 13 มีพระคำรัสตอบรับการเข้าเฝ้าด้วยความยินดีซึ่งกำหนดไว้ราวต้นเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1897 และในตอนบ่ายของวันศุกร์ที่ 4 มิถุนายนก็จะเสด็จจาก Grand Hotel เพื่อมาที่กรุงวาติกัน คณะผู้ติดตามประกอบไปด้วย สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้าสมมตวงศวิโรทัย พระองค์เจ้าชายสวัสดิโสภณ และพระเจ้าบรมวงศ์เธอพระองค์เจ้าจิรประวิตรเดช จากจดหมายฉบับนี้ทำให้เราทราบว่า การนัดหมายและการตอบรับเรื่องการเข้าเฝ้าสมเด็จพระสันตะปาปาได้ตกลงกันเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เวลาดียวกันทางวาติกันเองก็มีการติดต่อและเตรียมการเพื่อรับเสด็จพระบาทสมเด็จพระจุลจอม-

King Rama V in Rome, 1897

สำเนาภาพจาก หอสมุดวชิรญาณ ภ 003 6-14

เกล้าเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระสันตะปาปาเลโอ ที่ 13 มีพระประสงค์ที่จะทรงทราบเรื่องราวเกี่ยวกับประเทศไทย สถานการณ์ของคาทอลิกในประเทศไทย รวมทั้งทรงขอความเห็นด้วยว่าพระองค์ควรจะทรงมีพระปฏิสันถารกับพระมหากษัตริย์ไทยอย่างไร เพื่อจะเป็นผลดีต่อคาทอลิกในประเทศไทยรายงานนี้พระองค์ทรงขอจากสมณกระทรวงเผยแผ่ความเชื่อโดยผ่านทางเลขานุการของรัฐวาติกัน

ทางเลขานุการสมณกระทรวงเผยแผ่ความเชื่อได้จัดทำรายงานสั้นๆ ฉบับหนึ่งเกี่ยวกับสถานการณ์ทางศาสนาในประเทศไทยส่งมายังเลขานุการรัฐวาติกันวันที่ 3 มิถุนายน ค.ศ. 1897 ในรายงานสั้นเพื่อจำ (Pro-Memoria) ที่จัดส่งมาถวายสมเด็จพระสันตะปาปานี้กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของคริสตศาสนาในประเทศไทยอย่างสั้นๆ ตั้งแต่ครั้งการเข้ามาของโปรตุเกส การแต่งตั้งพระสังฆราชลึงแบร์ตในสมัยสมเด็จพระนารายณ์ จนกระทั่งการเสียกรุงแก่พม่าและการกอบกู้อิสรภาพโดยสมเด็จพระเจ้าตากสิน ประเทศไทยเป็นประเทศในอินโดจีนที่มีได้ตกเป็นอาณานิคมของประเทศใดเป็นประเทศที่ประชาชนส่วนใหญ่นับถือพุทธศาสนา คริสตศาสนาในประเทศเจริญที่ละเล็กละน้อย และเจริญขึ้นอย่างน่าสังเกตในสมัยพระสังฆราชหลุยส์ เวย์ ปัจจุบัน (ในเวลานั้น) มีจำนวนคาทอลิกราว 24,000 คน จากประชากร 8 ล้านคน ฝ่ายคาทอลิกมีสถาบันหลายอย่างโดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบัน

King Chulalongkorn and party in St. Peter's Basilica, October, 1897.

วาดโดย ธนา พันธุ์วิไลย

ตั้งแสดงอยู่ที่สถานเอกอัครราชทูตวาติกันประจำประเทศไทย

Arrival of King Chulalongkorn in Rome, June 3, 1897.

(After D. Paolucci) L'Illustrazione Italiana 1897, No. 24, P. 383.

จากหนังสือ King Chulalongkorn and Pope Leo XIII หน้า 105

King Chulalong and his party visiting the Vatican, June 1897.

วาดโดย ธนา พันธุ์วิไล

ตั้งแสดงอยู่ที่สถานเอกอัครราชทูตวาติกันประจำประเทศไทย

การศึกษาเป็นสถาบันที่มีชื่อเสียงมาก ในที่สุดสมณกระทรวงเผยแผ่ศาสนาได้แสดงความเชื่อมั่นว่า การพบปะครั้งนี้ระหว่างพระมหากษัตริย์ไทยและสมเด็จพระสันตะปาปาจะช่วยให้คาทอลิกในประเทศไทยพบกับเสรีภาพทางศาสนาอย่างสมบูรณ์

ในวันศุกร์ที่ 4 มิถุนายน ค.ศ. 1897 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินด้วยรถม้าพระที่นั่งพร้อมกับคณะ รวมรถม้าทั้งหมด 4 คันด้วยกัน เสด็จมาถึงกรุงวาทีกัน เจ้าหน้าที่ชั้นสูงทั้งหมดของกรุงวาทีกันเฝ้าฯ รับเสด็จ และเวลา 17.15 น. เสด็จเข้าเฝ้าสมเด็จพระสันตะปาปาจนกระทั่งถึงเวลา 17.30 น. หลังจากนั้นเวลา 18.00 น. พระคาร์ดินัลริมโปลาเลขาณการรัฐวาทีกันเข้าเฝ้าถวายคำนับพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเป็นการถวายตอบแทนการเข้าเฝ้าครั้งนี้ที่ Grand Hotel บ่ายวันรุ่งขึ้นเวลา 15.00 น. พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์วาทีกันผู้อำนวยการพิพิธภัณฑ์ Comm. Galli รับเสด็จอย่างสมพระเกียรติ และนำเสด็จพระราชดำเนินชม ในเย็นวันเสาร์ที่ 5 มิถุนายนนั้นเอง พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ให้แก่เจ้าหน้าที่ชั้นสูงของวาทีกันหลายท่านด้วยกัน รายชื่อและชื่อเครื่องราชอิสริยาภรณ์ยังคงถูกเก็บรักษาไว้ที่หอจดหมายเหตุวาทีกัน เครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่พระราชทานให้ในวันนั้น มีดังต่อไปนี้

1. มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก (ม.ป.ช.)
2. ตริตาภรณ์ช้างเผือก
3. มหาวชิรมงกุฏ (ม.ว.ม.)
4. ประถมาภรณ์มงกุฎไทย
5. ตริตาภรณ์มงกุฎไทย

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินออกจากกรุงโรมโดยรถไฟพระที่นั่งในวันที่ 7 มิถุนายน ค.ศ. 1897 สมเด็จพระสันตะปาปาทรงชื่นชมต่อการเสด็จมาของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวพระองค์มีพระประสงค์จะถวายของที่ระลึกจึงทรงโปรดให้เลขานุการรัฐเขียนจดหมายถึงพระองค์เจ้าสวัสดิโสภณว่า สมเด็จพระสันตะปาปามีพระประสงค์จะถวายของที่ระลึก อันได้ แก่ แผ่นจิตรกรรมทำด้วยศิลปะ Mosaic เลียนแบบการตกแต่งภายในมหาวิหารนักบุญเปโตร นอกจากนี้สมเด็จพระสันตะปาปายังประทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ดังต่อไปนี้

1. Grand Cross of the Order of Pius IX

แก่ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้าสมมตวงศวัชรโรทัย

แก่ พระองค์เจ้าชายสวัสดิโสภณ

แก่ พระเจ้าบรมวงศ์เธอพระองค์เจ้าจิรประวัติวรเดช

2. เครื่องราชอิสริยาภรณ์อื่นๆ แก่ผู้ตามเสด็จเข้าเฝ้าสมเด็จพระสันตะปาปา

นอกจากนี้ในวันที่ 13 กันยายน ค.ศ. 1897 เลขานุการรัฐวาทีกันได้มีจดหมายสั่งฯ

ประณามภรณ์มงกุฎไทย
Officer of the Crown of Siam

คริตาภรณ์ช้างเผือก
Commander of the White Elephant

คริตาภรณ์มงกุฎไทย
Commander of the of the Siam

ภาพถ่าย ชุดเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ซึ่งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
ทรงพระราชทานแก่เจ้าหน้าที่ของนครรัฐวาติกัน เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน ค.ศ. 1897

มหาวชิรมงกุฎ ม.ว.ม.
Great Cordon of the Crown of Siam

มหাপรมภรณ์ช้างเผือก ม.ป.ช.
Great Cordon of White Elephant

ภาพถ่ายเครื่องราชอิสริยาภรณ์

1. Great cordon of the Order
2. Commander of the Order

ซึ่งพระสันตะปาปาเลโอ ที่ 13 ทรงประทานแก่คณะผู้ตามเสด็จพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ในโอกาสเข้าเฝ้าเมื่อครั้งเสด็จพระพาสยุโรป เครื่องราชอิสริยาภรณ์ถูกส่งมาพร้อมกับจดหมาย ลงวันที่ 8 มิถุนายน ค.ศ. 1897

ไปยังพระสมณทูตที่กรุงปารีสว่า หากมีโอกาสเข้าเฝ้าพระมหากษัตริย์แห่งประเทศไทย ขอให้กราบบังคมทูลพระมหากษัตริย์ในพระนามของสมเด็จพระสันตะปาปาว่า พระองค์ทรงชื่นชมต่อการเข้าเฝ้าครั้งนี้มาก และจะทรงระลึกถึงเรื่องนี้เสมอ วันที่ 28 กันยายน ค.ศ. 1897 มีจดหมายจากที่ปรึกษาคณะทูตไทยที่กรุงปารีสมายังเลขาธิการรัฐวาทิกัน แจ้งให้ทราบว่าพระมหากษัตริย์ไทยต้องพระราชประสงค์ในพระบรมฉายาลักษณ์ พร้อมทั้งลายพระหัตถ์ของสมเด็จพระสันตะปาปา ก่อนที่จะเสด็จออกจากยุโรป และวันที่ 6 ตุลาคมปีเดียวกัน ทางกรุงวาทิกันแจ้งมาทางสถานเอกอัครสมณทูตที่กรุงปารีสว่า พระบรมฉายาลักษณ์พร้อมลายพระหัตถ์ของสมเด็จพระสันตะปาปา ถูกส่งมาแล้วโดยทางรถไฟ ขอให้พระสมณทูตจัดการส่งไปให้

แก่คณะทูตไทยประจำกรุงปารีส เพื่อดำเนินการส่งไปถวายแด่พระมหากษัตริย์ไทย ตามที่
พระองค์ต้องพระราชประสงค์ด้วย วันที่ 7 ตุลาคม ทางกรุงวาทีกันมีจดหมายแจ้งมายัง
Corragioni d'Orelli ที่ปรึกษาคณะทูตไทยประจำกรุงปารีสว่า พระบรมฉายาลักษณ์ที่ส่งมานี้
เป็นพระบรมฉายาลักษณ์ที่ดีที่สุดของสมเด็จพระสันตะปาปา และพระองค์ได้ทรงลง
ลายพระหัตถ์ด้วยพระองค์เอง ดังนั้นขอให้นำขึ้นถวายแด่พระมหากษัตริย์ไทยด้วย

จดหมายของพระสมณทูตที่กรุงปารีสแจ้งมายังเลขาธิการรัฐวาทีกันลงวันที่ 16 ตุลาคม
ค.ศ. 1897 ว่าพระบรมฉายาลักษณ์ของสมเด็จพระสันตะปาปาที่ส่งมาถวายพระมหากษัตริย์
ไทย มาถึงเมื่อวันพุธตอนเช้า และเวลา 18.00 น. ก็จัดส่งไปให้แก่ที่ปรึกษาคณะทูตไทย
ประจำกรุงปารีส เพราะได้รับข่าวจากหน้าหนังสือพิมพ์ว่า พระมหากษัตริย์ไทยจะเสด็จ
ออกจากกรุงปารีสในวันรุ่งขึ้น พระมหากษัตริย์ทรงโสมนัสเป็นอย่างยิ่งต่อของถวายที่มีค่านี้
และได้ส่ง D'Orelli มาที่สถานเอกอัครสมณทูตเพื่อแสดงความขอบพระทัยต่อสมเด็จพระ-
สันตะปาปาด้วย พระองค์มีพระบรมราชโองการให้ทำกรอบที่สง่างามที่สุด และให้ตั้งไว้ใน
ห้องพระโรงของพระราชวัง หลังจากการเสด็จเข้าเฝ้าสมเด็จพระสันตะปาปาและเสด็จเข้าชม
พิพิธภัณฑ์วาทีกันของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ในระหว่างวันที่ 4-5 มิถุนายน
ค.ศ. 1897 แล้ว เลขาธิการรัฐวาทีกันได้ขอให้เจ้าหน้าที่ผู้หนึ่ง ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นล่าม
ผู้ตามเสด็จในระหว่างเสด็จเข้าชมพิพิธภัณฑ์ ให้เขียนรายงานส่งมายังเลขาธิการรัฐ ในรายงาน
ฉบับนี้ผู้เขียนได้เล่าถึงพระราชดำรัสบางตอน เช่น ครั้นเสด็จผ่านภาพแสดงแผนที่โลก พระองค์
มีพระราชดำรัสว่า

“เป็นเวลานานมาแล้ว ที่ข้าพเจ้าให้ความสนใจต่อทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับพระศาสนจักร
คาทอลิก และสันตะสำนัก ตั้งแต่ครั้งเมื่อสมเด็จพระสันตะปาปาปิโอ ที่ 9 ทรงดำรงตำแหน่ง
ปกครองอยู่ ข้าพเจ้าได้อ่านเรื่องราวต่างๆ มากมาย และข้าพเจ้าได้เรียนรู้และชื่นชม และให้
คุณค่าต่อสถาบันพระสันตะปาปาที่ยิ่งใหญ่นี้ เนื่องจากเรามีอิทธิพลอันยิ่งใหญ่เหนือโลกทั้งโลก
ทั้งนี้เพื่อคุณงามความดีของมนุษยชาติ และเมื่อสมเด็จพระสันตะปาปาเลโอ ที่ 13 ทรง
ได้รับเลือกเป็นสมเด็จพระสันตะปาปา ข้าพเจ้าก็มีความประสงค์จะรู้จักกับพระองค์ และ
ดังนั้นข้าพเจ้าได้อ่านทุกอย่างที่มีเกี่ยวกับบุคลิกของพระองค์ ชีวิต งานของพระองค์ และอื่นๆ
ยิ่งข้าพเจ้าอ่านมากเท่าไร ก็ยิ่งเพิ่มพูนความต้องการที่จะได้พบสมเด็จพระสันตะปาปา
เป็นการส่วนตัวพระองค์มากขึ้นเท่านั้นและโดยเฉพาะอย่างยิ่งสมเด็จพระสันตะปาปาพระองค์นี้
เมื่อวานนี้ข้าพเจ้าได้รับความพึงพอใจมากที่สุด และข้าพเจ้าต้องกล่าวว่า ความเป็นจริงที่ได้
พบเห็นนี้อยู่เหนือกว่าที่ข้าพเจ้าได้เคยจินตนาการไว้มากนัก ข้าพเจ้าจะไม่ลืมการเข้าเฝ้า
ที่น่าประทับใจนี้เลย” นอกจากนี้เมื่อเสด็จเยี่ยมชมเสร็จสิ้นแล้ว ยังมีพระราชดำรัสฝากไปยัง
สมเด็จพระสันตะปาปาด้วย พระราชดำรัสมีว่าดังนี้

“ข้าพเจ้าขอร้องให้ท่านช่วยนำความเคารพ และความขอบพระคุณของข้าพเจ้าไป
ถวายสมเด็จพระสันตะปาปาด้วย กราบบังคมทูลพระองค์ว่า หลายปีมาแล้วที่ข้าพเจ้ารู้จัก

พระองค์โดยผ่านทางหนังสือ ข้าพเจ้าปรารถนาเหลือเกินที่จะได้เข้าเฝ้าพระองค์ และเวลานี้ ข้าพเจ้ามีความสุขใจมาก ความปรารถนานั้นเป็นความจริงแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณที่พระราชทานอนุญาตให้เข้าเฝ้า และจะจดจำไว้ในหัวใจ (พระองค์เอามือแนบพระทัย) ถึงความทรงจำเกี่ยวกับการเยี่ยมเยียนครั้งนี้ กรุณากราบบังคมทูลสมเด็จพระสันตะปาปาแทนข้าพเจ้าด้วย”

พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวนี้ เป็นความจริงทีเดียว เพราะเมื่อหลายปีผ่านไป พระสังฆราชหลุยส์ เวย์ ประมุขมิสซังสยามเวลานั้น ได้เขียนจดหมายถึงสมเด็จพระสันตะปาปาเลโอ ที่ 13 ลงวันที่ 15 มกราคม ค.ศ. 1903 นั่นคือเกือบ 6 ปี หลังจากการเสด็จเข้าเฝ้าครั้งนั้น พระสังฆราชกราบบังคมทูลสมเด็จพระสันตะปาปาว่า การเข้าเฝ้าครั้งนั้นเป็นที่ประทับใจพระราชหฤทัยอยู่มาก เมื่อพระองค์เสด็จกลับประเทศไทย พระองค์ทรงมีพระราชปฏิสันถารต่อน้ำบริดามิสนันรี ต่อน้ำชำระสำนัก บรรดาเจ้าฟ้า และขุนนางทั้งหลายเกี่ยวกับสมเด็จพระสันตะปาปาว่า

“ข้าพเจ้าได้พบพระมหากษัตริย์และจักรพรรดิผู้ยิ่งใหญ่มากมายแต่ไม่มีใครเลยที่งามสง่า น่าเคารพรัก เปี่ยมด้วยคุณงามความดี เท่าเสมอกับบิดาแห่งคริสตชนทั้งมวลในโลก” พระสมณทูตประจำกรุงมาดริด เมืองหลวงของประเทศสเปน เขียนจดหมายถึงเลขาธิการรัฐวาติกันลงวันที่ 18 ตุลาคม ค.ศ. 1897 ว่าที่กรุงมาดริด พระมหากษัตริย์ไทยยังมีพระราชดำรัสถามถึงสมเด็จพระสันตะปาปา พร้อมทั้งยังทรงแสดงความขอบพระทัยในเรื่องพระบรมฉายาลักษณ์ของสมเด็จพระสันตะปาปาที่ได้รับมาแล้ว พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวยังได้เสด็จกลับมาประพาสประเทศอิตาลีอีกครั้งหนึ่งในระหว่างวันที่ 28 ตุลาคม - 2 พฤศจิกายน ค.ศ. 1897 และเช้าวันที่ 29 ตุลาคม ก่อนที่จะเสด็จไปยังเมืองเนเปิลส์ในคืนนั้น พระองค์ได้เสด็จเยี่ยมชมมหาวิหารนักบุญเปโตรอีกครั้งหนึ่ง ทางสันตะสำนักได้มอบหมายให้พระสังฆราชผู้หนึ่ง ซึ่งมีหน้าที่ดูแลมหาวิหารเป็นผู้รับเสด็จและนำเสด็จเยี่ยมชม ในรายงานของพระสังฆราชองค์นี้เล่าว่า เมื่อท่านได้เข้าเฝ้าพระมหากษัตริย์ไทยมีพระราชดำรัสถามข่าวของสมเด็จพระสันตะปาปาในทันที และทรงฝากความปรารถนาดีไปยังสมเด็จพระสันตะปาปา ด้วยการเสด็จเยี่ยมชมมหาวิหารนักบุญเปโตรครั้งนี้ พระองค์ได้เสด็จขึ้นเยี่ยมชมถึงชั้นสูงสุดของโดมมหาวิหาร ตีกวังสมเด็จพระสันตะปาปา และสวนวาติกันด้วย

ในวันที่ 21 กรกฎาคม ค.ศ. 1903 คณะพระคาร์ดินัลที่กรุงโรมเขียนจดหมายฉบับหนึ่งมากราบบังคมทูลพระมหากษัตริย์ไทยว่า สมเด็จพระสันตะปาปา เลโอ ที่ 13 สวรรคตเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม ค.ศ. 1903 เวลาบ่าย 4 โมง พร้อมทั้งกราบบังคมทูลด้วยว่า จะมีการเลือกตั้งพระสันตะปาปาองค์ใหม่ หลังจากพิธีปลงศพผ่านพ้นไปแล้ว 9 วัน ข่าวอันน่าเศร้านี้คงทำให้พระองค์โทมนัสเช่นเดียวกัน เนื่องจากพระองค์ทรงมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน จดหมายฉบับนี้เขียนเป็นภาษาละติน พระเจ้าน้องยาเธอกรมหลวงเทววงศ์วโรปการทรงโปรดให้หมอแฟรงเฟิตเตอ (Frankfurter) แปลเป็นภาษาอังกฤษถวาย พร้อมทั้งถวายความเห็นว่

ภาพวาด สมเด็จพระสันตะปาปา เลโอ ที่ 13 พร้อมลายพระหัตถ์
ถวายเป็นราชบรรณาการ แต่ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ในปี ค.ศ. 1897
ปัจจุบันจัดแสดงอยู่ที่พระที่นั่งวิมานเมฆ

ไม่ต้องตอบจดหมายของพระคาร์ดินัลเพราะได้ส่งโทรเลขไปแล้วและถ้าจะตอบจะต้องตอบไปถึงพระสันตะปาปาปิโอ ที่ 10 พระสันตะปาปาพระองค์ใหม่คือ สมเด็จพระสันตะปาปาปิโอ ที่ 10 ทรงมีพระสมณสาส์นมากราบบังคมทูลถึงเรื่องการได้รับเลือกเป็นพระสันตะปาปาต่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทั้งนี้เพื่อสัมพันธ์ภาพอันดีต่อกันดังที่เคยเป็นมา พระสมณสาส์นฉบับนี้ลงวันที่ 4 สิงหาคม ค.ศ. 1903 และหมอแฟรงเฟิตเตอร์เป็นผู้แปลจากภาษาละตินเป็นภาษาอังกฤษถวาย วันที่ 9 ตุลาคม ค.ศ. 1903 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชสาส์นตอบกลับไปยังสมเด็จพระสันตะปาปาปิโอ ที่ 10 พระราชสาส์นฉบับร่างของพระราชสาส์นฉบับนี้ยังคงเก็บรักษาไว้ที่หอสมุดแห่งชาติ แสดงให้เห็นถึงมิตรภาพที่จริงใจระหว่างประเทศทั้งสอง พระราชสาส์นฉบับร่างนี้เขียนเป็นภาษาอังกฤษ แต่มีรับสั่งให้แปลเป็นภาษาไทย

(หนังสือ 25 ปีความสัมพันธ์ไทย - วาติกัน)

**พระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
ในการส่งเสริมทำนุบำรุงและพระเมตตาจิตต่อศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกในประเทศไทย**

ในรายละเอียดของบทนี้จะได้นำบันทึกต่างๆ ของบรรดามิสชันนารี ที่ยังคงหลงเหลือร่องรอยให้พบกับพระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวต่อศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก โดยแบ่งเป็นหัวข้อต่างๆ ดังนี้

3.1 การมอบฉันทามิตรต่อบรรดาผู้นำศาสนาคริสต์

รายงานมิสซังสยาม ปี 1898

คริสตัง	29,200	คน
ผู้ใหญ่รับศีลล้างบาป	863	คน
เฮเรติกกลับใจ	10	คน
ลูกคนต่างศาสนารับศีลล้างบาป	960	คน

พระคุณเจ้าเวย์ซังได้ไปยังประเทศฝรั่งเศสเพื่อรักษาสุขภาพที่อ่อนแอ ได้เดินทางกลับสู่มิสซังของท่านตอนต้นปี 1898 เป็นที่น่าเสียดายที่ท่านล้มป่วยลงอีกครั้งหนึ่ง ท่านจึงไม่อาจส่งรายงานได้ด้วยตนเองเกี่ยวกับงานต่างๆ ที่ได้กระทำขึ้นในเขตมิสซังของท่าน ท่านจึงให้พระสงฆ์มิสชันนารีอีกองค์หนึ่ง เป็นผู้ทำรายงานมิสซังแทนดังต่อไปนี้

“มีเหตุการณ์อย่างหนึ่งที่เราไม่อาจปล่อยให้ผ่านไปโดยไม่รายงาน คือ การที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าฯ เสด็จนิวัติสู่ประเทศไทย หลังจากการเสด็จพระราชดำเนินสู่ประเทศยุโรปนานเกือบสองเดือน จึงเป็นโอกาสเหมาะสำหรับจัดงานต้อนรับเสด็จที่ยิ่งใหญ่”

“การรับเสด็จนิวัติสู่พระนคร ได้กำหนดขึ้นโดยผู้สำเร็จราชการในวันพฤหัสบดีที่ 16 ธันวาคม มีการเตรียมการอย่างขนานใหญ่ แต่เราสามารถกล่าวได้ว่า ไม่มีผู้ใดเตรียมการได้ยิ่งใหญ่กว่าในเขตของกลุ่มคริสตชน 5 เขตที่อยู่ตามริมแม่น้ำตั้งแต่ปากน้ำจนถึงพระราชวัง ดังนั้นแหละ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจึงทรงทราบ ว่าราษฎรที่เป็นคริสตังรักพระองค์สักเพียงใด”

“มีหมายกำหนดอย่างเป็นทางการให้มิสชันนารีฝรั่งเศสเข้าเฝ้าพระองค์เป็นพิเศษ ในวันที่ 27 ธันวาคม ในวันนั้นมีพระสงฆ์มิสชันนารี 15 องค์ กับพระสงฆ์พื้นเมืองอีก 1 องค์ ได้ไปยังพระราชวังเพื่อเข้าเฝ้า แต่พระคุณเจ้าแห่งเกรซา ประมุขมิสซังมิได้เข้าเฝ้าด้วย รองประมุขมิสซังจึงเป็นผู้นำในการเข้าเฝ้าขณะที่กำลังรอการปรากฏพระองค์ของพระเจ้าอยู่หัวนั้น เจ้าฟ้าผู้เป็นเสนาบดีกระทรวงการต่างประเทศทรงสนทนาด้วยอัธยาศัยไมตรีอันดีกับพระสงฆ์ และยังได้ทรงชี้ให้ดูพระฉายาลักษณ์ของสมเด็จพระสันตะปาปาเลโอ ที่ 13 คิติดั้งอยู่ในที่อันควรแก่การคารวะ พระฉายาลักษณ์นี้ พระสมณทูตที่กรุงปารีสเป็นผู้ทูลเกล้าฯ ถวายแต่

เชิงเทียนพระราชทาน จากพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
พระราชทานแก่วัดช่างคานู

ข้อมูลจากหอจดหมายเหตุอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ

เชิงเทียนพระราชทาน จากพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
พระราชทานแก่วัดรางบัว
ข้อมูลจากหอจดหมายเหตุครุฑราชวิทยาลัย

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สิ่งที่ได้
จัดเตรียมอย่างละเอียดอ่อนนี้มิได้
ทำให้เราประหลาดใจเลย เพราะ
เราทราบดีว่า พระบาทสมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัวทรงเคยตรัสแก่ข้า-
ราชบริพารที่สนิทผู้หนึ่งเกี่ยวกับ
การเสด็จประพาสที่ทรงประทับ
พระราชหฤทัยว่า “มีการจัด
ต้อนรับเราอย่างใหญ่โตทั่วไป
ดีกว่าที่เราคาดคิดไว้เสียอีก แต่ทุก
แห่งหนล้วนกระทำขึ้นอย่างเป็น
ทางการทั้งสิ้น มิแต่กรุงวาทกัน
เท่านั้นที่เราได้พบจิตใจของผู้เป็น
บิดาท่านหนึ่ง เป็นความรู้สึกที่
ยังทราบได้ว่ามีความศักดิ์สิทธิ์อยู่
ในดวงใจนั้น”

“ที่สุด เจ้าฟ้าทุกพระองค์
และขุนนางทั้งหลายได้มาเข้าเฝ้า
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ทรงฉลองพระองค์ด้วยชุดทหารยุโรปปรากฏพระองค์โดยมีราชองครักษ์ในชุดสดใส่สายล้อมอยู่
พระองค์ท่านเสด็จตรงมายังรองประมุขมิสซังและพระราชทานพระหัตถ์ให้สัมผัส ประมุข
มิสซังอ่านสุนทรพจน์ทูลถวาย ซึ่งทรงมีพระราชดำรัสตอบด้วยพระสุรเสียงอันดังเพื่อให้
ได้ยินกันทั่วหน้า ทรงกล่าวตอบในฐานะเป็นองค์พระประมุขของพุทธศาสนา อย่างไรก็ตาม
พระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสสรรเสริญเยินยอสมเด็จพระสันตะปาปาปิโอ ที่ 9 ซึ่ง
เจ้าฟ้ามงกุฎ พระราชบิดาเคยทรงมีความสัมพันธ์ฉันมิตรกับพระองค์มาก่อน พระองค์ท่าน
ยังได้ตรัสสรรเสริญสมเด็จพระสันตะปาปาองค์ปัจจุบัน ที่พระองค์ท่านได้ทรงมีความปลื้ม
ปีติในการเข้าเฝ้าและชื่นชมยินดี”

“หลังจากการอ่านสุนทรพจน์แล้ว พระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระกระแสรับสั่งกับพระสงฆ์
มิสซังนารีทุกองค์ที่เข้าเฝ้า ตรัสถามถึงอายุของพวกท่านและจำนวนปีที่อยู่ในประเทศไทย
กับจำนวนคริสตังในเขตของท่าน หลังจากนั้น เสด็จขึ้นพร้อมกับเหล่าทหารรักษาพระองค์
ท่านเสนาบดีแห่งกระทรวงการต่างประเทศจึงทำหน้าที่ต้อนรับคณะมิสซังนารีต่อไปแทน
พระองค์ การเข้าเฝ้าฯ ในครั้งนี้กินเวลานานกว่าครึ่งชั่วโมง...”

(จากรายงานประจำปีของมิสซังกรุงเทพฯ และมิสซังกรุงเทพฯ ฯลฯ เล่มที่ 1 หน้า 83-85)

3.2 ผลของการเสด็จประพาสต่อการปรับเปลี่ยนเมืองและทัศนคติทางการศึกษา

“หลังจากงานฉลองต่างๆ ผ่านพ้นไปแล้ว พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงปรารถนาจะแสดงให้ทุกคนเห็นว่า พระองค์ท่านทรงมีพระราชดำริกว้างขวางกว่าเดิม อันเป็นผลจากการเสด็จประพาสต่างประเทศของพระองค์ ดังนั้น จึงทรงโปรดให้มีการแข่งขันระหว่างนักเรียนจากโรงเรียนต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นจากโรงเรียนหลวง หรือโรงเรียนอื่นๆ ก็ได้ ที่อยู่ในเมืองหลวง ขณะเดียวกัน ทรงประกาศเงื่อนไขการแข่งขันและรางวัลซึ่งจะแบ่งให้เท่าๆ กัน ระหว่างผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดสองคนแรก จากเงินรางวัลทั้งหมด 2,500 ปอนด์สเตอร์ลิง”

“ครูจากโรงเรียนในพระราชวังคนหนึ่ง ซึ่งเป็นศิษย์เก่าจากโรงเรียนอัสสัมชัญ ได้รับอนุญาตให้ร่วมแข่งขันด้วย คุณพ่อจอมเบตต์ผู้ดูแลโรงเรียนแห่งนี้ส่งนักเรียน 3 คนเข้าแข่งขันตามเงื่อนไขที่กำหนด การแข่งขันเริ่มขึ้นในวันที่ 1 มีนาคมและสิ้นสุดลงในวันที่ 5 ผู้เข้าร่วมแข่งขันมีจำนวนทั้งหมดประมาณ 30 คน สองสามวันต่อมา มีการประกาศผลอย่างเป็นทางการ ผู้ที่ได้ที่ 1 คือครูจากพระราชวังผู้นั้น ส่วนนักเรียนจากโรงเรียนอัสสัมชัญ ได้ที่ 2, 3 และ 4 ผู้ที่ได้ที่ 2 เป็นนักเรียนหนุ่มอายุ 17 ปี เป็นคริสตังแต่ดั้งเดิม ขณะนี้ เพิ่งจะเดินทางไปกรุงลอนดอน เพื่อศึกษาต่อในสถาบันคาทอลิกแห่งหนึ่ง โดยได้รับพระราชทานทุนจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว”

(จากรายงานประจำปีของมิสซังกรุงเทพฯ และมิสซังกรุงเทพฯ ฯลฯ เล่มที่ 1 หน้า 83-85)

3.3 โรงพยาบาลคาทอลิกได้เริ่มสร้างเมื่อรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

“โรงพยาบาล ที่ได้เริ่มสร้างขึ้นโดยมิสซังเมื่อสองปีที่แล้วสำหรับชาวต่างประเทศ ขณะนี้เสร็จแล้ว อย่างน้อยก็สำเร็จในส่วนสำคัญของตัวอาคาร ซิสเตอร์คณะเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร์ รับหน้าที่จะช่วยดูแลการดำเนินงานของโรงพยาบาล ได้เดินทางมาถึงวันที่ 24 เมษายน เป็นรุ่นแรก 7 รูป ทันทีที่มาถึงก็เริ่มจัดระเบียบการทำงานในอาคารใหม่เพื่อพร้อมที่จะรับคนไข้ได้”

“อาคารแห่งนี้มีชื่อว่า “โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์” ซึ่งเป็นผลงานที่น่าภูมิใจที่สุดของคุณพ่อโรมิเออ ผู้ควบคุมการก่อสร้างทั้งหมดจนสำเร็จลงอย่างเรียบร้อยเป็นอาคารตัวอย่าง สิ่งนี้เป็นคำกล่าวของทุกคนทั้งนายแพทย์และนักเดินทางที่เห็นอาคารแห่งนี้ พวกเขาชื่นชมกับการออกแบบที่ดีและการจัดห้องหับอย่างเป็นสัดส่วน มีการระวังเรื่องความสะอาดอย่างมากจนหนังสือพิมพ์ของโปรเตสแตนต์ฉบับหนึ่งเขียนไว้ว่า “หากพิจารณาเพียงแค่ กรุงเทพฯ กับชาวยุโรปที่นี่ ก็อาจกล่าวได้ว่าเป็นโรงพยาบาลที่ค่อนข้างหรูหราไป แต่ถ้าพิจารณาถึงนักบุญหลุยส์องค์อุปถัมภ์แล้ว สำหรับท่านนักบุญก็ไม่มีอะไรที่จะดีเกินไปเพื่อสมาชิกชาวโลกที่กำลังได้รับทุกข์ทรมานอยู่”

“พิธีเปิดโรงพยาบาลควรจะทำขึ้นในเดือนกรกฎาคม แต่เนื่องจากพระคุณเจ้าแห่งเกรซายังป่วยอยู่ จึงต้องเลื่อนกำหนดออกไป ส่วนผู้ป่วยก็ไม่สามารถจะรอวันเปิดได้ จึง

จำต้องรับคนเจ็บต่างๆ ไว้ก่อน ทั้งที่อุปกรณ์ทุกอย่างยังไม่พร้อมดี การรักษาพยาบาลเป็นไปด้วยดี ทำให้คนเจ็บส่วนใหญ่ไม่ต้องอยู่โรงพยาบาลนานนัก การที่สามารถรักษาคนเจ็บให้หายได้โดยเร็วเพราะคุณหมอฟาวซ์ นายแพทย์ใหญ่ของโรงพยาบาล มีความสามารถทางการแพทย์เป็นอย่างดี และซิสเตอร์ทั้งหลายก็มีความชำนาญในการรักษาคนเจ็บอย่างเชี่ยวชาญ”

“เพื่อที่จะสร้างให้ครบตามแบบแปลน จะต้องสร้างอาคารใหญ่ขึ้นอีก 3 หลัง ซึ่งจะสร้างตามจำนวนผู้ป่วยที่เพิ่มขึ้น และโดยเฉพาะตามกำลังปัจจัยทางการเงิน สำหรับปัจจุบันมีการสร้างอาคารติดกับอาคารหลังใหญ่สำหรับรักษาผู้ป่วยชาวพื้นเมือง”

(จากรายงานประจำปีของมิสซังกรุงเทพฯ และมิสซังกรุงเทพฯ ฯลฯ เล่มที่ 1 หน้า 83-85)

3.4 ร่วมอาลัยกับการจากไปของผู้นำศาสนาคริสต์

พระสังฆราชหลุยส์ เวย์ ท่านถึงแก่กรรมภาพลงในโรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ ที่กรุงเทพฯ วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 1909 พิธีปลงศพกำหนดจะทำในวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 1909 เวลา 08.00 น.

ตั้งแต่เช้านี้ ผู้คนมาออกันอยู่รอบๆ สำนักพระสังฆราช และเวลา 07.00 น. บรรดาผู้แทนจากพระราชวัง แต่งชุดสีแดง ก็มาถึง กลุ่มหนึ่งแบกสังเค็ดประดับด้วยม่านสีทอง อีกกลุ่มหนึ่งถือร่มเกียรดิยศ พวกนักดนตรีสະພາຍກລອງเดินขบวนแบบโบราณ และใช้สำหรับพิธีปลงศพพวกชั้นผู้ใหญ่เท่านั้น หัวหน้าของพวกเขา ซึ่งเป็นบุคคลสูงศักดิ์ และนายจาริตของพระราชวัง แนะนำขบวนที่มานี้ต่อคุณพ่อผู้เป็นรองประมุขมิสซังในพระนามของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งทรงมีพระราชประสงค์ให้เกียรติเป็นการระลึกถึงพระคุณเจ้าเวย์แบบเดียวกับพระราชบิดาของพระองค์คือสมเด็จพระจอมเกล้าฯ ผู้เคยทรงพระราชทานเกียรติในพิธีปลงศพของพระคุณเจ้าปัลเลอกัวซ์ พระสังฆราชแห่งมาลอสซูนนางผู้เดียวกันนั้นคือ จมื่นองค์ขาว ได้ถวายเทียนและดอกไม้ แก่คุณพ่อรองประมุขมิสซัง ในพระนามของพระเจ้าอยู่หัว เป็นธรรมเนียมที่พระมหากษัตริย์จะพระราชทานของเหล่านี้สำหรับพิธีปลงศพขุนนางชั้นสูง ยังพระราชทานเงิน 200 เหรียญให้อีกด้วย ขบวนขุนนางทั้งหมดนั้นซึ่งจะไม่เข้าร่วมจาริตพิธีของเรา ก็เข้าอยู่ในขบวนในฐานะกองเกียรดิยศตามเส้นทางจากสำนักพระสังฆราชถึงวัด เวลา 08.00 น. ตรง ก็เคลื่อนศพออกจากสำนักพระสังฆราชไปที่วัด และทันที พิธีมิสซาก็เริ่มขึ้น แล้วก็พิธีปลงศพ

เราประกอบพิธีเรียบร้อย อย่างธรรมดาเท่าที่จะทำได้ ตามคำสั่งของประมุขมิสซังผู้ล่วงลับไปแล้ว แต่สาธุชนซึ่งไม่ได้รู้เห็นถึงคำสั่งอันเด็ดขาดของพระสังฆราช กลับต้องการให้ประกอบพิธีปลงศพอย่างใหญ่โตมโหฬารและอย่างสง่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว นอกจากพระราชทานเกียรติต่างๆ ตามที่กล่าวแล้วนั้น ยังได้ทรงส่งผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารคนหนึ่งมาเป็นผู้แทนพระองค์ในพิธีปลงศพ ผู้นั้นคือ นายพลพระยาสุร-

เสนา (ม.ร.ว.จิต กำภู) และในวันเดียวกัน พระองค์ยังได้ทรงมอบหมายให้สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหลวงเทววงษ์โรโปการ (พระยศในขณะนั้น) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ มีจดหมายถึงอธิการมิสซัง กล่าวแสดงความเศร้าสลดใจ และกล่าวขอร้องชมเชยพระคุณเจ้าเวย์ ว่าเป็นพระสังฆราชผู้ยิ่งใหญ่องค์หนึ่ง ที่กรุงสยามต้องแสดงความรู้จักคุณต่อท่าน ซึ่งเป็นมิตรที่จริงใจยิ่งคนหนึ่งของกรุงสยามตลอดมา และประเทศสยามสมควรได้รับการแสดงความเศร้าสลดใจในมรณภาพนี้ เช่นเดียวกับประเทศฝรั่งเศส และมิสซังคาทอลิก

คุณพ่อรองประมุขมิสซังของเรายังได้รับจดหมายอื่นๆอีกมากมายจากผู้ทรงเกียรติต่างๆ แสดงถึงความโศกเศร้าและการไว้อาลัย ด้วยคำพูดที่น่าประทับใจยิ่ง พร้อมกับแสดงความเคารพอย่างสูงต่อผู้วายชนม์และต่อมิสซัง ถ้าเอามาบรรยายที่นี้ก็จะยาวเกินไป

บรรดาข้าราชการและผู้ทรงเกียรติจากนครหลวง ก็ให้เกียรติมาร่วมพิธี หรือไม่ก็ส่งผู้แทนมาร่วมพิธีปลงศพ สยามมกุฎราชกุมารทรงส่งพระยานุรักษ์รัตนราชพัลลภ (นพไกรฤกษ์) มาเป็นผู้แทนพระองค์ สมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอเจ้าฟ้าภาณุรังษีสว่างวงศ์ กรมพระยาภาณุพันธุวงศ์วรเดช พระเจ้าน้องยาเธอในพระเจ้าอยู่หัว ทรงส่งหลวงอำนาจ พระองค์เจ้าเทววงษ์ฯ หม่อมเจ้าอื่นๆ และขุนนางชั้นสูงหลายคนมาร่วมพิธีด้วยตนเอง คณะทูตและคณะกงสุลจากประเทศมหาอำนาจ ต่างก็มาร่วมพิธีกันอย่างครบถ้วน บรรดาผู้ทรงเกียรติจากกลุ่มชาวยุโรปหรือชาวเอเชีย ก็มาร่วมพิธีกันเป็นจำนวนมากเหมือนกัน และการมาร่วมพิธีของผู้คนเหล่านี้ก็แสดงถึงความรักใคร่ชอบพอก และความเคารพนับถืออย่างสูงที่พวกเขามีต่อประมุขมิสซังอยู่เสมอ เพราะท่านเป็นที่รู้จักดีในบรรดาคนเหล่านี้

ศพของพระคุณเจ้าเวย์ ได้รับการบรรจุในหลุมที่เตรียมไว้แล้วได้ทางเข้าบริเวณพระแท่นของวัดอัสสัมชัญหลังแรก และต่อมาก็ถูกย้ายไปอยู่ในอุโมงค์ของอาสนวิหารหลังใหม่ (ประวัติพระสังฆราชหลุยส์ เวย์ จากชีวประวัติบรรดามิสชันนารี คณะ M.E.P. เล่ม 2 หน้า 271-272)

3.5 พระปรีชาสุขุมรักความยุติธรรมของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ในการยอมรับสิทธิพลเมืองแก่มิสซังคาทอลิก

“อุปสรรคที่เคยมีอีกประการหนึ่ง ซึ่งมีเมื่อไม่กี่ปีมาแล้ว มาจากข้อกำหนดของรัฐบาล ที่จะทำการสำรวจที่ดินให้เรียบร้อยอย่างสม่ำเสมอ ทุกแห่งที่มีความหวังว่าจะตั้งศูนย์กลุ่มคริสตชนขึ้น มิสชันนารีก็พยายามจัดหาที่ดินเพื่อสร้างวัด โรงเรียน ฯลฯ สำหรับกลุ่มคริสตชนและเพื่อให้คริสตังสามารถอยู่อาศัยและหาเลี้ยงชีพได้อันเป็นวิธีการรวมกลุ่มพวกเขา ให้ความดูแลและสามารถอบรมสั่งสอนพวกเขากับลูกๆ ของพวกเขาได้ ขณะเดียวกันก็จะดึงดูดให้มีผู้เรียนคำสอนใหม่ๆ เพิ่มขึ้น

“โดยการอ้างถึงสัญญาข้อหนึ่งในสนธิสัญญาระหว่างไทย-ฝรั่งเศส ปี 1856 ที่

อนุญาตให้คนฝรั่งเศสมีที่ดินได้เฉพาะบริเวณพื้นที่บางแห่งที่อยู่แถบใกล้เมืองหลวง ดังนั้น พวกคนต่างศาสนาที่ละโมบบางคน ในปีหลังๆ จึงถือโอกาสนี้ในการยึดที่ดินทั้งหมดที่เป็นของวัดคริสต์ โดยพวกเขาอ้างว่ามีสนธิสัญญาระหว่างฝรั่งเศสไม่มีสิทธิที่จะเป็นเจ้าของที่ดินเหล่านี้ จากนั้นเป็นต้นมา แต่การทะเลาะเบาะแว้งกัน มีการฟ้องร้องต่อพระสงฆ์หรือต่อคริสต์งตลอดเวลา ด้วยเหตุการณ์ที่น่าเศร้าเช่นนี้ จึงมีพระราชบัญญัติวันที่ 27 สิงหาคม 1909 เป็นการยุติเรื่องราวดังกล่าว โดยยินยอมให้สิทธิพลเรือนแก่มิสซังคาทอลิก การยอมรับทางกฎหมายนี้ นับเป็นพระปรีชาสุเมธรักความยุติธรรมขององค์พระมหากษัตริย์ไทยที่แสดงออกอย่างเด่นชัด ระหว่างปี 1909-1910 เราถือว่าความสำเร็จในครั้งนี้ เป็นผลงานโดยเฉพาะของความฉลาดและการดำเนินการอย่างมีรู้เห็นดีเห็นของขุนฟอกอลมเบต์ ผู้เป็นอธิการของมิสซังในขณะนั้น

(รายงานประจำปีของมิสซังกรุงเทพฯ และมิสซังกรุงเทพฯ ฯลฯ เล่มที่ 2 หน้า 138-139)

3.6 ร่วมยินดีกับการอภิเษกผู้สืบตำแหน่งผู้นำศาสนาคริสต์

วันที่ 30 มกราคม 1910 พระคุณเจ้าบาริญอง ร่วมด้วยพระคุณเจ้าบูซ็อด และพร้อมคุณพ่อค็อนต์ ได้ทำพิธีอภิเษกผู้สืบต่อจากพระคุณเจ้าเวย์ (คือท่านแปร์รอส) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวแห่งประเทศไทยทรงส่งผู้แทนพระองค์มาร่วมพิธีนี้ด้วยผู้ที่มาร่วมพิธีอื่นๆ ที่สำคัญ ได้แก่ รัฐมนตรีแห่งประเทศฝรั่งเศส ผู้แทนประเทศอื่นหลายประเทศ เจ้าฟ้า และข้าราชการชั้นสูงในพระราชสำนักอีกหลายท่าน

“มิสซันนารีและพระสงฆ์พื้นเมืองห้อมล้อมผู้ที่ได้รับเลือกใหม่ วัดกาลหว่าร์ อันเป็นวัดสวยที่สุดของกรุงเทพฯ คับแค้นไปมาก ไม่สามารถรับสัตบุรุษคริสต์ทุกคนที่มาจากทุกเขต คงเป็นพิธีฉลองที่สง่างามสำหรับทุกคน ยกเว้นสำหรับผู้ที่กำลังรับภาระต้องแบกไม้กางเขนใหม่” และฟังเสียงดังก้องในใจว่า.... “เจ้ารับอภิเษก ภาระงานของเจ้าจะไม่เบาลง...”

(รายงานประจำปีของมิสซังกรุงเทพฯ และมิสซังกรุงเทพฯ ฯลฯ เล่มที่ 2 หน้า 138-139)

3.7 ร่วมยินดีและเป็นกำลังใจกับการสร้างศาสนสถาน : อาสนวิหารศูนย์กลางการปฏิบัติศาสนกิจของศาสนาคริสต์

“หลังจากพิธีศักดิ์สิทธิ์ผ่านไปในวันที่สอง ก็มีการเสกศิลาฤกษ์อาสนวิหารอย่างสง่า มีการประดับประดาบริเวณสร้างวัดด้วยธงทิวหลายสีสวยงาม ก่อนเริ่มพิธีเสกศิลาฤกษ์ฯ พณฯ บูซ็อด ได้เทศน์สอนผู้มาร่วมพิธีด้วยคำพูดเตือนใจและเข้าใจในความศรัทธาขณะนี้ การสร้างวิหารกำลังดำเนินงานอยู่ กำแพงทุกด้านสร้างขึ้นอย่างช้าๆ เมื่อไรหนอเราจะได้เห็นวิหารนี้สำเร็จ? ขอให้พระญาณสอดส่องโปรดประทานปัจจัยจำเป็นในการสร้างวัดเหมาะสมนี้ถวายแด่พระองค์ ในดินแดนที่มีแต่เจดีย์ใหญ่ๆ มากมาย ซึ่งสร้างอุทิศ

บุชอย่างหลงผิด

“การที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระสังฆราชทั้ง 3 องค์ ติดตามด้วยมิสชันนารีอีก 2 ท่าน เข้าเฝ้าฯ ในวันรุ่งขึ้น นำความยินดีเป็นล้นพ้น เพิ่มงานฉลองดังกล่าว

(รายงานประจำปีของมิสซังกรุงเทพฯ และมิสซังกรุงเทพฯ ฯลฯ เล่มที่ 2 หน้า 138-139)

3.8 สนับสนุนทุนเพื่อพัฒนาการศึกษา

จากหอจดหมายเหตุอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ (กล่องที่ 21 แฟ้มที่ 1 filio ที่ 6) เอกสารสมัยพระสังฆราชมอง หลุยส์ เวย์ เรื่อง “หนังสือแจ้งแก่ภคินีคณะพระกุมารเยซู เรื่อง พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน ทุนทรัพย์สร้างโรงเรียน 30 ชั่ง ลงวันที่ 6 เมษายน ร.ศ. 116” (1 หน้า) พ.ศ. 2441

สรุป

เราจะสังเกตได้ว่าพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงให้เกียรติและให้ความสำคัญกับบรรดาผู้นำศาสนา ทรงส่งเสริมและเป็นกำลังใจ รับฟังและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รวมทั้งทรงทำนุบำรุงศาสนสถาน พัฒนาด้านการศึกษา จากการเสด็จประพาสประเทศอิตาลีและนครรัฐวาติกัน ทำให้ได้พบเห็นศูนย์กลางของศาสนาคริสต์ จึงเกิดความร่วมมือระหว่างศาสนาและประเทศชาติความเข้าใจกันจนมีพระราชบัญญัติ วันที่ 27 สิงหาคม 1909 เพื่อยอมรับสิทธิพลเมืองแก่มิสซังคาทอลิก

ผลอนกอนันต์จากที่บันทึกไว้อย่อมทำให้คริสตชนในประเทศไทยซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้นและจะจดจำรักไว้ตราบนานเท่านานว่า พระองค์ท่านทรงเป็นพระมหากษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่มีพระปรีชาสามารถสมกับพระนามของพระองค์ “พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวมหาราช” ๕

รายการเอกสารชั้นต้นและหนังสืออ้างอิง

ในเรื่อง พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวกับคริสตศาสนาโรมันคาทอลิก

เอกสารชั้นต้นจากหอจดหมายเหตุครุสังฆมณฑลกรุงเทพฯ

ชีวประวัติบรรดามิสชันนารีคณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส ที่เคยมาประกาศพระวรสารในประเทศไทย (มิสซังกรุงเทพฯ - มิสซังกรุงเทพฯ) ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1662 ถึง ค.ศ. 1986. แปลโดย บาทหลวงวิกตอร์ ลารเก. เล่ม 2. (เอกสารไม่ได้พิมพ์เผยแพร่)

รายงานประจำปีของมิสซังกรุงเทพฯและมิสซังกรุงเทพฯ ถึงศูนย์มิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส ตั้งแต่ ค.ศ. 1873 ถึง ค.ศ. 1982. แปลโดย บาทหลวงวิกตอร์ ลารเก. เล่ม 1-2. (เอกสารไม่ได้พิมพ์เผยแพร่)

หอจดหมายเหตุครุสังฆมณฑลกรุงเทพฯ. กล่องที่ 11 แฟ้มที่ 1 folio ที่ 27 เอกสารสมัยพระสังฆราชหมอง หลุยส์ เวย์ เรื่อง “หนังสือถวายพระพรสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ในโอกาสเสด็จนิวัติพระนคร โดย บาทหลวงค็อนด์ ค.ศ. 1897”

หอจดหมายเหตุครุสังฆมณฑลกรุงเทพฯ. กล่องที่ 11 แฟ้มที่ 1 folio ที่ 34 เอกสารสมัยพระสังฆราชหมอง หลุยส์ เวย์ เรื่อง “จดหมายจากพระเจ้าน้องยาเธอ กรมหลวงเทววงศ์วโรปการ ถึง บาทหลวงค็อนด์ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ร.ศ. ๑๑๖”

หอจดหมายเหตุครุสังฆมณฑลกรุงเทพฯ. กล่องที่ 11 แฟ้มที่ 1 folio ที่ 35 เอกสารสมัยพระสังฆราชหมอง หลุยส์ เวย์ เรื่อง “จดหมายจากพระเจ้าน้องยาเธอ กรมหลวงเทววงศ์วโรปการ ถึง บาทหลวงค็อนด์ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ร.ศ. ๑๑๖”

หอจดหมายเหตุครุสังฆมณฑลกรุงเทพฯ. กล่องที่ 11 แฟ้มที่ 2 folio ที่ 4 เอกสารสมัยพระสังฆราชหมอง หลุยส์ เวย์ เรื่อง “จดหมายจากพระเจ้าน้องยาเธอ กรมหลวงเทววงศ์วโรปการ ถึง กรมหลวงสงขลานครินทร์ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ร.ศ. ๑๒๑”

หอจดหมายเหตุครุสังฆมณฑลกรุงเทพฯ. กล่องที่ 12 แฟ้มที่ 1 folio ที่ 5 เอกสารสมัยพระสังฆราชหมอง หลุยส์ เวย์ เรื่อง “จดหมายจากพระยาพิพัฒน์โกษา ถึง กรมหลวงสงขลานครินทร์ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ค.ศ. ๑๘๘๐”

เอกสารชั้นต้นจากหอจดหมายเหตุวาทิกัน

สำเนาพระราชสาส์นของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ถึงสมเด็จพระสันตะปาปาปิโอ ที่ 10 ในโอกาสที่ได้รับเลือกเป็นสมเด็จพระสันตะปาปา ลงวันที่ 9 ตุลาคม ค.ศ. 1903

เอกสารชั้นต้นจากหอจดหมายเหตุแห่งชาติ

สำเนาจดหมายจากพระคาร์ดินัล Oreglia ถวายแด่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เพื่อแจ้งให้ทรงทราบถึงการสิ้นพระชนม์ของสมเด็จพระสันตะปาปาเลโอ ที่ 13 ลงวันที่ 21 กรกฎาคม ค.ศ. 1903
สำเนาพระสมณสาส์นของสมเด็จพระสันตะปาปาปิโอ ที่ 10 ถึง พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ลงวันที่ 4 สิงหาคม ค.ศ. 1903

เอกสารชั้นรอง (หนังสือภาษาไทย)

บาทหลวงเมธี วรรณชัยวงศ์ และคณะผู้จัดทำ. ที่ระลึกในโอกาสฉลองวัดจันทบุรี 75 ปี. มปท., 2528.
บาทหลวงโรแบต์ โกสเด. ประวัติการเผยแพร่คริสต์ศาสนาในสยามและลาว. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อัสสัมชัญ, 2549.
ราชบัณฑิตยสถาน. ใต้ร่มพระบารมี จักรีนฤพดินทร์ สยามินทราริราช. กรุงเทพฯ : คำนุสรการพิมพ์, 2547.
สมาคมอัสสัมชัญ. อุโฆษสาร 2000 อัสสัมชัญประวัติ ๑๑๕ ปี. กรุงเทพฯ : อุดมศึกษา, 2546.
สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย. ๒๕ ปี ไทย-วาติกัน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อัสสัมชัญ, 2537.
สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย. พระราชไมตรีไทย-วาติกัน THE HISTORY OF FRIENDSHIP THAI-VATICAN RELATIONS. กรุงเทพฯ : อักษรสัมพันธ์, 2552.

หนังสือภาษาอังกฤษ

Luigi Bressan. KING CHULALONGKORN AND POPE LEO XIII. Bangkok : Assumption Printing Press, 1998.
Luigi Bressan and Michael Smithies. THAI-VATICAN RELATIONS IN THE TWENTIETH CENTURY. Bangkok : Amarin, 1984.

รายงาน

รายงานของมิสซังโรมันคาทอลิกในโอกาสสมโภช 200 ปีแห่งกรุงรัตนโกสินทร์

จาก
สารสาสน์ คฤศตัง
 เป็น **อุดมตาบัต**
 บนเส้นทางอักษร 90 ปี ชุมทรัพย์คริสตังไทย

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

การทำหนังสือพิมพ์แต่ละเล่ม มีส่วนประกอบหลายส่วน หรือทำอาหารแต่ละอย่าง ต้องมีเนื้อหาระ หนักเบา สีสน ฯลฯ แต่สิ่งหนึ่งที่ขาดไม่ได้ คือเรื่องเบาๆ การ์ตูน เป็นการพักสายตาจากตัวหนังสือ เป็นการพักอารมณ์ความคิด ความรู้สึก

การ์ตูน เป็นเรื่องราวที่ถูกอกถูกใจคนทุกวัย และแม้แต่คนที่อ่านหนังสือไม่ได้ เด็กที่ยังไม่ได้เรียนหนังสือ ก็สามารถดูรูปก็รู้ได้ว่า เรื่องราวเป็นอย่างไร

ครั้งนี้ ขอนำเอาการ์ตูนจากสารสาสน์ ค.ศ. 1948 มาแบ่งปัน เป็นการพักอารมณ์ไปด้วย หลังจากฉบับก่อนๆ ลงเนื้อหาหนักๆ

ความถึง

1. นออะไรตัดไม้ขาด

2. ของปลาตเวาต้องลอง

3. เลือบคลองต้นักหนา

4. เสียตดลงกา

5. ฟาผ่าแล้วหรือ?

6. คลางฮือหังคู้

7. เป้าแตรตักลองไม้ต้องระวัง

8. ถ้อห้องตังผางตักต่างว่ากลอง

9. เอาหมึกเทไว้แล้วแอบไปคู้

10. พอใส่เข้าลึก น้ำหมึกสาตพรู

ยอห์น 6:44-48

“ไม่มีใครมาหาเราได้ นอกจากพระบิดาผู้ทรงส่งเรามาจะทรงชักนำเขา และเราจะทำให้เขากลับคืนชีพในวันสุดท้าย” มีเขียนไว้ในหนังสือของบรรดาประกาศว่า ทุกคนจะได้รับคำสอนจากพระเจ้า ทุกคนที่ได้ฟังพระบิดาและเรียนรู้จากพระองค์ก็มาหาเรา ไม่มีใครได้เห็นพระบิดานอกจากผู้ที่มาจากพระเจ้า เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้ที่เชื่อในเราก็มีชีวิตนิรันดร์ เราเป็นปังแห่งชีวิต

พันธกรรมของเศรฐฐี

เศรฐฐีหม้ายคนหนึ่งมีลูกชายคนเดียว เขาได้หาพี่เลี้ยงมาเพื่อดูแลลูกชายคนนี้ตั้งแต่เกิด จนกระทั่งอายุสามสิบเศษก็เกิดเหตุร้ายทำให้ลูกชายเสียชีวิต

เศรฐฐีเศร้าโศกมาก ไม่ยอมทาน ไม่ยอมนอน จนกระทั่งสุขภาพทรุดโทรม และหัวใจวาย เสียชีวิตในที่สุด

เศรฐฐีคนนี้ไม่มีญาติ ไม่มีพี่น้อง และดูเหมือนว่าเขาก็ไม่ได้ทำพันธกรรมระบุว่ามอบทรัพย์สินมรดกให้ใครด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้ ตามกฎหมายของบ้านเมืองทรัพย์สินของเขาทั้งหมดก็ต้องตกเป็นของแผ่นดิน

เมื่อกรมธนารักษ์ดูแลทรัพย์สินของเศรฐฐีคนนี้ไปได้สักสองสามปี ก็หาทางนำทรัพย์สินที่ตกเป็นของแผ่นดินมาทำให้เกิดประโยชน์ โดยเริ่มจากสิ่งที่ยากที่สุดคือ นำภาพวาดต่างๆ ออกประมูลขาย (เศรฐฐีท่านนี้เป็นนักสะสมภาพวาดที่มีชื่อของโลก)

เมื่อทราบข่าวว่าจะมีการประมูลขายภาพวาด พี่เลี้ยงที่เคยดูแลลูกชายก็แวะไปที่บ้าน มิใช่ว่าเธอมีเงินไปร่วมประมูลกับคนอื่นเขาแต่เพราะว่าเธอต้องการจะรื้อฟื้นความทรงจำที่ดีงามกับเศรฐฐี และกับลูกชายที่เธอได้เลี้ยงดูเปรียบเสมือนกับลูกของเธอเอง

การประมูลดำเนินไปหลายวัน แต่ละวันมีผู้สนใจในศิลปกรรมมาร่วมประมูลมากมาย และรูปภาพสวยๆ งามๆ ก็ได้ถูกประมูลไปด้วยราคาสูงเปลี่ยนมือไปยังเจ้าของใหม่ ทำให้กรมธนารักษ์ได้เงินเข้ากองคลังมากมาย..... และในที่สุดก็เหลือภาพเพียงภาพเดียวขนาดไม่ใหญ่นัก เป็นภาพเขียนลายดินสอ เป็นรูปใบหน้าลูกชายของเศรฐฐีซึ่งเศรฐฐีเป็นคนวาดเองหลังจากที่ลูกชายเสียชีวิตไป.....สำหรับพี่เลี้ยงคนนี้ถือว่าภาพนี้เป็นภาพที่สวยงาม และมีความหมายที่สุด.....เมื่อเจ้าหน้าที่ประมูลประกาศเริ่มประมูล ปรากฏว่าไม่มีใครยกมือเสนอราคาประมูลเลย ดูเหมือนว่าไม่มีใครสนใจ เพราะเขาทุกคนเหล่านั้นกำลังรอให้การประมูลภาพนี้สิ้นสุดลง เพื่อการประมูล

ศิลปกรรมที่เป็นรูปปั้น รูปสลัก รูปประดับเพชรพลอย ชุดเซรามิก ชุดงานชามอาหารที่เป็นของเก่าแก่จะได้เริ่มขึ้น

ในเมื่อไม่มีใครสนใจ พี่เลี้ยงคนนี้ก็ยกมือและเสนอราคาประมูลเพียง 20 เหรียญ ทุกคนที่อยู่ในที่นั่นต่างก็หันมามองด้วยสายตาที่บ่งถึงการดูถูก แต่ก็ไม่มีใครทำอะไร เพราะต่างก็ไม่สนใจในภาพนี้อยู่แล้ว

ในที่สุด พี่เลี้ยงก็ประมูลภาพวาดรูปใบหน้าลูกชายเศรษฐีได้ในราคาเพียง 20 เหรียญ ซึ่งต่างกับราคาของรูปภาพอื่นๆ ราวฟ้ากับดิน เพราะภาพก่อนๆ นั้นแต่ละภาพประมูลกันในราคาเป็นแสนๆ เหรียญ และบางภาพถึงล้านเหรียญก็มี

ในขณะที่เจ้าหน้าที่มอบภาพให้แก่พี่เลี้ยงที่ตั้งใจจะเก็บภาพนี้ไว้เป็นที่ระลึกถึงความทรงจำอันมีค่า อันสวยงาม เธอก็เลื้อยไปเห็นกระดาดแผ่นหนึ่งสอดซ่อนไว้ระหว่างภาพกับกรอบรูป เธอจึงดึงกระดาดแผ่นนั้นออกมา ความที่เธออ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ จึงมอบให้เจ้าหน้าที่ประมูลช่วยอ่าน เมื่อเจ้าหน้าที่ประมูลรับมาอ่าน เขาก็ตกตะลึง และประกาศต่อที่ประชุมประมูลว่า เอกสารนี้เป็นพินัยกรรมที่เศรษฐีแอบซ่อนไว้ในภาพเขียนของลูกชายของตน และเขียนไว้ด้วยถ้อยคำง่ายๆ ว่า :

“ถ้าบุคคลใดที่สนใจเป็นเจ้าของรูปภาพของลูกชายคนเดียวของผมคนนี้ ก็เท่ากับว่า เขา/เธอ คนนั้นก็รักลูกชายของผมเท่ากับผม ผมจึงขอทำพินัยกรรมมอบมรดกทรัพย์สินทั้งหมดให้กับ เขา/เธอ คนนั้น”

เมื่อเจ้าหน้าที่ประมูลอ่านพินัยกรรมนั้นจบแล้ว จึงมอบเอกสารนี้ให้กับเจ้าหน้าที่กรมธนารักษ์จัดการด้านเอกสารสิทธิมอบทรัพย์สิน ที่ดิน คลุหาสน์ และสิ่งของในบ้านทุกชิ้น รวมทั้งเงินสดจากการประมูลภาพที่เพิ่งได้มาให้แก่พี่เลี้ยงคนนี้ทั้งหมด

ข้อคิดแห่งชีวิต

- + เศรษฐีท่านนี้ เปรียบเสมือนพระบิดาที่สร้างเรามาในภาพลักษณ์ของพระองค์
- + ลูกชายของเศรษฐี เปรียบเสมือนกับพระบุตร พระเยซูคริสต์ที่ถูกประหารชีวิตบนกางเขน
- + พี่เลี้ยง เปรียบเสมือนคริสตชน มนุษย์ทุกคนที่รู้ รู้จัก และรักพระเยซูคริสต์อย่างแท้จริงจนถึงกับต้องการให้พระองค์อยู่กับเราโดยตลอด (พี่เลี้ยงที่ประมูลรูปภาพของลูกชายเศรษฐีเพื่อเก็บไว้กับตัวเอง) ❌

นักบุญยอห์น แห่งกาปิสตราโน (John of Capistrano)

1383-1456

ฉลองวันที่ 23 ตุลาคม

นักบุญยอห์น เกิดที่เมืองกาปิสตราโนในแคว้นอาคีลา ประเทศอิตาลี ในวัยเด็ก ท่านได้มีประสบการณ์ถึงผลร้ายแห่งความเกลียดชังที่มีขึ้นในระหว่างตระกูลเพราะสมาชิก 12 คน ในตระกูลของท่านถูกฆ่าตายในช่วงระยะเวลา 2-3 ปี

นักบุญยอห์น ได้ศึกษาเล่าเรียนที่เมืองเปรูจา และได้กลายเป็นผู้พิพากษาที่มีคนรักมากที่สุดในเมืองนี้ด้วยแต่เพราะมรสุมของวิถีทางการเมืองท่านได้จบชีวิตของท่านในคุก และในคุกนี้เองที่ท่านได้เห็นภาพนิมิตซึ่งได้ทำให้ท่านเปลี่ยนวิถีชีวิตใหม่ มาติดตามยึดถืออุดมคติของท่านนักบุญฟรังซิสอัสนีซี

กิจกรรมทางด้านแพร่ธรรมของท่านนั้นมีมากมาย คือตลอดระยะเวลา 40 ปี ท่านได้อุทิศตนเองให้กับการเทศนาสั่งสอน ซึ่งเราสามารถกล่าวได้ว่า ท่านเทศน์สอนเกือบทุกวันเป็นประจำและเพราะการเทศน์สอนของท่านนี้เองที่ท่านได้รับความสำเร็จอย่างแทบไม่น่าเชื่อ เป็นต้น ท่านได้ทำให้พวกนักศึกษาหนุ่มสาวในมหาวิทยาลัยกลับใจ เช่น ที่เมืองโลฟซิก คราโดเวีย และเวียนนา และมีอยู่ครั้งหนึ่งที่หลังจากการเทศน์สอนของท่านได้มีนักศึกษามากกว่า 100 คน ได้ขอเข้าเป็นนักบวชในคณะฟรังซิสกัน ท่านได้ฟังแก้บาปมาก ได้ช่วยสร้างสันติในหมู่ประชาชน ได้จัดแจงให้ความช่วยเหลือ เป็นต้นกับทางโรงพยาบาลและได้เป็นที่ปรึกษาของพระสันตะปาปาหลายพระองค์ด้วยกัน

นักบุญยอห์น ได้มีผลงานทางด้านแพร่ธรรมทั้งในประเทศอิตาลี ในแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ เปอัส-บาสเคอ ออสเตรีย เยอรมนี โปแลนด์ ฮังการี โมราเวีย จนว่าท่านได้รับการขนานนามว่า “ธรรมทูตของทวีปยุโรป” เลยทีเดียว ผลงานของท่านได้สิ้นสุดลงพร้อมกับการป้องกันกรุงเบลเกรดให้พ้นจากการรุกรานของพวกเติร์กในปี 1456

นักบุญยอห์น ได้เป็นนักปฏิรูปที่ยิ่งใหญ่คนหนึ่งของพระศาสนจักรในศตวรรษที่ 15 และท่านได้ตั้งคณะมินอริ ออสแซร์วันตี

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ขอให้ความเป็นปึกแผ่นและความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตชน ได้มีชัยชนะต่อความอยุติธรรมโดยอาศัยความยุติธรรม ขอพระองค์โปรดให้ลูกมั่นคงในความเชื่อต่อพระศาสนจักรของพระองค์จนสุดปลายแผ่นดินด้วยเทอญ ✠

“อย่าทำบุญเอาหน้า”

พระเยซูเจ้าตรัสกับประชาชนทั้งหลายว่า “จงระวัง อย่าปฏิบัติศาสนกิจของท่านต่อหน้ามนุษย์เพื่ออวดคนอื่นมิฉะนั้นท่านจะไม่ได้รับบำเหน็จจากพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์... ท่านทำบุญมือขวาอย่าให้มือซ้ายรู้... พระบิดาจะประทานบำเหน็จให้ท่าน” (มธ 6:1-4)

ไม่มีใครในโลกนี้จะบอกว่า “ฉันทำบุญเอาหน้านะเนี่ย” ดอกครับ มีแต่เล่ห์เหลี่ยมของคนให้คนอื่นฟังเท่านั้น เช่น ฉันไปสร้างวัดที่นั่น ที่นี้ ฉันไปทำบุญให้เด็กกำพร้า สร้างโรงเรียนไว้หลายๆ แห่ง ฯลฯ ฉันไม่เอาหน้าดอก อย่าไปบอกใครนะ

ฉันทำบุญตั้งเยอะไม่เห็นออกชื่อฉันสักหน่อยน่าจะติดชื่อไว้หน้าวัดให้คนอื่นได้รับรู้บ้างจริงๆ ฉันก็ไม่เอาหน้าดอก แล้วไปนั่งน้อยใจ เสียใจ บ่นกับคนโน้นคนนี้ทั่วไปหมด คนทำบุญไม่เอาหน้าแบบนี้มีเยอะเลย

การทำดี มีใช้แค่ทำบุญทำทานเท่านั้น การสวดภาวนา จำศีล อดอาหาร และเป็นต้น การแสดงความรักต่อผู้อื่นอย่างจริงใจ เช่น ช่วยเหลือผู้อื่นในทุกๆ เรื่องด้วยความยินดี เต็มใจ และทันที หน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส และเป็นต้น อดทน และอภัยความผิดบกพร่องของผู้อื่นอย่างจริงใจนี้แหละ ทำดีแท้ๆ ได้ไปสวรรค์แน่ๆ จริงๆ เขาจะได้สวรรค์ในโลกนี้ด้วยแล้ว

ตรงข้าม คนทำบุญเอาหน้า บ่อยๆ เขาจะไม่ได้หน้าแล้วยังถูกติฉินนินทาว่าร้ายอีกต่างหาก คนอื่นอาจชมต่อหน้า แต่คำว้าหลังเป็นเช่นนี้เยอะเลย แล้วบุญก็ไม่ได้ สวรรค์ก็ไปไม่ถึงตั้งแต่ในโลกนี้แล้วด้วย

ยิ่งกว่านั้นใครที่เห็นแก่ตัว เอาใจเอาเปรียบคนอื่น จ้องโกง ปลิ้นปล้อน หลอกลวง คำว่าทะเลาะกับคนทั่วไป และอื่นๆ ที่ชั่วร้ายต่างๆ มากมาย จะมีใครนิยมชมชอบเขาไหม เขาเองจะมีความสุขใจไหม เขาจะได้รางวัลในสวรรค์อีกไหม เขาจะกล้าถามพระเยซูเหมือนเปโตรใหม่ว่า “ผมจ้องมาเยอะแล้ว ผมจะได้รับอะไรตอบแทนบ้าง?” (มธ 19:27-28) คงไม่กล้าถามแน่ๆ ถึงแม้จะถาม คำตอบจะเป็นอย่างไร “เจ้าชาติชั่ว จงเอามันไปทั้งในที่มืดภายนอก ที่นั่นจะมีแต่เสียงร้องไห้ขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน” (มธ 25:30) หมายถึงโทษนรกนั่นเอง

พระเยซูเชิญให้เราทุกคนทำดี โดยไม่ต้องหวังผลตอบแทนจากมนุษย์ ยิ่งกว่านั้น จงชื่นชมยินดีเถิด เมื่อทำดีแล้วไม่มีใครชม มีหน้าซำยังติฉินนินทาว่าร้ายอีกต่างหาก จงชื่นชมยินดีเถิด รางวัลของท่านในสวรรค์ใหญ่ยิ่งนัก (มธ 5:11-12)

ใครจะมีบุญกว่าผู้ที่ถูกคำว่า ถูกเบียดเบียน ข่มเหง และยังมีให้ สุขใจได้คนเหล่านี้สามารถเปลี่ยนวิกฤติให้เป็นโอกาส สุขใจในโลกนี้ รางวัลในสวรรค์อีกด้วยได้ทั้งขึ้นทั้งล่อง ขอให้ทุกคนมีบุญเช่นนี้ตลอดไปด้วยครับ ☺

แอฟริกันบัท

เครื่องบินแอร์ฟรานซ์จากประเทศฝรั่งเศส
บินมาเต็มเหนี่ยว 11 ชั่วโมงกำลังร่อนลงที่สนาม-
บินสุวรรณภูมิ ประเทศไทย ผมมองนาฬิกา ออ
12.00 น. กว่าแล้ว ผมเพิ่งกลับจากการประชุม
UCIP World Congress 2010 หรือเรียกชื่อ
ภาษาไทยว่า “การประชุมสื่อสิ่งพิมพ์คาทอลิกโลก”
การประชุมครั้งนี้จัดขึ้นเป็นครั้งที่ 22 มีผู้เข้าร่วม
จาก 29 ประเทศ จำนวน 480 คน ผมเป็น
คนไทยหนึ่งเดียวคนนี้ และเป็น 1 ใน 8 คนที่
มาจากทวีปเอเชีย แต่เป็น 1 ใน 5 ของคนเอเชีย
จริง

บ่ายสี่โมงของวันเดียวกันนั่นเอง “พ่อชา
พรงี้มีประชุมนะครับ” “ก็โง่งมครับ” ผมถาม
“ประมาณ 9 โมง ออ อย่าลืมรายงานเกี่ยวกับ
การไปประชุมด้วย” ผมคิดในใจว่าช่วงเวลานั้นสั้น
ไปที่จะไต่ถามอะไรให้ดูครอบคลุมได้จริงหรือ
เปล่า แต่ในที่สุดก็พบว่าการใช้ทุกเวลาของ
การสัมมนาอย่างใกล้ชิด และเก็บเรื่องราวให้
สามารถนำมาเล่าต่อทางงานเขียนต่างๆ ส่งภาพ
ส่งเรื่องราวรายงานข้ามทวีปมาอย่างฉับไววันต่อวัน
แม้ว่าจะไม่ถึงพันเหตุการณ์ในทุกฉาก แต่ก็
ต้องการพิสูจน์ความจริงบางอย่างว่า เรื่องบางเรื่อง
ความยากไม่ได้อยู่ที่เทคนิควิธี ความยากง่ายกลับ
อยู่ที่ว่า เราเข้าใจ เราให้แค่ไหนกับสิ่งใด

วันรุ่งขึ้นที่ประชุม ผมจึงสรุปประเด็น
หลักๆ ของการประชุมสื่อสิ่งพิมพ์คาทอลิกโลกไว้
3 ประเด็น ดังนี้

1. ในความเป็นระดับนานาชาติ

การประชุมในเวทีโลก เช่นเรื่องเกี่ยวกับ
ศาสนาคริสต์ ประเทศไทยเป็นที่รู้จักดี ปี 2004

การประชุมสื่อสิ่งพิมพ์คาทอลิกโลกเคยมาใช้
เมืองไทยในการจัดงาน ในปีนั้นจัดที่โรงเรียน
มาแตร์เดอีวิทยาลัย

ผมเองเป็นนายโนเนมไป ไม่มีใครรู้จัก ไม่
เคยเข้าประชุมอะไรแบบนี้ แต่เมื่อบอกว่ามาจาก
เมืองไทย ได้รับรอยยิ้ม ได้รับคำชื่นชม ได้รับ
การตอบรับที่ดี “อ้อ คนไทย เวิร์ เวิร์ เวิร์ กู้ด”
ความประทับใจจากการจัดงานในครั้งนั้นยัง
ไม่เลือนหาย ผู้คนที่เปี่ยมเสาคของการจัดงาน
พวกเขายังถามหา ผมเองแม้ไม่ได้อยู่ในครั้งนั้น
แต่การรับรู้แบบนี้เป็นใบเบิกทาง การเดินทาง
ข้ามน้ำข้ามทะเลมา ร่วมหนึ่งวันเต็ม (ยี่สิบสี่
ชั่วโมงครึ่ง) กว่าที่จะถึงสถานที่ประชุม ผมคิดว่าคุ้ม
ไม่ใช่คุ้มเพราะมีคนต้อนรับจับสั แต่คุ้มเพราะเรา
ได้ไปเพื่อเชื่อมต่อความรู้สึกดีให้คงอยู่ ไปปรึกษา
ระดับมาตรฐานและความรู้สึกของผู้คน แต่เหนือ
ไปกว่านั้นเมื่อใครเป็นเจ้าภาพ ก็คงปรารถนาให้มี
คนมาร่วมเยอะๆ การไปร่วมของเราเป็นเพียงการ
ดำรงตนอยู่ในสังคมของงานเดียวกัน ที่เชื่อว่าการ
เดินทางมาของทุกคน คือการแสดงออกถึงความ
เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

2. ในความเป็นเอเชีย

วันที่สองของการประชุมเนื้อหาเน้นไปที่
ประเทศเจ้าภาพ ส่วนหนึ่งที่เราดันดันมาที่นี่
เพราะทวีปแอฟริกาถูกมองว่า ยากจน มีความ
เหลื่อมล้ำ ขาดโอกาส มีความสงสัยเรื่อง
สันติภาพและสันติสุขที่แท้จริง จากหัวข้อการ
สัมมนาเราจึงเลือกให้มาที่นี่ และในวันนี้ช่วงที่
สองมีการประชุมแยกทวีปด้วย

ทวีปเอเชียมีคนมาร่วมสัมมนาครั้งนี้ทั้งหมด

8 คน มาจากประเทศอินเดีย 3 คน อินโดนีเซีย 1 คน ญี่ปุ่น 1 คน (แต่เป็นคนแอฟริกา) ฟิลิปปินส์ 1 คน (แต่เป็นชาวโปรตุเกส) ชาวเยอรมันที่ทำงานในเมืองไทย 1 คน และผมที่มาจากเมืองไทย ไม่น่าเชื่อว่าทุกคนฝากความหวังไว้กับเมืองไทย

ในระดับภาคพื้นทวีป บางทวีปก็มีการรวมตัวในลักษณะการพิมพ์คาทอลิกของเขา ผมประหลาดใจมากกับคณะกรรมการสื่อสิ่งพิมพ์คาทอลิกของแอฟริกา เขาเรียกชื่อย่อว่า UCAP แต่ของทวีปเอเชีย เหมือนเคยมี แต่ก็ร้างรากันไปที่พูดแบบนี้ ไม่ได้แปลว่าเราต้องกลับมาสร้างชิ้นใหม่ แต่ยิ่งทำให้พบว่า แอฟริกาที่เรามองเขาย่ำแย่ไปหมดซะทุกอย่าง ณ วินาทีนี้ต้องตอบว่าไม่จริง ผมไม่แน่ใจว่า ทวีปเอเชียจะมีการรวมกันแบบนี้ได้จริงหรือไม่ ผมคิดว่าในโลกแห่งความเป็นจริง เราประมาทหรือปราชัยใครไม่ได้เลย

3. ในมุมมองของตนเอง

ก่อนมาผมถูกขู่ไว้เยอะ อย่าออกไปไหนคนเดียวนะ อย่าพกของมีค่าติดตัว ระวังจะโดนขของไปเฉยๆ คู่มือ ระวังจะโดนจี้ ฯลฯ นี่ผมมาแอฟริกา เพื่อมาประชุมระดับนานาชาติ หรือผมกำลังเดินเข้าไปในดินแดนของพวกมาเฟีย แต่เมื่อมาจริงสิ่งที่พบแตกต่างกับเรื่องที่ได้ฟังมาอย่างสิ้นเชิง

วันหนึ่งในการอบรม เป็นการประชุมเฉพาะสมาชิกเท่านั้น ซึ่งมีอยู่ไม่ถึง 20 คน ผมคิดว่ากลับที่พักดีกว่า แต่เป็นการกลับมาอยู่ที่พักเพียงลำพัง แน่นนอนพูดไม่รู้เรื่องกันอยู่แล้ว การนั่งมกกันสองต่อสองถ้าเขาไม่มาส่งเรา หรือเขาพาเราไปที่อื่นคงแย่ แต่ชีวิตไม่ได้เลวร้ายขนาดนั้น ผมคงกังวลไปเอง

ผมต้องกลับมาอีกทีภาคบ่าย พร้อมกับร่วมพิธีปิด ครานี้คงต้องเดินเอา ความคิดว่าเสี่ยงเริ่มปกคลุม การตัดสินใจดูเหมือนยากขึ้น ผมเอา

ของมีค่าออกจากตัว ติดกระเป๋าใบหนึ่งไปก็ถือซะลืมสุดชีวิต เดินออกมาเจอมอเตอร์ไซค์คันหนึ่งมีโลโก้งาน พวกเดียวกันแน่ๆ ทำสัญญาณมือประหนึ่งว่า “คุณไปส่งผมได้ไหม” ไม่ต้องรอคำตอบใดๆ ชายแอฟริกันคนนั้นหันหน้าโหดมาพยักเพยิด เราไปกันเลย แต่เส้นทางดูผิดแปลกจากที่ผมวาดไว้ แต่ในที่สุดก็มาถึงจนได้ นั่นเป็นทางลัด

น้ำใจเล็กๆ ทำให้เรามองประเทศนี้เปลี่ยนไป และสิ่งที่ไม่คาดคิดอีกเรื่องหนึ่งก็คือว่างานชุมนุมนี้ต้องถือว่างานข้างสูงสุดๆ ประธานาธิบดีมาเปิดงาน นายกรัฐมนตรีมาเปิดงาน และบุคคลสำคัญผลัดเปลี่ยนกันมาไม่เว้นแต่ละวัน เช่น ผู้นำศาสนาอิสลามในบูร์กินาฟาโซ อดีตประธานาธิบดีของประเทศกาน่า ฯลฯ หนังสือพิมพ์ยักษ์ใหญ่ของที่นี่ 3 เล่ม ลงเรื่องการประชุม ความยิ่งใหญ่ ความตั้งใจจริง และการออกแรงในครั้งนี้ แม้ว่าบางเรื่องอาจจะดูขัดเงินบ้าง แต่สิ่งที่เราผู้เข้าร่วมสัมมนาได้รับตรงกันคือ พวกเขาออกแรงอย่างเต็มที่เพื่อผู้อื่น พวกเขาให้หมดหน้าดักในทุกสิ่งที่เขามีเพื่องานนี้

จังหวะของแอฟริกา มีสีสันมากมาย มันมีมากกว่าฝุ่นดินที่กล่นเกลื่อนบ้านเมืองอันดูขาดระเบียบและความสวยงาม จังหวะที่ผมได้ยินและสัมผัสคือความสุข รอยยิ้มและมิตรภาพ แม้ผิวพรรณภายนอกจะไม่ขาวนวลชวนมอง แต่เมื่อเข้าไปที่ใจที่มีเลือดเนื้อและยังเต้นเร้าอยู่ ผมเชื่อว่าจังหวะของพวกเขามีหลายสิ่งที่น่าค้นหาเช่นกัน แต่ผมพบแล้ว ผมพบว่าจังหวะของความสดชื่นไม่ใช่เรื่องของพื้นที่อันกันดารขาดแคลนไปหมดทุกอย่าง หรือผิวพรรณ ความยากจนที่พวกเขามี แต่สิ่งที่พวกเขาเป็นต่างหากที่ทำให้ชีวิตของเขามีสีสัน สีของสันติสุข แม้ผิวพรรณภายนอกจะมีดคำก็ตาม

คนไทยด้วยกัน

ถึงวันนี้สถานการณ์สังคมไทย ไม่ว่าจะในเมืองกรุงหรือต่างจังหวัดหรือในภาคต่างๆ ก็มีเหตุการณ์ที่คุกรุ่นเกิดขึ้นให้เห็นอยู่เนืองๆ บอกบ่งได้ว่าเราคนไทยไม่เข้าใจกัน จึงต้องหันกลับมาถามกันเองแล้วว่าเรากำลังเป็นคนไทยด้วยกันอย่างไรรกันแน่ ทั้งๆ ที่เราทุกคนและแต่ละคนล้วนแต่เป็นเจ้าของประเทศ ทั้งโดยสิทธิ์และหน้าที่

คนไทยจำนวนกว่า 63 ล้านคนในประเทศมีจิตสำนึกและให้ความสำคัญในความเป็นคนไทยด้วยกันอย่างไร รัฐบาลกำลังจัดการบริหารและบริการในทุกด้านให้กับทุกคนอย่างทั่วถึงและเสมอภาคในความเป็นคนไทยด้วยกันเพียงใด โดยไม่ต้องคำนึงว่าเขาอยู่ในฐานะไหนหรือภาคใด

จิตสำนึกที่จะเห็นและให้ความสำคัญในความเป็นไทยให้แก่กันและกันอย่างเต็มที่ตามบทบาทหน้าที่อย่างเหมาะสมนั้นแหละ จึงจะนำไปสู่ความรักใคร่สามัคคีปรองดองกันฉันพี่น้อง

เราควรคิดใหม่ให้ได้ว่าประเทศไทยเป็นครอบครัวไทยขนาดใหญ่ระดับชาติที่เรามีส่วนได้ส่วนเสียร่วมกัน ทำอะไรไม่ว่าบวกหรือลบก็จะส่งผลดีหรือผลร้ายให้แก่กันและกันได้

คำพังเพยที่ว่า “ไม้ต่างปล้อง ฟัน้องต่างกัน” ยังสอนใจเราได้ว่าคนเรานั้นต่างจิตต่างใจกัน ทำให้เราต่างความคิดเห็นและความเชื่อศรัทธา ต่างค่านิยมและอุดมคติกันตามมา ก็ไม่เห็นแปลก ขอแค่เพียงยึดคติไว้ในใจว่า ยอมโค้งแต่ไม่ยอมหัก แตกต่างกันได้แต่ไม่ต้องแตกแยกกัน เพราะเราทุกคนยังมีเป้าหมายอันเดียวกันในการสร้างสรรค์ประเทศชาติและเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนส่วนใหญ่ ซึ่งในทัศนะที่ถูกต้อง เพื่อการบริหารระดับชาติให้ได้ผลนั้นก็ยิ่งต้องการระดมความคิดหลากหลายจากมันสมองของคนหลายประเภทหลายอาชีพที่ชำนาญในด้านต่างๆ มาวิเคราะห์ สังเคราะห์และบูรณาการเพื่อพัฒนาชาติให้สมบูรณ์พูนสุขขึ้นมาให้ได้ยิ่งอารยะประเทศทั้งหลาย

ถึงอย่างไรก็ตาม เรายังต้องการบทกฎหมายและกติกามารยาททางสังคมที่สอดคล้องกลมกลืนเหมาะสมกับบริบทสังคมไทยในทุกภูมิภาค เพื่อเราจะได้ทำหน้าที่อย่างสงบราบรื่นตามบทบาทหน้าที่อันชอบธรรมหรืออาชีพอันสุจริตของตน แล้วส่งผลดีสำหรับส่วนรวมทั้งประเทศ

ด้วยเหตุนี้ รัฐบาลจึงต้องมีรัฐธรรมนูญที่ดีมีประสิทธิภาพเพื่อประชาธิปไตย และเพื่อส่งเสริมให้เกิดนิติรัฐโดยมีธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ อันจะทำให้ราษฎรหรือประชาชนส่วนรวมได้รับผลดีให้มากที่สุดและมีความสุขร่มเย็นอย่างทั่วถึงกัน

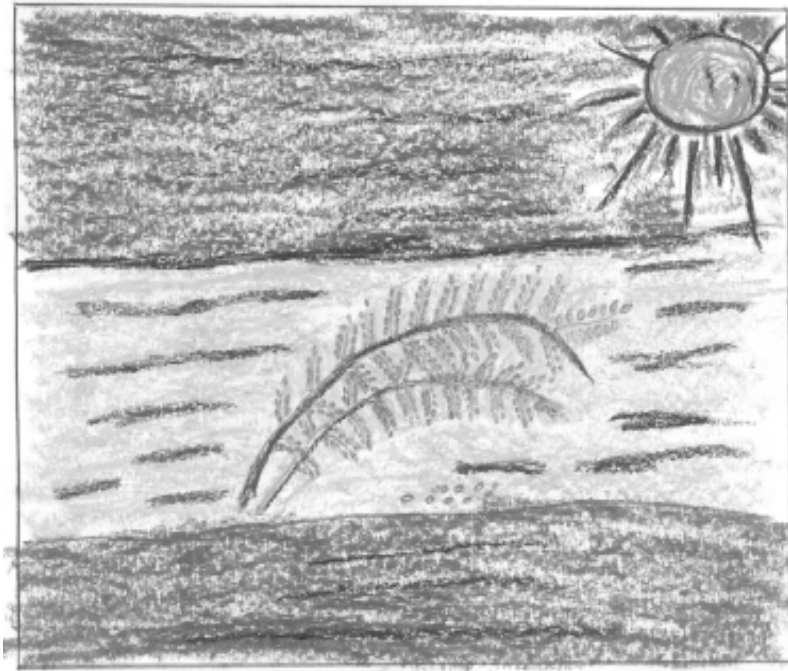
อนึ่ง การยังประโยชน์สุขให้เกิดแก่ประชาชนส่วนรวมให้ดีขึ้นคุณภาพและเกิดผลดียิ่งยืนมากที่สุดเท่าที่จะทำร่วมกันได้นี้เองก็จะนำไปสู่เป้าหมายของการสร้างประชาธิปไตยที่แท้จริง

แน่นอน คำว่า “ประชาชน” ที่ว่านั้นย่อมหมายถึงคนไทยทั่วประเทศ ไม่ว่าจะเป็นอยู่ในฐานะใด มีความรู้ความรวย ความมีโอกาสและชาติตระกูลกำเนิดที่ดี หรือมีตำแหน่งลำดับชั้น มียศฐานันดรศักดิ์สูงเป็นชนชั้นใดก็ตามในสังคม เราก็ไม่ต้องมัวหลงให้ความสำคัญตรงนั้น แต่ต้องร่วมกันใส่ใจกลับมาปรับปรุงสร้างสรรค์พัฒนาสังคมส่วนรวมสู่รากเหง้าความเป็นคนไทยเจ้าของประเทศ ซึ่งควรจะมีส่วนรับส่วนได้อย่างยุติธรรมตามสมควร

ยิ่งเราทำให้ทุกคนมีจิตสำนึกและเป็นส่วนหนึ่งในความเป็นเจ้าของประเทศอย่างสมบทบาทและสมศักดิ์ศรีในความเป็นพี่น้องคนไทยด้วยกัน ก็เชื่อได้ว่าประชาธิปไตยก็จะค่อยๆ เป็นจริงขึ้นมาได้ในกรอบคร่าวประเทศไทยของเรา

แต่ละพรรค แต่ละพวกและแต่ละคนในวันนี้ น่าจะถามตัวเองว่าเรากำลังเป็นคนไทยด้วยกันอย่างไรเรากำลังสำนึกหรือไม่ว่าเราล้วนแต่เป็นเจ้าของประเทศด้วยกันทั้งจำนวนกว่า 63 ล้านคนไทยและในจำนวนเหล่านี้ทำอะไรจึงจะให้ศักยภาพของแต่ละคนเกิดประสิทธิภาพประสิทธิผล เพื่อสร้างสรรค์ประเทศไทยให้ยังประโยชน์สุขได้ทั่วถึงกัน

“ซ่อม (เส้นทาง-รัก)”

การขับขานของฤดูแห่งการเก็บเกี่ยว

การเฝ้ารอของเราเริ่มสิ้นสุดลง ท้องทุ่งและถนนหนทาง คึกคักไปด้วย
สีสันสีทองของเมล็ดข้าว ลานบ้าน ลานสวน หรือแม้แต่ริมถนนก็กลายเป็น
เป็นที่ตากข้าว

พอจากเราไปครบปีท่ามกลางฤดูหนาวแบบนี้ การมีชีวิตอยู่โดย
ปราศจากข้อพิพาทกันว่าคนเราต้องยอมรับทุกโชคชะตาที่แะเวียนมาหาเรา

เขานี้ฉันเงินรดไปจนกระสอบข้าวที่ช่วยแม่ได้จากฟอนเมื่อวาน มัน
เป็นข้าวที่ปะปนอยู่กับหญ้าส่วนข้าวที่ดีหน่อยเราจะจ้างรถเกี่ยวข้าวมาเกี่ยวให้

กาลเวลาเก็บซ่อนบางอย่างและเปิดเผยบางอย่าง มีแต่คนที่มอบทุกสิ่ง
ไว้ในพระหัตถ์พระองค์เท่านั้นที่สัมผัสได้...สัญญาแห่งลมหนาวก็เช่นกันค่อยๆ
ไขกฤณแจและเปิดประตูให้เราก้าวเข้าสู่ฤดูทิ้งดงาม... ฉันนั่งเคาะเป็นพิมพ์
อยู่ได้ร่มไม้ในยามสาย... ความจริงชีวิตไม่ต้องการอะไรมากหรอก แต่บางที
เราก็แปลกใจว่าทำไมต้องดิ้นรนกันนัก ☺

บริษัท ดาดาซาวด์ จำกัด
 ผู้นำด้านบริการให้เช่าและติดตั้งระบบเสียง ระบบแสงสี
 เครื่องดนตรีมาตรฐานสากล
 สำหรับงานที่ต้องการความสมบูรณ์แบบทุกประเภท
 อาทิ งานคอนเสิร์ต งานแสดงสินค้า Grand opening
 งาน Presentation งาน Exhibition งานเดินแบบ
 งาน Event งานประชุมสัมมนาประชาสัมพันธ์
 งานปาร์ตี้ และงาน Entertain จัดเลี้ยงทั่วไป
 พร้อมให้คุณมั่นใจในผลงานของเรา
 ด้วยประสบการณ์กว่า 30 ปี
 จนได้รับความไว้วางใจจากบริษัทต่างๆ
 ที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ

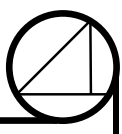

ติดต่อ :
 สมโชค - จินดา สปีปะบุตร 63/3 อ.บางขุนนนท์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700
 โทร. 0-2424-6150 โทร. โทรสาร 0-2434-0912 WWW.dadasoundsystem.com
 E-Mail : dadasoundsystem@yahoo.com, dada_sound@hotmail.com

ผู้นำด้านพื้นโพลีเมอร์ที่แท้จริงตลอดระยะเวลากว่า 80 ปี ด้วยวัสดุเคลือบพื้น-ผนัง
 ที่มีคุณภาพสูง ผลิตจากอเมริกาภายใต้ชื่อทางการค้า “STONHARD” ที่มีคุณสมบัติ

- เป็นวัสดุเคลือบผิวสามารถทนการกัดกร่อนของสารเคมีได้ดี ในแต่ละสภาวะแวดล้อม
- ลดปัญหาเรื่องการ Shut down เครื่องจักรเป็นระยะเวลานานติดต่อกัน

บริษัท 949 ชัฟฟลายส์ จำกัด ได้รับความไว้วางใจให้เป็นตัวแทนจำหน่ายแต่ผู้เดียวในประเทศไทย
 มาเป็นเวลานานกว่า 10 ปี มีผลงานมากมายในกลุ่ม โรงงานอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม โรงงาน
 ผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และโรงแรมที่มีชื่อเสียงในประเทศไทย สิ่งต่างๆ เหล่านี้สามารถทำให้ท่าน
 มั่นใจในผลิตภัณฑ์ และการบริการที่จะไม่ทำให้ท่านผิดหวัง

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่
 โทรศัพท์ 0-2645-2599
 โทรสาร 0-2645-2744

บริษัท 949 : ชัฟฟลายส์ จำกัด

184/181 ชั้น 28 อาคารฟอรัมทาวเวอร์ ถนนรัชดาภิเษก ห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320

โทรศัพท์ 0-2645-2599, 0-2645-2600 โทรสาร 0-2645-2744

MARTIN DE TOURS

LIBRARY

ห้องสมุดมาร์ติน เดอ ทัวร์ส์ (Martin de Tours) เป็นชื่อเดิมของห้องสมุดของโรงเรียนในอดีต (โดยตั้งอยู่ในตัวอาคาร "อัสสัมชัญ 100 ปี" ซึ่งอาคารถูกรื้อถอนเมื่อปี พ.ศ. 2546) ตั้งขึ้นเพื่อให้เกียรติแก่ท่านเจ้าอาธิการ มาร์ติน เดอ ทัวร์ส์ อธิการโรงเรียนอัสสัมชัญ (ดำรงตำแหน่งอธิการ เมื่อปี พ.ศ. 2445-2463 และ พ.ศ. 2472-2475)

ห้องสมุด "มาร์ติน เดอ ทัวร์ส์" ตั้งอยู่บนชั้น 3 ถึงชั้น 5 ของอาคารศูนย์การเรียนรู้ และหอประชุมอเนกประสงค์ "Saint Louis-Marie Memorial Building" ประกอบด้วย

ชั้น 3 Digital Library เป็นส่วนของการเรียนรู้ และสืบค้น ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ประกอบด้วย ห้อง Conference Room, Edutainment Booth, ห้อง Media Center, ห้อง Sound Studio, ห้อง Production Room

ชั้น 4 Reading Library เป็นส่วนอ่านหนังสือและมุมค้นคว้า ที่รวบรวมหนังสือทั้งในและต่างประเทศ, ห้อง Reading Group

ชั้น 5 Computer Lab เป็นห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ PC และ Mac, ห้องปฏิบัติการ Robot ห้อง Photo Studio

ห้องสมุดมาร์ติน เดอ ทัวร์ส์ (Martin de Tours) จัดให้เป็นห้องสมุดที่ทันสมัย สามารถตอบสนองต่อความต้องการของการเรียนการสอน ในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างสมบูรณ์

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ โรงเรียนอัสสัมชัญ โทรศัพท์ 0-2630-7111-25

โรงเรียนอัสสัมชัญ

แผนกประถม 90/1 ซอยสาทร 11 แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120

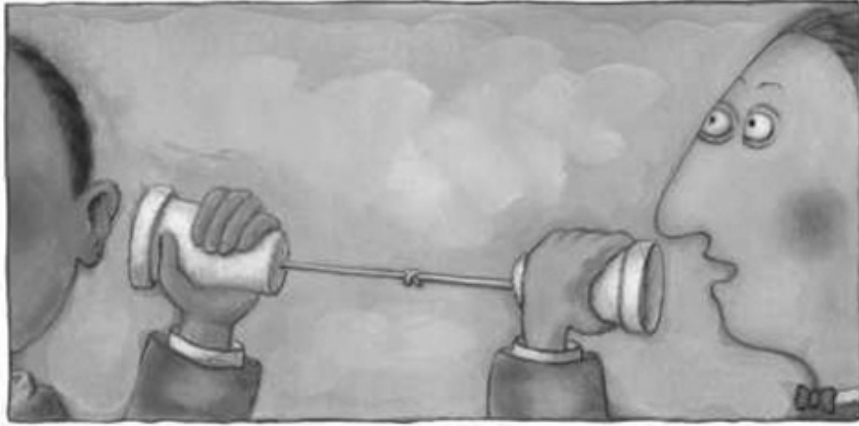
โทรศัพท์ : 0-2675-6970-82 โทรสาร : 0-2212-2310

แผนกมัธยม 26 ซอยเจริญกรุง 40 แขวงบางรัก เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500

โทรศัพท์ : 0-2630-7111-25 โทรสาร : 0-2237-7769

<http://www.assumption.ac.th> E-mail : webmaster@assumption.ac.th

สิ่งเล็กๆ ที่เรียกว่า “ฟัง”

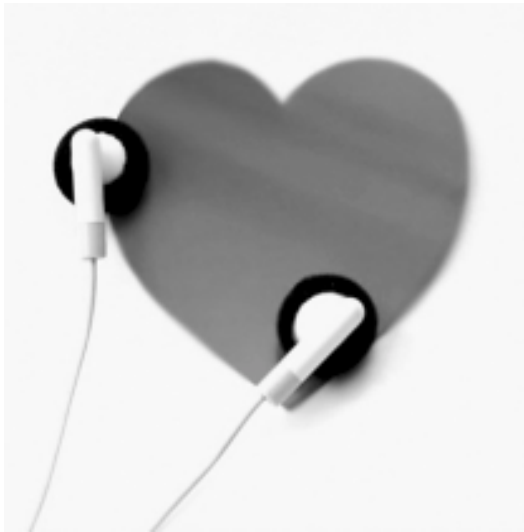
เพิ่มความสามารถในการเข้าใจคนอื่น

ในขณะที่สถานการณ์ความขัดแย้งในบ้านเมืองเราภายใต้ “การต่างสี” ยังดำเนินอยู่ต่อไป... นื่องๆ กลุ่มค่ายนิสิตนักศึกษาอาสาพัฒนา บ้านเซเวียร์ รู้สึกสนใจ อยากมีส่วนร่วมและอยากเห็นความเข้าใจซึ่งกันและกันในสังคมไทย

เมื่อนั่งพูดคุยแลกเปลี่ยนกัน สิ่งสำคัญสิ่งหนึ่งที่นื่องๆ ให้ความสำคัญคือ “เราจะเพิ่มความสามารถในการเข้าใจทุกฝ่ายได้อย่างไร?” เราจะเข้าใจคนอื่น เข้าใจผู้คนทุกฝ่าย โดยเฉพาะผู้ที่มีความคิดต่างจากเรา... คนละข้างกับเราได้อย่างไร...

“รักต่างสี”

หลังจากนั้นนื่องๆ กลุ่มค่ายจัดเสวนาเรื่อง “รักต่างสี” ขึ้นเพื่อจุดประกายความหวังให้เห็นเป็นรูปธรรมว่า... “เรามีความสามารถที่จะเข้าใจทุกฝ่ายได้... แม้คิดต่างกัน” เรามีความสามารถที่จะเข้าใจทุกฝ่ายได้... แม้ไม่เห็นด้วยกับอีกฝ่ายหนึ่ง... เรามีความสามารถที่จะเข้าใจทุกฝ่ายได้... แม้ว่าเราอาจไม่ชอบคำพูดหรือการกระทำของอีกฝ่ายหนึ่ง... เราสามารถเห็นทุกฝ่ายเป็นมนุษย์เหมือนเราได้...

บทเรียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการเข้าใจทุกฝ่าย

ในเสวนา “รักต่างสี” ครั้งนี้ แล้วน้องคนหนุ่มสาวเหล่านี้ พวกเขาทำอะไรกันบ้างเพื่อเพิ่มความสามารถในการเข้าใจคนอื่น เข้าใจทุกฝ่ายที่ต่างกัน

บทเรียนที่ 1 อุปสรรคในการเข้าใจคนอื่น

ในการฝึกบทเรียนแรกด้วยอุปสรรคในการเข้าใจคนอื่น น้องๆ นักศึกษาได้ร่วมกิจกรรมที่ทำให้พวกเขาพบว่า สิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจคนอื่นที่ต่างจากเรา คือ

- * การเถียงกับคนที่มีความคิดแตกต่าง หรือขัดแย้งกับเรา
- * การเพิกเฉย เฉยๆ ไม่สนใจ
- * การชวนคุยเรื่องอื่น ชวนทำอย่างอื่น
- * การเทศน์ สั่งสอน
- * การตัดสิน เช่น ตัดสินสิ่งที่ฟังว่าไม่ดี ไม่ถูก
- * การเยาะเย้ย การสมน้ำหน้า

บทเรียนที่ 2 สิ่งเล็กๆ ที่เรียกว่า “ฟัง”

ในบทเรียนที่สอง น้องๆ นักศึกษาร่วมกิจกรรมฝึกความสามารถในการเข้าใจคนอื่น-

ทุกฝ่ายด้วยกิจกรรม “สิ่งเล็กๆ ที่เรียกว่า ฟัง”

พวกเขาพบว่า การเพิ่มความสามารถในการเข้าใจคนอื่นเริ่มได้อย่างง่ายๆ โดย

- * การไม่เถียง
- * การฟัง พยักหน้าไปด้วย แสดงท่าทางตอบรับ
- * การถามว่ารู้สึกอย่างไร
- * การเอาใจไปอยู่ที่ผู้พูด แม้ว่าใจอยากเถียงหรือไม่เห็นด้วยก็ตาม

บทเรียนที่ 3 ฝึกเพิ่มความสามารถในการเข้าใจคนอื่น-ทุกฝ่าย

บทเรียนที่สาม น้องๆ นักศึกษาฝึกการฟังและเข้าใจความรู้สึก ความต้องการในส่วนลึกของคนอื่น คนทุกฝ่าย ทุกสี... เมื่อฝึกเพิ่มความสามารถในการเข้าใจคนอื่น เข้าใจทุกฝ่าย ทุกสีแล้ว พวกเขาก็ได้พบกับบุคคลต่างๆ ตัวจริง

พบฝ่ายต่างๆ ตัวจริง เสียจริง

บทเรียนที่สี่นี้ น้องๆ นักศึกษาได้พบกับบุคคลต่างๆ ตัวจริง เสียจริง เข้ามาพูดคุยเสวนา และน้องๆ นักศึกษา ฝึกใช้ความสามารถในการเข้าใจความต้องการในส่วนลึกของคนอื่น ทุกฝ่าย ทุกสี

เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ทีมงาน
น้องๆผู้จัดได้ขอเรื่องให้วิทยากรที่อยู่ในฝ่ายสีต่างๆ
มาพูดคุยทีละฝ่าย ฝ่ายละประมาณ 1 ชั่วโมง
ทั้งจากฝ่ายเสื้อแดง เสื้อเหลือง และเสื้อหลากสี
(นั่งเสวนาโดยรับฟังทีละฝ่าย เพื่อจะได้รับฟัง
อย่างชัดเจนทีละฝ่าย) โดยตอนท้ายของการเสวนา
ในแต่ละฝ่ายแต่ละสีนั้น น้องๆ นักศึกษาจะใช้
ความสามารถในการเข้าใจทุกคนทุกฝ่ายทุกสีที่
ฝึกฝนมา โดยหาความต้องการในส่วนลึก และ
ถามวิทยากรเพื่อให้แน่ใจว่า นักศึกษาเข้าใจความ
ต้องการตรงกับสิ่งที่วิทยากรอยากจะบอกให้ทราบ

ความต้องการในส่วนลึกของฝ่ายต่างๆ

จากการเสวนา “รักต่างสี” สรุปความต้องการ
ในส่วนลึกของฝ่ายต่างๆ ได้ดังนี้

ความต้องการในส่วนลึกของกลุ่มเสื้อแดงคือ
ต้องการความเท่าเทียมกันในสังคม ต้องการ
ปกป้องชีวิต ต้องการความยุติธรรมในสังคม
ต้องการความปลอดภัยในชีวิต ต้องการความ
เข้าใจจากสังคม

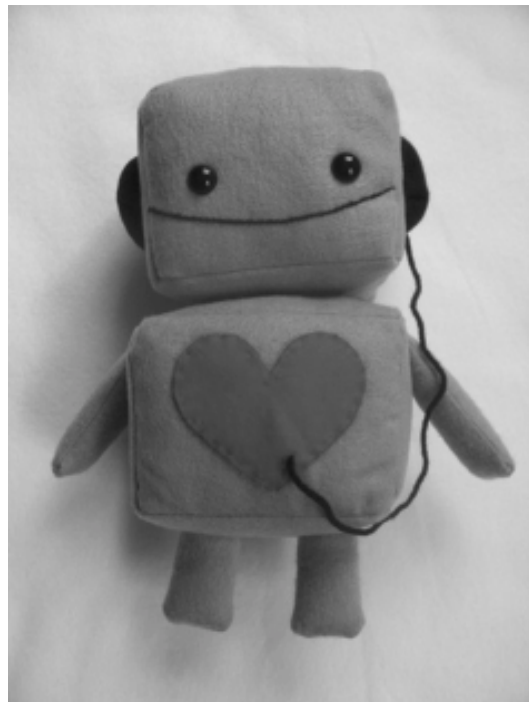
ความต้องการในส่วนลึกของกลุ่มเสื้อหลากสี
คือ ต้องการให้บ้านเมืองสงบสุข ต้องการความ
เคารพซึ่งกันและกัน ต้องการความสามัคคี
ต้องการความรักกันในชาติ

ความต้องการในส่วนลึกของกลุ่มเสื้อเหลือง
คือ ต้องการความยุติธรรม ต้องการความโปร่งใส
ต้องการการมีส่วนร่วมของประชาชน

เมื่อความต้องการในส่วนลึกของทุกฝ่ายมาพบกัน

สิ่งที่น่าประหลาดใจคือ เมื่อรวมความ
ต้องการทั้งหมดแล้ว เราพบว่า ทั้งหมดนี้เป็น
ความต้องการร่วมกันที่เราทุกคนยอมรับได้ และ
อยากให้เกิดขึ้นในสังคมไทยของเรา

ต้องการความสงบสุขในบ้านเมือง ต้องการ

ความเคารพซึ่งกันและกัน ต้องการความสามัคคี
ต้องการความรักกันในชาติ ต้องการความโปร่งใส
ต้องการการมีส่วนร่วมของประชาชน ต้องการ
ความเท่าเทียมกันในสังคม ต้องการปกป้องชีวิต
ต้องการความยุติธรรมในสังคม ต้องการความ
ปลอดภัยในชีวิต ต้องการความเข้าใจจากสังคม
นอกจากนี้ยังมีคำถามที่สำคัญเกิดขึ้นว่า
“แล้วอะไรทำให้เราขัดแย้งกัน...” น้องๆ นักศึกษา
เห็นว่า เป็นเพราะวิธีการที่แตกต่างกันทำให้เกิด
ความขัดแย้งกัน... ส่วนความต้องการทั้งหมดนี้
ทุกฝ่ายยอมรับได้ และต้องการเห็นสิ่งนี้เกิดขึ้นใน
สังคมไทยด้วย...

เมื่อเราเริ่มจากการเพิ่มความสามารถในการ
เข้าใจความต้องการในส่วนลึกของกันและกัน เรา
จะเห็นความเป็นมนุษย์ของคนอื่น-ทุกฝ่าย และ
วิธีการต่างๆ ที่จะตามมา ก็เป็นวิธีการที่ให้ความ
สำคัญกับความต้องการของทุกคน ของทุกฝ่าย
ทั้งความต้องการของผู้อื่นและของตนเองด้วย...

ความมั่นใจว่าเราสามารถเข้าใจคนอื่น-ทุกฝ่ายที่ต่างจากเราได้

บทเรียนสำคัญในวันเสวนา “รักต่างสี” คือ “ความมั่นใจว่าเราทุกคนเพิ่มความสามารถในการเข้าใจคนอื่น เข้าใจทุกฝ่ายที่ต่างจากเราได้...”

เมื่อเราค้นหาความต้องการในส่วนลึกที่อยู่ในใจของคนอื่นหรือของผู้คนทุกฝ่ายที่ต่างความคิดจากเราแล้ว เราจะพบว่า “เราเป็นมนุษย์เหมือนกัน” เรายอมรับ เราเห็นคุณค่าของชีวิต คุณค่าความเป็นมนุษย์ของกันและกันได้...

“การให้ความสำคัญกับการฟังเพื่อค้นหาความต้องการในส่วนลึกของกันและกัน ทำให้เราเพิ่มความสามารถในการเข้าใจคนอื่น เข้าใจทุกฝ่ายได้”

“และยังทำให้เรามีพื้นที่ที่จะพิจารณาหาวิธีการเพื่อตอบโจทย้ความต้องการของทุกฝ่าย...เราจะหาวิธีการจัดการกับปัญหาหรือความขัดแย้งที่ทุกคนสามารถยอมรับกันได้”

เราจะแน่ใจได้ว่าทุกคนจะปลอดภัย และไม่ว่าจะเกิดความขัดแย้งกันมากเพียงใด เรายัง

มั่นใจว่าจะไม่ใช้ความรุนแรงมาเป็นวิธีการแก้ไขความขัดแย้ง...

กำลังใจในการเพิ่มพื้นที่แห่งรักและเข้าใจ

หวังว่าเรื่องราวของ “รักต่างสี” เพื่อเพิ่มความสามารถในการเข้าใจคนอื่น เข้าใจทุกฝ่ายที่ต่างจากเรานั้น คงเป็นประโยชน์สำหรับท่านผู้อ่านทุกท่านในการย้อนมองตน เพื่อให้เกิดแรงเกิดกำลังใจว่า เราสามารถเข้าใจคนอื่น เราสามารถช่วยเพิ่มพื้นที่แห่งรักและเข้าใจกันและกันให้เกิดขึ้นได้ ที่นี้ เดียวนี้ จากตัวเราเอง ผู้ครอบครัว ผู้ชุมชน อันจะส่งผลต่อสังคมวงกว้างของเราต่อไป

*ขอขอบคุณ คุณไพรินทร์ โชติสกุลรัตน์ ผู้ช่วยให้น้องๆ นักศึกษาได้เรียนรู้สิ่งเล็กๆ ที่เรียกว่า “ฟัง”

ขอเชิญชวนน้องๆ นักศึกษาคาทอลิกระดับ

ปริญญาตรี อายุระหว่าง 18-23 ปีทุกท่าน

ขึ้นคอยสัมพันธ์ธรรมชาติ

และชีวิตของผู้คนร่วมกันในงาน

“ชีวิตเรียบง่าย (Simple Life)”

อย่างมีความสุขและมีความหมาย”

วันที่ 16-24 ตุลาคม 2553

ดูรายละเอียดและสมัครได้ที่

www.carefor.org/student หรือที่

www.facebook.com/cuctxavier

.....

เชิญชมเว็บไซต์บ้านไร่ใจ

www.carefor.org เพื่อชีวิต ความรัก

มิตรภาพ กำลังใจ สื่อสารอย่างสันติ

ปันน้ำใจ ถามตอบปัญหาชีวิต

บ้านไร่ใจบนเฟซบุ๊ก

www.facebook.com/carefor.org

วันนี้ได้มีโอกาสดูกับรุ่นพี่เกสัชรที่สนิทกัน เธอเล่าให้ฟังว่า เธอเป็นโรคมะเร็งอย่างหนัก ตอนนี้เลยหันมาดูแลสุขภาพตัวเองแบบธรรมชาติ คือ กินมะรุม ที่สวนของเธอมียอดมะรุม นำเอาใบมาตากแห้ง บด บรรจุแคปซูล ก็ถามเธอว่า แล้วทำไมไม่กินใบสดๆ เลยละ คำตอบคือ เคยใช้ใบจมน้ำพริกทาน แต่อย่างว่านะคะ ทานอะไรที่ซ้ำๆ ก็คงเบื่อและไม่สะดวก เป็นเกสัชรเอง บรรจุใบมะรุมลงแคปซูลเพื่อทานเองคนเดียว ก็สะดวกดี ส่วนตัวผู้เขียนเองชอบทานแกงส้ม จำได้ว่าเมื่อเด็กๆ คุณแม่ทำแกงส้ม มะรุมให้ทานบ่อยๆ ที่ไม่ชอบคือ ไม่สามารถทานได้หมด เพราะมีกาก มึนๆ นั้นจะอร่อยมากเลย เอาละ มาดูกันซิว่าทำไมตอนนี้คนชอบทานมะรุมกันนัก ขอให้ใช้วิจารณญาณในการอ่านด้วยนะคะ ว่าฉันไม้อะไรจะมีคุณประโยชน์มากมายขนาดนั้น

“มะรุม” มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Moringa oleifera* Lam. วงศ์ Moringaceae เป็นพืชก้ำเน็ดแถบใต้เชิงเขาหิมาลัย เป็นไม้ยืนต้นขนาดกลางที่ถูกปลูกไว้ในบริเวณบ้านไทยมาแต่โบราณ กินได้หลายส่วน ทั้งยอด ดอก และฝักเขียว แต่ใครๆ ก็นิยมกินฝักมากกว่าส่วนอื่นๆ ต้นมะรุมพบได้ทุกภาคในประเทศไทย ทางอีสานเรียก “ผักอีสุ่ม” หรือ “ผักอีฮิม” ภาคเหนือเรียก “มะค้อมก้อน” ชาวปกากะญอแถบกาญจนบุรีเรียก “ก้านั่งแดง” ส่วนชาวนานแถบแม่ฮ่องสอนเรียก “ผักเนื้อไก่” เป็นต้น

ใบมะรุม

มีวิตามิน C มากกว่าส้ม	7 เท่า
มีแคลเซียม มากกว่านม	4 เท่า
มีวิตามิน A มากกว่าแครอท	4 เท่า

มีโปรแตสเซียม มากกว่ากล้วย 3 เท่า
มีโปรตีน มากกว่านม 2 เท่า

ประโยชน์จากส่วนต่างๆ ของต้นมะรุม

ใบสด

เพื่อให้ได้ประโยชน์เต็มที่ ควรรับประทานใบสด ที่ไม่แก่ หรืออ่อนเกินไป การใช้ใบสดปรุงอาหารต่างๆ สามารถทำได้ตามความต้องการและความถนัด เนื่องจาก ใบมะรุมมีธาตุเหล็กสูง ฉะนั้นจึงไม่ควรให้ทารกในวัยเจริญเติบโตถึง 2 ขวบ รับประทานในปริมาณที่มากเกินไป

ใบมะรุมสด ก็เหมือนผักใบเขียวทุกชนิด ไม่ควรรับประทานเป็นจำนวนมาก เพราะจัดเป็นยาถ่ายประเภทหนึ่ง เมื่อเริ่มรับประทาน บางท่านอาจมีอาการท้องเสีย อาการต่างๆ มิได้เกิดขึ้นกับทุกคน เข้าใจว่าเป็นไปตามสภาพร่างกายของแต่ละคน บางคนอาจจะมีผื่นคัน เป็นลมพิษทันทีหลังรับประทาน

การรับประทานใบสด ไม่ควรถูกความร้อนนาน เพราะจะทำให้สูญเสียสารอาหารหลายชนิด ใบสดใช้จิ้มน้ำพริก ใส่แกง ใส่สลัด และใส่แซนด์วิช ใบสดเปล่าๆ จะมีรสเผ็ด แต่เมื่อนำมารับประทาน

กับข้าวหรือแซนด์วิช จะไม่รู้สึกรสเผ็ดเลย

การรับประทานน้ำคั้นใบมะรุมสด คั้นวันละ 1 ช้อนโต๊ะ จะสามารถรักษาอาการของโรคเบาหวานได้และควบคุมความดันโลหิตสูงได้ด้วย การรับประทานใบสดวันละ 1-3 กิ่ง หรือใช้ประกอบอาหาร จะทำให้มีสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นหวัด ไม่ปวดศีรษะอย่างรุนแรง

การรับประทานใบตากแห้ง จะให้ผลดีกว่าใบสด เพราะสามารถรับประทานได้มากกว่า

สะดวกในการพกพา ช่วยรักษาอาการปวดเมื่อยตามข้อกระดูกภายในระยะเวลาประมาณ 1 เดือน

การทำใบมะรุมตากแห้ง

ก่อนเก็บ 1 วัน ให้ฉีดน้ำล้างใบให้สะอาด จากนั้นนำไปผึ่งให้แห้งในที่ร่ม ใบแห้งสนิทใบจะกรอบแตกง่าย ถ้าไม่แห้งให้เปิดเตาอบ อุณหภูมิเท่าแสงแดด ใส่ใบมะรุมเข้าไปอบประมาณ 10 นาที ถ้าจะเก็บไว้คั้นเป็นน้ำชา ให้เก็บเข้าในขวดที่ทึบที่แสงผ่านเข้าไม่ได้ป้องกันการเสื่อมคุณภาพ หรือบรรจุแคปซูลไว้รับประทาน

ผล

รับประทานได้ทั้งฝักอ่อนและฝักแก่พอสมควรฝักแก่จะใช้ลำบากเพราะต้องปอกเปลือกเช่นใช้แกงส้ม

หรือซูดเอาแต่เนื้อในมาทำแกงกะหรี่ ฝักอ่อน ขนาดถั่วฝักยาวสามารถนำมาทำอาหารได้มากมาย หลายชนิด เช่น แกงส้มฝักมะรุม ฝักมะรุมอ่อน ผัดน้ำมันหอย ยำฝักมะรุมอ่อน (เหมือนยำถั่วพุด) สลัดสดใบมะรุมผักรวม ทอดมันปลากับฝักมะรุมอ่อน แกงเลียงฝักมะรุมอ่อนและใบมะรุม แกงเผ็ด ฝักมะรุมอ่อน ไข่ยัดไส้ใบมะรุมหมูสับ ดอกมะรุม ชุบไข่ทอด ผัดพริกขิงฝักมะรุมอ่อน ผัดจืดฝักมะรุมอ่อนใส่ไข่และกุ้ง ผัดเผ็ดฝักมะรุมอ่อนทอด พริกไทยกับไก่ ฝักมะรุมอ่อนผัดขี้เมา ไก่อบฝักมะรุมอ่อน ยอด ดอก และฝักมะรุมอ่อนจิ้มน้ำพริก คั้นจืดหมูสับใบมะรุมอ่อน ผัดฝักมะรุมอ่อนกับเห็ดสดต่างๆ ราดหน้าฝักและใบมะรุมอ่อนไก่/หมู แกงจืด ใบมะรุมอ่อนเต้าหู้ ผัดฝักมะรุมอ่อนกับเห็ดหูหนูจีน แกงจืดวุ้นเส้นใบมะรุมอ่อนใส่เห็ดสด แกงเขียวหวานหรือแกงแดงฝักมะรุมอ่อน (จะใส่เนื้อ หรือไก่ก็ได้ตามแต่ชอบ) ยอด ดอก และฝักมะรุมอ่อน ชุบแป้งทอดประทอด เหล่านี้เป็นต้น

อ่านมาทั้งหมดนี้ ถือว่ามะรุมเป็นพืชที่มีประโยชน์ ใ้รับประทานได้อร่อย ส่วนจะเล็งผลเลิศ ทางด้านอื่นก็แล้วแต่ละบุคคลก็แล้วกัน ☺

ปลอดภัยไว้ก่อน

เพื่อครอบครัวและตัวคุณเอง
ปัจจุบันเชื้อโรคแพร่กระจายอย่างรวดเร็ว
และยังหาวิธีรักษาไม่ได้ แต่มีทางป้องกัน

คือไม่ใช้ของมีคมร่วมกัน
ดังนั้นการมีอุปกรณ์ส่วนตัวเพื่อใช้
ในสถานบริการเสริมความงามเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

มัยกวง

ตัวแทนจำหน่าย
ป ลี ก และ ส ง

ปัตตาเลี่ยนไฟฟ้า คลิปปา โตไก

**ศูนย์รวม
อุปกรณ์เสริมสวย
ชาย-หญิง**

บริการล้างข้อมือคนทุกชนิด

Klippa

- เครื่องเดินเรียบ ร้อนช้า
- สามารถปรับฟันได้ตามต้องการ
- หัวส้อมฟัน 3 ขนาด

TOOGAI

- เหมาะสำหรับผู้ตัดผมไม่เป็น
- ราคาร่อมเยา
- พร้อมรับประกันคุณภาพ

มัยกวง 62 ซอยบำรุงรัฐ อ.เสาวราช กทม. 10100 โทร. 0-2224-3620, 0-2226-1236, 0-2622-8038 แฟกซ์ : 0-2226-1236

อัศจรรย์ศีลมหาสนิท และนักบุญฟรังซิส อัสซีซี

ต่อจากเดือนนี้ที่แล้วครับ ขอพาท่านผู้อ่านมาที่ “ออฟฟิดา” (Offida-18/8/2010) ซึ่งได้รับการขนานนามว่า “เมืองแห่งศีลมหาสนิท” ประวัติเรื่องนี้ ก็ย้อนไปประมาณสมัยสุโขทัย บ้านเรานั้นแหละครับ คือในปี 1273 ที่เมืองเล็กชื่อ “ลันซัวโน” มีหญิงคนหนึ่งอยากจะชนะใจสามีของเธอ ก็ไปปรึกษาแม่ผัว ซึ่งบอกวิธีการทำเสน่ห์ให้ไว้ว่า ให้เธอนำศีลมหาสนิท (แผ่นปัง พระกาย) มาผสมกับเศษกระเบื้องหลังคาผสมในอาหาร แล้วเอาไปให้สามีทาน ขณะที่เธอเริ่มทำก็มีเลือดไหลออกมาจากแผ่นศีลๆ เลอะใส่ผ้าลินินที่ห่อมา ด้วยความตกใจ เธอกลับพันห่อทุกอย่างและเก็บซ่อนไว้

เจ็ดปีต่อมาเธอได้ไปสารภาพเรื่องนี้กับพระสงฆ์ออกัสติเนียน ซึ่งอยู่ที่ออฟฟิดา แต่มาดูแลงานอภิบาลที่ลันซัวโนด้วย ท่านไปพบและนำพระธาตุทั้งหมดนี้กลับไปให้ออฟฟิดา ชาวเมืองได้เก็บเศษกระเบื้อง และพระกายนั้นไว้ในกางเขนทองsmith ตั้งไว้กับผ้าที่เปื้อนเลือดนั้นไว้ในสักการสถานของวัดนักบุญออกัสติน จวบจนกระทั่งทุกวันนี้

พระสันตะปาปาหลายพระองค์ได้ออก
สารรับรองอัครราชย์นี้ เริ่มตั้งแต่สมเด็จพระสันตะ-
ปาปาบอนิฟาซ ที่ 8 มีพิเศษน้อยตรงที่ใน
ศตวรรษที่ 15 สมเด็จพระสันตะปาปาปิอุส ที่ 2
และสมเด็จพระสันตะปาปาเปาโล ที่ 2 ได้มอบ
แหวนของพระองค์ ซึ่งปัจจุบันรักษาไว้กับกุญแจ
ที่ใช้เปิดกางเขนพระธาตุ

หลังจากคุณพ่อเจ้าอาวาส ได้เล่าประวัติ
ความเป็นมา พวกเราได้มีโอกาสเผ่าสีละ และ
ร้องเพลงนมัสการศีลมหาสนิท หลังจากนั้นพวก
เราแต่ละคนได้มีโอกาสจูบพระธาตุนั้น เรื่องนี้
เตือนใจเราว่าในศีลมหาสนิท พระเยซูยังประทับ
กับเราเสมอ ผ่านทางเครื่องหมายศักดิ์สิทธิ์นี้

และโอกาสที่ใกล้ลลงนักบุญฟรังซิส
แห่งเมืองอัสนีชี วันที่ 4 ตุลาคมของทุกปี ผมก็
ถือโอกาสนี้แบ่งปันการแสวงบุญที่เมืองอัสนีชี
(22/8/2010) ซึ่งเป็นเมืองที่มีประวัติอันยาวนาน

รถบัสเราได้จอดที่ใกล้เขตเมืองเก่าแห่ง
อัสนีชี เราเดินลงมาข้างล่างของเนินเพื่อไปยัง
สถานภาวนานักบุญคาเมียน ที่แห่งนี้นักบุญ
ฟรังซิสได้รับกระแสเรียก และได้แต่งบทภาวนา
“บทเพลงสรรเสริญของสิ่งสร้างทั้งหลาย” ต่อมา
ได้เป็นอารามของนักบุญคลารา ปัจจุบันได้เก็บ
รักษาห้องต่างๆ ที่ท่านนักบุญคลาราเคยอยู่กับ
เพื่อนสมาชิก จากนั้นเรากลับขึ้นมา เดินขึ้นไป
เรื่อยตามทางในเมือง (ซึ่งห้ามรถบัสเข้า) เราผ่าน
ลานเมือง (Piazza) ต่างๆ และมีวัดต่างๆ มากมาย
ผมได้เห็นบาซิลิกา (วิหารสไตล์โรมัน) นักบุญ
คลารา (อิตาลีเรียก กืออารา) ซึ่งร่างของท่าน
นักบุญได้ถูกเก็บไว้ที่นี่ เดินขึ้นไปอีกก็จะเห็น
วิหารใหม่ (ค.ศ. 1615) ซึ่งสร้างเป็นเกียรติแด่
บิดามารดาของท่านนักบุญฟรังซิส และห่างไป
ไม่กี่เมตรก็คือสถานที่เกิดของฟรังซิส ซึ่งถูก
รักษาไว้เป็นวัดน้อย ส่วนบาซิลิกาที่จัดว่าเป็น
อาสนวิหารคือ อาสนวิหารนักบุญรูฟีโน (ค.ศ.
1571) ซึ่งมีการบูรณะ โดยพื้นวัดบางส่วนติด

เป็นกระจก มองเห็นฐานวิหารดั้งเดิม และได้จัด
ห้องส่วนหนึ่งข้างวัด เป็นนิทรรศการถาวร
ภาพปูนเปียกของสมเด็จพระสันตะปาปายอห์น
ปอล ที่ 2

เมื่อเดินมาสุดทางจะเห็นบาซิลิกานักบุญ
ฟรังซิส (อิตาลีเรียก ฟรานเชสโก) (1230 และ
1253) ฟรังซิสได้รับการประกาศเป็นนักบุญในปี
1228 ซึ่งเป็นปีที่วางศิลาฤกษ์บาซิลิกาแห่งนี้
และพระธาตุของท่านได้ถูกนำมาไว้ ในวัดน้อย
ด้านล่างในปี 1230 พร้อมกับเพื่อนภราดาน้อย
กลุ่มแรกสี่ท่าน ที่ด้านล่างนี้มีวัดน้อยแบ่งซอยไว้
มากมายตามจุดต่างๆ มีโทรศัพท์หยอดเหรียญ เพื่อ
ฟังประวัติต่างๆ (แทนจ้างไกด์) วิหารใหญ่ด้านบน
มีภาพวาดปูนเปียกเกี่ยวกับประวัติท่านนักบุญ
ตลอดแนวกำแพง ตามปกติในสถานที่โบราณต่างๆ
มักจะห้ามถ่ายรูป ผมเลยต้องถ่ายก๊อปปี้จาก
หนังสือมาให้พวกเราดูแทน

ผมได้ออกมาที่ตัวเมืองใหม่ เพื่อมาแวะ

บาซิลิกาในเมือง ซึ่งเรียกว่า “ปอร์ซิอุโนโคลา” (แม่พระแห่งบรรดาทูตสวรรค์) นักบุญฝรั่งเศส ได้บูรณะวัดเล็กๆ แห่งนี้ด้วยมือของท่านในปี ค.ศ. 1208 วัดแห่งนั้นสร้างเป็นเกียรติแด่พระนางมารีย์ได้รับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ ปัจจุบันวัดนั้นอยู่ภายในวิหารใหญ่ ซึ่งสร้างระหว่างปี 1569-1679 มีภราดาฝรั่งเศสกันและอาสาสมัคร คอยดูแลและบริการผู้มาแสวงบุญ

ที่ด้านหน้าติดประตูใหญ่ของวัด มีภาพนูนสัมฤทธิ์ ระลึกถึงเมื่อครั้งสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 ได้เข้ามาเพื่อสันติภาพพร้อมกับบรรดาผู้นำศาสนาต่างๆ ทั่วโลกที่วิหารแห่งนี้ ที่ยอดวิหารจะเห็นรูปแม่พระสีทอง ตั้งสง่าโดดเด่น โดยภาพรวมแล้วสถานที่สำคัญต่างๆ ในอัสซีซี ได้ถูกบันทึกไว้เป็นมรดกโลกแล้วมากมาย ซึ่งอยู่ในสมัยใกล้เคียงกับปราสาทหินนครวัด แต่มีชีวิตชีวาต่างกันตรงที่บาซิลิกาต่างๆ ที่นี่ยังมีการใช้งานด้านพิธีกรรม มีคนแสวงบุญอยู่ แต่ชีวิตชีวาที่นครวัดส่วนใหญ่มาจากนักท่องเที่ยว

อะไรทำให้วิหารเหล่านี้มีชีวิต ถ้าไม่ใช่เพราะผู้ที่มีความเชื่อได้แสดงออกมา แม้การก่อสร้างต่างๆ จะต้องมีการเสียสละมากมาย แต่การเสียสละด้วยความเต็มใจ มีคุณค่ากว่าการบังคับให้ทำ มาฝรั่งเศสเที่ยวนี้ ไม่เพียงแต่ระลึกแบบอย่างของท่านนักบุญเท่านั้น แต่ประวัติศาสตร์แต่ละแห่ง ก็ทำให้เราได้ข้อคิดมากมายเหมือนกันนะครับ ☸

เกาหลียุคใหม่ สร้างคน สร้างเมือง แผ่นดินที่ท้าทาย แข่งขัน

(ต่อจากหน้า 12)

ผมได้มีโอกาสคุยกับสาวเกาหลีชื่อ คุณเซซึเลีย อึนยอง ดี อยู่ประเทศไทยมา 14 ปีแล้ว แต่งงานกับคนไทย และพูดภาษาไทยแบบ “เกาหลี” พูดถึงความรู้สึกระหว่างคนไทยและคนเกาหลี เพราะในบริษัทเกาหลีที่ประเทศไทย มีคนไทยทำงานอยู่มาก

“คนไทยจะรู้สึก ว่าทำไมคนเกาหลีต้องทำอะไรเร็วๆ ไวๆ ส่วนคนเกาหลีก็มักจะบอกว่า ทำไมคนไทยทำอะไรช้าๆ”

“ส่วนเรื่องอาหารไทยก็กินได้ อร่อยดี และประเทศเกาหลีมีอากาศหนาวกว่าไทย แต่มีช่วงฤดูร้อนบ้างเหมือนกัน”

คริสตังเกาหลีมีความศรัทธา ร็อนรน ในประเทศไทย เห็นได้ชัดกว่า 20 ปีมาแล้ว วันอาทิตย์จะมีมิสซายาเกาหลีที่วัดพระจิตเจ้า ในโรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ แต่ต่อมาต้องย้ายไปที่วัดนักบุญยอห์น บอสโก ถนนเพชรบุรี เพราะมีคนมาร่วมมิสซามากขึ้นๆ ประมาณ 200-300 คน ทุกวันอาทิตย์ เวลา 10.00 น.

เสื้อผ้าชุดประจำชาติของเกาหลีเรียกว่า ฮัน-บก (Han-Bok)

เมื่อมองเกาหลีวันนี้แล้ว ผมว่ายิ่งน่าเศร้ากว่าบทเพลงอารีดัง เพราะเกาหลี ทั้งที่เป็นญาติพี่น้องกัน เคยเป็นประเทศเดียวกันมา ใช้ภาษาเดียวกัน มีประวัติศาสตร์ที่ต่อสู้ร่วมกันมา กินกิมจิด้วยเดียวกันมา แต่วันนี้ กลายเป็น...เหนือและใต้!

เกาหลีหนึ่ง ร่ำรวย เจริญก้าวหน้า อีกเกาหลีหนึ่ง สะสมกองทัพอียิ่งใหญ่ ใช้เงินมหาศาล แต่ประชาชนทั่วไปยากจน รัฐบาลก็ปิดหูปิดตาประชาชน ปลุกแต่กระแสนิยมรักชาติ ภูมิใจในชาติ และย้ำแต่เพียงแต่ความดีด้านเดียวของตน และประณามอีกฟากหนึ่งว่าเป็น “ศัตรู”

เพียงแค่ว่าความคิดของผู้ผู้นำไม่กี่คน และมือที่สามเข้ามาสร้างความแบ่งแยก ผ่านมาแล้วถึงวันนี้ 60 ปี

หลังจากคุยกับคุณเซซึเลียวันนั้นก่อนวางหูโทรศัพท์ผมถามคุณเซซึเลียว่า “เคยได้ยินเพลงอารีดัง ไหม?”

“เคยค่ะ...เป็นเพลงเก่าประมาณ 60 ปีแล้ว”

“ชอบไหม?”

“ไม่ชอบ เพราะมันเศร้าเกินไปค่ะ”

เมื่อไหร่ เกาหลีจะเป็นหนึ่งเกาหลี นั่งกินกิมจิร่วมกัน!

ณ เวลานี้ เป็นแค่ เกาหลีเหนือ เกาหลีใต้! ❄

สิ่งเล็กๆ ที่เรียกว่ารัก ความทรงจำที่อบอุ่นในวัยเรียน

ขอติชมเขียนถึงหนังไทยอีกเรื่องครับ ฉบับก่อนเขียนแนะนำ “บ้านฉัน...ตลกไว้ก่อนพ่อสอนไว้” หนังไทยคุณภาพเรื่องหนึ่งของปีที่พิสูจน์ให้เห็นว่าหนังไทยมีดีมากกว่า หนังผี หนังตลก และหนังเพศที่สาม ที่ตั้งใจขายความบันเทิงกันอย่างเดียว ฉบับนี้ขอแนะนำหนังไทยเรื่องแรกที่ผมได้ดูในโรงภาพยนตร์ ปีนี้คือ “สิ่งเล็กๆ ที่เรียกว่า รัก” (First Love) ทั้งที่ตอนแรกไม่คิดจะดูด้วยซ้ำ เกรงว่าจะเป็นหนังรักเลี่ยนๆ ประเภทเดียวกับหนังสือชุด ความรู้สึกดีๆ ที่เรียกว่ารัก ที่วัยรุ่นทั้งหลายนิยมนำกัน ประกอบกับเรื่องย่อหนังที่บอกว่าเป็นเรื่องของเด็กผู้หญิง ม.1 หน้าตาไม่ดี แต่แอบชอบรุ่นพี่ ม.4 หน้าตาดี และพยายามปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตัวเองทุกอย่าง เพื่อให้พี่คนนั้นหันมาสนใจตัวเองบ้าง ก็เป็นเรื่องที่ห่างไกลจากวัยของผู้ชมอย่างผมไปนานแล้ว

ส่วนเครดิตของผู้กำกับคือ **คุณวุฒิพงศ์ พรหมสาขา ณ สกลนคร** หรือที่รู้จักกันในนาม “เสนาเพชร” หนึ่งในสมาชิกของทีมงานยุทธการขยับเหงือก รายการตลกดังในอดีต ปัจจุบันยังอยู่เบื้องหลังรายการทีวีหลายรายการ โดยร่วมกำกับกับ **คุณวสิน**

ปกร่อง มีเครดิตจากการเขียนบทหนัง คู่แสด และก่อนบ้ายเดอะมูฟวี่ ก็นำหัวเกรงว่าจะเป็นหนังตลกที่ต้องทนฝืนดู อีกทั้งโปสเตอร์หนัง และหนังตัวอย่างที่มีฉากตลกของ **คุณตุ๊กกี้ (สุดา-รัตน์ บุตรพรหม)** ชวนให้คิดไปเช่นนั้น

แต่หลังจากที่หนังเปิดตัวไปเมื่อวันที่ 12 สิงหาคม เสียงชื่นชมหนังเรื่องนี้เริ่มดังขึ้นเรื่อยๆ ทั้งจากสื่อต่างๆ กระแสปากต่อปาก โดยเฉพาะในห้องเฉลิมไทยของ pantip.com ความประทับใจจากผู้ชมหนังจนได้เป็นกระแสรู้นำประจำสัปดาห์ ผู้ชมพูดถึงตัวละคร จาก เพลงต่างๆ ในหนัง เล่าถึงประสบการณ์รักครั้งแรกของตัวเองในวัยเรียน หลายคนไปดูหนังเรื่องนี้มากกว่าหนึ่งรอบ หรือชักชวนคนที่ยังไม่ได้ดูให้ไปช่วยกันให้กำลังใจหนังไทยดีๆ เรื่องที่ไม่ได้โฆษณาประชาสัมพันธ์มากมายนัก เช่นเดียวกับที่เคยเกิดกับหนังดีๆ เรื่อง โหมโรง

จนถึงวันว่างที่จะไปดูหนังสักเรื่อง จากล่าสุด Inception แม้จะชอบและชื่นชม แต่ก็เจอปัญหาที่จะอธิบายความลึกซึ้งซับซ้อน ฝันซ้อนฝันหลายชั้นในหนัง แต่ก็ถึงแล้วอยากดู บุญชู 10 มากกว่า เพราะเป็นภาคสุดท้ายของหนังตลก มีสาระ เจตนาคุณค่าความจริงใจใส่ข้อริสสุทธ์ของคนชนบท และความสำคัญของภาคเกษตรกรรมที่หล่อเลี้ยงทุกชีวิตในประเทศนี้ แต่น่าเสียดายโรงที่ผมไปชมนั้น บุญชูลาโรงไปแล้วทางเลือกสุดท้ายจึงเป็น สิ่งเล็กๆ ที่เรียกว่ารัก ...

เมื่อดูหนังเรื่องนี้จบก็ต้องมนต์สะกด และอดไม่ได้ที่จะหลงรักหนังเรื่องนี้เช่นเดียวกับผู้ชมส่วนใหญ่ เนื้อหาหนังอาจไม่มีอะไรแปลกใหม่เช่น หนังแนว

“กระโปรงบานขาสั้น” แต่หนังสือสามารถดึงดูดอารมณ์ร่วมของผู้ชมทุกเพศทุกวัยได้ด้วยภาพวาดที่สวยงามในหลายๆ ส่วน ระหว่างคอเมดี้และดราม่า การใส่ใจในรายละเอียดของบท สิ่งละอันพันละน้อยทั้งหลาย เช่น แก้วน้ำที่ไม่ให้ใครดื่ม กระดุมที่ตกอยู่ ต้นกุหลาบสีขาว ฯลฯ ความสดใสของงานด้านภาพ การเลือกโลเคชั่น (เข้าใจว่าฉากในโรงเรียนหนังถ่ายที่ครุณราชบุรี มีฉากหนึ่งได้ยินเสียงเพลงคริสต์มาสด้วย และเห็นโปสเตอร์รูปแม่พระ) เส้นผ่าของต่างจังหวัด ความงามของธรรมชาติ

ที่สำคัญในด้านการแสดงที่ทำได้อย่างดี โดยเฉพาะตัวละครหลัก โบเฟอร์ – พิมพ์ชนก ลือวิเศษไพบูลย์ รับบทเป็น น้ำ เด็กม.1 ที่แอบชอบพี่โชน (มาริโอ้ เมาเร่อ) เธอแปรเปลี่ยนความรักมาเป็นแรงบันดาลใจของชีวิต ให้ความรักเป็นด้านบวก ไม่ให้ความรักทำร้ายตัวเองและคนรอบข้าง เธอหันมาใส่ใจดูแลทำให้ตัวเองดีขึ้น แสดงละครภาษาอังกฤษในงานโรงเรียนเรื่องชินเดอเรลล่าความพยายามที่จะเป็นดรัมเมเยอร์ รวมไปถึงพัฒนาการเรียน จากเคยเรียนเก่งแต่ภาษาอังกฤษเพราะที่บ้านเปิดเป็นเกสต์เฮาส์เล็กๆ เธอมุ่งมั่นจะสอบให้ได้ที่ 1 เพื่อผู้ชายอีกคนคือพ่อของเธอ ซึ่งไปทำงานที่อเมริกาและสัญญาว่าถ้าสอบได้ที่ 1 จะส่งตัวเครื่องบินมาให้ ส่วนโชนเองก็มีปมที่จะต้องเอาชนะตัวเองเช่นกัน เพราะพ่อของเขา (เสนาเพชร) เคยเป็นนักฟุตบอลของจังหวัดแต่เตะลูกโทษไม่เข้าในนัดสำคัญ ทำให้ตอนแรกโชนแม้จะเล่นฟุตบอลเก่งแต่ก็ไม่ได้สนใจที่จะเป็นนักกีฬาโรงเรียนแต่มุ่งมั่นในความชอบอีกอย่างคือการถ่ายภาพ

สิ่งสำคัญในวัยเรียนก็คือมิตรภาพของเพื่อน เพื่อนสนิทของน้ำคือ เชียร์ ก็ และนัม พวกเขาเป็นห่วงเป็นใยช่วยเหลือกันอยู่เสมอในทุกๆ เรื่อง แม้จะมีเรื่องผัดใจ ไม่เข้าใจกันบ้าง แต่เพื่อนก็พร้อมอภัยให้กันเสมอ การคบกันแบบแฟน ย่อมมีวันที่จะเลิกรากันในสักวันหนึ่ง แต่ความเป็นเพื่อนยังยืนตลอดชีวิต หลากๆ คนต้องหลั่งน้ำตาในฉากที่น้ำร้องเพลง วัน เดือน ปี ของ เจียบ - วรรณ (วิรัชวรรณ) กับเพื่อนๆ ในกลุ่ม ส่วนโชนก็มีเพื่อนสนิทคือ ท้อป

ที่หนังสือท่อนให้เห็นความรักเพื่อน และความใจกว้างในเรื่องความรักของโชน

คุณตุ๊กก็ในบท ครูอิน ครูสอนภาษาอังกฤษ แม้ไม่ใช่คนสวยแบบ ครูอร (พิจิตรา สิริเวชพันธ์) แต่เป็นครูที่มีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีจิตวิญญาณครูเป็นแรงบันดาลใจให้กับลูกศิษย์ นับตั้งแต่สอนให้นักเรียนแปลเพลง “You Are My Inspiration” ให้กำลังใจ ส่งเสริมลูกศิษย์ให้ทำในสิ่งที่บางทีตัวเองไม่คิดว่าตัวเองจะทำได้ เป็นครูที่ไม่ได้สนใจที่หน้าตาหรือความเก่งของนักเรียน แต่เชื่อว่าเด็กทุกคนพัฒนาได้ บทครูอินทำให้ผมคิดถึง **อาจารย์สุวรรณ สมุทรสกุลเปี่ยม** ครูประจำชั้นและสอนภาษาไทยสมัยที่เรียน ม. 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ เป้าล้ารับทำไม่ได้เหมือนครูอินแต่เป็นครูที่เอาใจใส่นักเรียนมากๆ เช่นกัน ในสมุดพกท่านเขียนถึงอุปนิสัยใจคอ นักเรียนทุกคนอย่างละเอียด ท่านต้องเหนื่อยยากกับพวกเรามากเพราะห้อง 11 ของพวกผมเป็นแผนกศิลป์ – ฝรั่งเศส นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ค่อยตั้งใจเรียนหนักไปทางรักสนุก ทุบโต๊ะร้องเพลง และก่อเรื่องให้ครูหนักใจอยู่เสมอ ผมยังจำได้ครั้งหนึ่ง พวกเราทำให้ครูเสียใจจนครูต้องร้องไห้เดินออกจากห้องไป ท่านเป็นครูที่สอนภาษาไทยเข้าใจง่ายและลึกซึ้ง พวกเรามีโอกาสฝึกการเขียนรูปแบบต่างๆ เช่น บรรยายพรรณนา อุปมาอุปไมย ถ้าไม่มีคุณครูท่านนี้ ผมคงไม่สอบได้ที่ 1 ครั้งแรกในชีวิต ตอนม.4 เป็นแนวขอขอบพระคุณครับ คุณครู

กว่าอุดมสานต์เล่มนี้จะถึงมือท่านผู้อ่าน หนังสือนี้คงลาโรงไปแล้ว สำหรับคนที่พลาดไปคงต้องหาแผ่นมาดูกันครับเป็นหนังรักวัยรุ่นที่ใสสะอาดและตลกได้โดยไม่ต้องหยาบหรือทะเล่ และผมชอบที่เรื่องราวส่วนใหญ่ในหนังเป็นเหตุการณ์กว่าสิบปีก่อนที่โลกของวัยรุ่นยังไม่มีโทรศัพท์มือถือเป็นสรวงของชีวิต ที่ “ผีป๊อ” ยังไม่อาละวาด ตัวละครในหนังอย่างมากที่สุดใช้โทรศัพท์บ้าน จะขัดใจก็แต่ตอนจบที่เป็นฉากในรายการทอล์ค โชว์ หรือเป็นเพราะอคติของผมที่ไม่ชอบดูรายการประเภทนี้ แต่อย่างไรก็ตามเป็นหนังไทยอีกเรื่องครับที่ต้องซื้อดีวีดีเก็บ

หนึ่งในล้าน

จาก (My Little Prayers)

ดิฉันคิดอยู่ว่าจะตั้งชื่อบทความนี้อย่างไร จนได้ยินเพลง “หนึ่งในร้อย” ซึ่งฟังเมื่อใดก็ไพเราะจับใจจับใจ ในเนื้อหาของเพลง ผู้ใดมีคุณสมบัติดังในเนื้อเพลงก็คงจะปลาบปลื้มหัวใจพองโตที่มีคุณค่า และเป็นคนยิ่งใหญ่ในด้านความดี ไม่ใช่ความสวยด้วยรูปสมบัติ

ดิฉันขอยกย่องและปรบมือให้ คุณศรินทร์ เมธีวัชรานนท์ (คุณหนู่ย) ผู้ซึ่งพระเจ้าประทานพรและเธอมีความเชื่ออย่างล้นเหลือโดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ เธอยินดีรับใช้พระเจ้าและทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าทุกเวลา ขนาดที่เป็นคริสตังใหม่ยังมีความรักพระเจ้า และเทิดทูนพระองค์ทุกนาที จะหาคนเช่นนี้คงยากมาก จึงสมควรที่จะเรียกเธอว่า **‘หนึ่งในล้านของคนดีในโลกนี้’**

เดิมทีเคยดิฉันเคยเห็นหนังสือ “บทสวดของฉัน” (My Little Prayers) มาก่อนแต่ก็ไม่เคยคิดจะหยิบมาอ่าน เพราะความสรีรศาสตร์คงจะมีไม่พอ แล้วอยู่มาวันหนึ่งดิฉันก็ได้อ่านหนังสือของคุณหนู่ย “ภูเขาเคลื่อนได้” จากคำบอกเล่าถึงความดีของหนังสือ ควรแก่การอ่าน น่าสนใจและมีประโยชน์มาก น่าอ่าน น่าตื่นเต้นกับชีวิตที่โชกโชกของผู้เขียนทำให้ไม่อยากวางหนังสือลง ต้องอ่านจนจบ จุดนี้เองที่เป็นแรงบันดาลใจให้ดิฉันต้องพยายามอ่านจากหน้าแรกจนจบเล่ม และเกิดความปิติที่ได้เรียนรู้หลายด้านจากหนังสือเล่มแรกเกี่ยวกับพระคัมภีร์ และศาสนามารวมทั้งเข้าใจพระองค์มากขึ้น ดิฉันจึงเขียนบทความเรื่องนี้ทันทีที่อ่านจบ ซึ่งเขียนได้รวดเร็วและราบรื่นมาก เพราะเขียนจากใจที่เป็นสุข และอยากประกาศเชิญชวนให้ผู้อ่านที่รักทุกท่านลองหาหนังสือเล่มนี้มาอ่าน แล้วท่านจะรักพระเจ้ามากขึ้นอย่างแน่นอน

เมื่อ ‘อุดมศักดิ์’ ได้นำบทความเรื่องนั้นลงในฉบับ พฤศจิกายน 2009 คุณหนู่ยก็ได้อ่านด้วย เธอได้ส่งจดหมายผ่านกองบรรณาธิการ และได้ส่งต่อมาให้ดิฉันพร้อมทั้งขอบขอบคุณดิฉันที่เข้าใจความบริสุทธิ์ของเธอ ซึ่งใช้เวลาถึง 14 ปี ในการหนีห่าวซุกหัวซุนไปอยู่ต่างแดนเหมือนผู้ร้ายข้ามแดน ดิฉันนั่งอ่านและเขียนด้วยความรู้สึกหดรู่ และสงสารผู้หญิงคนหนึ่งที่ถูกใส่ร้ายว่าคดโกงเงินหลายร้อยล้าน ถ้าเกิดขึ้นกับเราคงจะทนอยู่ไม่ได้ แต่ที่สุดพระเจ้าก็เปิดบุญแจกดอกสำคัญให้เธอค้นพบหลักฐาน และหลุดจากคดีที่เธอไม่เคยกระทำ

พระองค์เปิดทางสว่าง และรู้ว่าเธอมีความรักและความเชื่อเกินร้อย ทำให้เธอเดินเข้ามาเป็นลูกของพระเจ้าเป็นเจ้าด้วยใจร้อนรน และด้วยความปรารถนา เพียงเวลา 4-5 ปี เธอก็ได้ช่วยประกาศอัสการที่พระทรงมอบให้ เธอขอบคุณพระเจ้าทุกเวลา และสวดทุกเวลาเช่นเดียวกัน เมื่อใดที่เธอมีเวลาว่างเพียงน้อยนิด เธอก็จะติดต่อกับพระเจ้าและแม่พระด้วยสายประคำ ทำให้

ชีวิตที่เคยโดดเดี่ยวและไร้ค่า กลับมีพลังสามารถชนะอุปสรรคและสู้ชีวิตโดยมีพระอยู่ในใจ มีแต่ความสุข ยิ้มแย้ม มองโลกในแง่ดี เป็นกำลังใจให้ผู้อื่นตลอดเวลาเมื่อมีโอกาส พระประทานทรัพย์สินมากขึ้นกว่าเดิม เพื่อให้เรานำไปช่วยผู้อื่นต่อไปโดยผ่านทางเธอ

เธอช่วยงานพระศาสนจักรอย่างเต็มที่และเต็มใจ ความสุขในการช่วยเพื่อนมนุษย์ และช่วยเผยแผ่ศาสนาทุกวิธีที่เธอสามารถทำได้ พระได้เลือกเธอมาทำหน้าที่นี้ได้เหมาะสม จะหาใครที่พร้อมทั้งคุณสมบัติ ได้เท่าเธอในการไปร่วมประชุมตามองค์กรทางศาสนา ซึ่งต้องเป็นตัวแทนของประเทศ เธอต้องไปกล่าวสุนทรพจน์ และตอบคำถามต่างๆ จากผู้ร่วมประชุม มันไม่ใช่ง่ายเลย แต่พระอยู่กับเธอทำให้เกิดความมั่นใจยิ่งขึ้น ที่ใดที่เธอไปหรือพบกับใครก็ตามเธอจะพูด และสรรเสริญพระเจ้าเสมอ

วิธีที่เธอขอบพระคุณพระ เธอมีวิธีอธิษฐานขอพรที่น่ารักมาก จะพูดกับพระอย่างสุภาพ อ่อนโยน ถ่อมตน ไม่เคยโอ้อวดหรือต่อว่าพระ จะพูดเหมือนเด็กเล็กๆ ที่มีความบริสุทธิ์ในจิตใจ แม้แต่จะวิงวอนขอก็จะให้เกียรติพระในการขอให้ช่วยคนอื่นที่เดือดร้อนมากกว่า แล้วพระจึงช่วยเธอต่อจากพวกเขาเหล่านั้น แต่อย่าลืมเธอซึ่งเป็นลูกที่รักพระมาก ดินันเชื่อว่าพระจะทรงเห็นใจ และมอบพรนั้นให้เธอทุกครั้งที่ต้องการ

เธอรักลูกทั้ง 4 มาก และทำตนเองเป็นแบบฉบับที่ดีในการเป็นคาทอลิกใหม่ มีใจรื้อร่น ทำให้ลูกทั้งหมดตัดสินใจด้วยตนเอง กลับใจเปลี่ยนจากศาสนาอื่นมาเป็นลูกพระเจ้า ซึ่งต้องเกิดจากความศรัทธา และความเชื่อ ต้องเรียนคำสอนจนรู้แจ้ง ขนาดฉันเป็นคริสตังนอน ยังศรัทธาน้อยกว่าครอบครัวของคุณหนูมาก ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน ก็เกิดจากความรัก และการช่วยเหลือจากพระทั้งสิ้น เธอและลูกขอบพระคุณ และเขียนบทภาวนาถึง 100 บท ดินันอ่านทุกบรรทัดโดยไม่รู้สีกเบื่อหน่าย คุณหนูเขียนบรรยายได้ละเอียดและใช้ภาษาง่ายๆ ทำให้ผู้อ่านดื่มด่ำและเกิดความเชื่อเพิ่มขึ้น เธอไม่ใช่ 1 ใน 100 แต่เป็นหนึ่งในล้าน ที่มีแบบฉบับในการดำเนินชีวิตเช่นนี้

ทุกวันนี้ลูกชายคนเล็กของดินันก็จะมีลูกประจำไว้ที่หน้าพวงมาลัยรถยนต์ เมื่อมีโอกาสว่างจะสวดทันที เพราะดินันจะพร่ำพูดถึงความสำคัญในการสวดลูกประจำ เพื่อใกล้ชิดกับพระ และขอบคุณพระที่มีวันนี้ พร้อมทั้งวอนขอให้ผ่านอุปสรรคต่างๆ ในแต่ละวัน ขอให้พระอยู่ใกล้ๆ แรกๆ ลูกดินันก็เพียงรับฟังคำแนะนำ และแล้ววันหนึ่งลูกก็รู้คุณค่าของการสวดสายประจำ ซึ่งดินันมีความเห็นเดียวกันกับคุณหนูว่า ถ้าเราจะคิดถึงพระแค่เสียเวลาที่ก็ยิ่งดีกว่าปล่อยเวลาให้ล่องลอยไปอย่างไร้ความหมาย

ท่านผู้อ่านลองมีเวลาว่างเพียงน้อยนิด ระลึกถึงพระเจ้า แม่พระ ท่านจะรู้สึกอบอุ่น สบายใจ ปัญหาที่แก้ไม่ได้พระองค์ก็จะอยู่ใกล้เราและเปิดสมองให้เราคิดออก อย่าลืม “ความเชื่อทำให้เจ้ารอด”

แทรมบรีส มิสเตอร์พอลลี่

เปาโล พัฒนา สุระสรังค์ (แดง) อายุ 53 ปี เป็นลูกของมารีอา พวง อากุสติโน กับ สนาน สุระสรังค์ แดงมีพี่น้อง 5 คน เป็นน้องคนสุดท้อง มีพี่สาวคือครูสุพรรณิ (สุระสรังค์) บุญยะรัตน์

แดงเป็นสัตบุรุษวัดมารีย์สมภพ บ้านแพน อูรุษยา เข้าบ้านเณรพร้อมผม รุ่นเดียวกัน ตอนเรียนถนัดวาดเขียน และดนตรี ออกจากแสงธรรมปี 2 ภรรยาชื่อ พรพรรณ (พอลล่า) บุญทัน มีลูก 1 คน ภราดร สุระสรังค์ (ม.พอลดอน)

ปัจจุบันสอนภาษาพูดสำเนียงอังกฤษ (CNN) มีสำนักงานอยู่ที่ปราชินบุรี แต่สอนตามโรงเรียนต่างๆ กรุงเทพฯ นนทบุรี พัทยา อูรุษยา และปราชินบุรี จนใครๆ เรียก มิสเตอร์ “พอล”

แดงเล่าให้ฟังว่าออกจากบ้านเณรแสงธรรมก็ได้้นำความรู้ความสามารถไปใช้ ก็คือ ดนตรีและศิลปะ ไปอยู่พัทยาอยู่พักหนึ่งประมาณปี 2526 ทำงานโรงพิมพ์ กลางคืน ไปเล่นดนตรีตามร้านอาหาร คาเฟ่ ทำงานให้กับคุณพ่อเรย์ เบรนแนน คณะพระมหาไถ่

ซึ่งก่อตั้งศูนย์เด็กกำพร้า โรงเรียนตาบอด โรงเรียนอาชีวะพระมหาไถ่ จึงทำให้มีวันนี้ได้ ด้วยบุญคุณของคุณพ่อเรย์ เบรนแนน และยังได้วาดรูปคุณพ่อเรย์ด้วยสีน้ำมันขายเพื่อหารายได้ทำบุญ ปัจจุบันก็ยังมียู่ ถ้าสั่งวันนี้ ราคา 1,500 บาท ปกติขาย 4,000 บาท พร้อมกรอบ 14x20 นิ้ว เพื่อให้มูลนิธิฯ ตอนหลังเปิดร้านอาหาร ขายเบียร์ และบ๊อคกปลา มีคนมาทานอาหารมาก มีลูกค้าเยอะ เพราะบริการล้าสมัยให้ลูกค้าฟรี ขณะลูกค้านั่งทานอาหาร จึงเป็นความประทับใจของลูกค้า

พ่อของแฟน พรพรรณ (พอลล่า) เปิดร้านขายเคเบิ้ล ทีวี ไปช่วยอยู่พักหนึ่ง ต่อมา รวมหุ้นกับเพื่อนทำคอนโดฯ ขายสมัยนายกชาติชาย ชุณหะวัณ ทำที่พัทยา ชลบุรี คิดทำตึก 25 ชั้นร่วมหุ้นกับชาวต่างชาติ จนขออนุญาตสำเร็จ ตอกเสาเข็ม ปรากฏว่าตึกข้างๆ พังลง เงินก็เก็บมาแล้ว อะไรจะเกิดขึ้นคิดดูแล้วกัน ท่านผู้อ่านครับ หนี่ง หนี่เป็นสิบล้านบาท เกิดขึ้นในบัดดล

ตั้งแต่นั้นมาก็หาเงินใช้หนี้ไปบางส่วน บางคนเข้าใจยกหนี้ให้อีก 50-60 คน คนละ 2-3 แสนบาท แต่ก็ไม่ได้หลบไปไหน พยายามใช้หนี้ให้ แต่ต้องขอเวลาสั้นสักหนอยะครับ

อาจจะผิดคำสัญญาที่ให้ไว้กับพระว่าถ้าผม รวยผมจะเอาเงินไปช่วยเหลือคนจน คนด้อยโอกาส ตอนทำสัญญาคอนโดฯ ได้เป็นแสนๆ บางวัน ก็ได้เป็นล้าน แต่แบ่งให้ลูกน้องครึ่งๆ โดยลืมพระไปชั่วขณะ คิดว่าไม่มีลูกน้องก็ไม่มีเงิน ไม่มีรายได้ มาขณะนั้น จึงทำให้มีหนี้

แดงเล่าต่อว่า มีบัตรเครดิตอยู่ใบหนึ่งจึงคิดซื้อ โต๊ะสนุ๊กมา 1 ตัว เพราะตอนนั้น ต้องศิษย์น้อย กำลังดัง พวกวินมอเตอร์ไซด์มาเล่นกันมาก จึงมี รายได้ดี คิดเปิดโรงงานโต๊ะสนุ๊กขาย ขายโต๊ะสนุ๊ก ใช้ไป 1 ใน 4 เจ้าหนี้มาเห็นเข้าก็ชวนโต๊ะไป (เก้าอี้ มันไม่เอา) เจ้าหนี้คิดว่า “กำขี้ดีกว่ากำตด”

ชีวิตของแดงสู้จริงๆ กับชีวิต ถ้าคอนโดฯ เสร็จ ป่านนี้คงเป็นเศรษฐีไปแล้ว ทำอะไร ก็รุ่งเรื่องถ้าคอนโดฯ ข้างๆ ไม่พังลงมาเสียก่อน

ชีวิตหักเหรับจ้างวางแผนด้านการตลาดเป็นผู้จัดการบริษัทการท่องเที่ยวพักผ่อนตากอากาศ เป็นผู้จัดการบริษัทเครื่องสำอาง เป็นที่ปรึกษาโครงการอสังหาริมทรัพย์กว่าสิบบริษัท ฯลฯ อีกมากมายทำงานมาเยอะจนจำไม่ได้ แแดงกล่าว

เดือนๆ หนึ่งได้ 3-4 แสนบาท พองานลงตัวก็ลาออกไปทำอย่างอื่นอีก ฟังดูหาเงินง่ายจัง ดูเหมือนง่าย แต่ผมคิดว่า “รวยจนไม่สำคัญหรอก อยู่ที่สุขใจมากกว่า” เขาไม่เคยลืมพระเลย คิดว่าพระประทานความรู้ความสามารถให้ จึงต้องช่วยเหลือเพื่อนๆ ที่ขัดสน และทุกๆ คนที่ ขอความช่วยเหลือ ผมขอบคุณพระ ถ้าคนเราทำอะไรไม่สำเร็จ ให้ถามตัวเองว่า “คุณเป็นคนจริงใจหรือเปล่า”

ความจริงคิดทำธุรกิจสอนภาษาแต่ยกให้คนอื่นไปเพราะทำหลายอย่างในเวลาเดียวกันไม่ได้ เมื่อปี 2543 มีชายหนุ่มจากนครสวรรค์ก็แนะนำให้ทำ English Club House จึงทำให้

“รวยจนไม่สำคัญหรอก อยู่ที่สุขใจมากกว่า” เขาไม่เคยลืมพระเลย คิดว่าพระประทานความรู้ความสามารถให้ จึงต้องช่วยเหลือเพื่อนๆ ที่ขัดสน และทุกๆ คนที่ขอความช่วยเหลือ ผมขอบคุณพระ ถ้าคนเราทำอะไรไม่สำเร็จ ให้ถามตัวเองว่า “คุณเป็นคนจริงใจหรือเปล่า”

ผมคิดทำ Thambrit ขณะนี้เน้นสอนพูดอังกฤษให้ได้ไม่แพงอะไรดี ไม่แพงอยู่ได้ที่จันทร์บุรี ก็มีชื่อแถมบริส เหมือนกัน แต่ของผมใช้แถมบริสที่สากลศึกษา (บางบัวทอง) สอนพูดภาษาอังกฤษ เด็ก 3 ขวบกว่า 100 ประโยค ผมคิดเปิดโครงการ K.S.N. English Programme คือ กสน. วันอาทิตย์รับนักเรียนจบม.3 มาฝึกและสอนอนุบาล-ป.6 โดยทำงานไปด้วยเรียนไปด้วย

ตอนนี้ที่สอนอยู่ที่สากลศึกษา บางบัวทอง โรงเรียนมารีย์วิทย กบินทร์บุรี เอกอโยธยา อยุธยา สุตะบำรุง บางคล้า ละเชิงเทรา ชลบุรี พัทยา อรุณทัย พัทยา สัปดาหละ 1 วัน สอนเหมือนคาบชั่วโมงเรียนทั่วไป โรงเรียนมารีย์วิทย กบินทร์บุรี ปรารจันฯ **ช.พินิดา สุขสำราญ** เป็นผู้บริหาร เอาชนะโรงเรียนในจังหวัดได้

แถมบริส คือ สถาบันผู้ฝึกสอนให้เยาวชนไทยมีคุณภาพเป็นเยาวชนนานาชาติโดยนายพัฒนา ศุระสร้างค์ เป็นผู้รับใบอนุญาต ผลัดสื่อกเรียนการสอนภาษาต่างชาติ ตั้งแต่ปี 2544 ภาคเหนือ ตอนล่าง ภาคกลาง ภาคตะวันตก ภาคตะวันออก

เราเป็นผู้ผลิตหนังสือคู่มือ การออกเสียงภาษาอังกฤษ สำหรับครูสอนเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ พจนานุกรมภาษาอังกฤษ

นอกจากนี้ยังสอนเล่นดนตรีถู่ๆ นานไปกับการสอนภาษาอังกฤษอีกด้วย และผลิตสื่อ Moring Vocabulary “คนไทยเรียนภาษาอังกฤษเพื่อเอาไปสอบ ไม่ได้เอาไปใช้ คนไทยหน้าใหญ่ หน้าบาง ดำราที่พูดกับฝรั่งได้จริงไม่ค่อยมี เอาหนังสือ 10 เล่มเท่ากับสนทนากับแถมบริส 1 หน้ากระดาษ

ท่านผู้อ่านครับ โรงเรียนหรือผู้บริหารท่านใดอ่านแล้วสนใจให้แถมบริส มีสเตอร์พอลไปสอนให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษได้ อนุบาลถึงม.6 ติดต่อ เปาโล พัฒนา ศุระสร้างค์ ไม่ใช่ใครอื่น **08-1945-3678** ถ้าต้องการให้เด็กนักเรียนของท่านพูดภาษาอังกฤษได้จริงไม่แพ้เด็กฝรั่ง

53 ปีผ่านประสบการณ์การทำงาน 30 กว่าปีอย่างโชกโชกน ชีวิตบทเรียนแต่ละบท แต่ละหนึ่งหน้ากระดาษชีวิตพลิกกันไป

ชีวิตและนานาอาชีพ แต่ละคนกว่าจะมาถึงจุดนี้ได้ ผ่านวัน เวลา เดือน ปี ประสบการณ์ที่แตกต่างกันไป บางคนค้นพบตัวเอง มีช่องทางมีพระพร มีพรสวรรค์ พรแสวง ก็ทำมาหากินกันอย่างไม่รู้เหนี่ยว ทำงานอย่างมีความสุข สนุกกับการสอนให้เด็กได้พูดภาษาอังกฤษได้คล่อง แต่อย่าลืมภาษาพระกับมนุษย์กันนะครับผู้อ่าน ผมสวดให้ทุกท่านผู้มีบุญคุณและต้องการคำภาวนา แต่สวดให้กับตัวเอง

ขอพระอวยพรพี่น้องนะครับ สำหรับชีวิตของแต่ละคนที่ทำมาหากินอย่างซื่อสัตย์ มั่งมี มั่งมี ศรีสุข ☸

บุบผา เว딩 สตูดิโอ
BUBPHA WEDDING STUDIO

ถ้าคุณกำลังมองหาชุดแต่งงานที่สวยงาม
ที่จะทำให้คุณกลายเป็นเจ้าหญิงที่สวยงามที่สุดในงาน
BUBPHA WEDDING STUDIO เป็นตัวเลือกหนึ่ง
สำหรับคุณที่จะทำให้ความฝันของคุณเป็นจริงได้ไม่ยาก

สำนักงานใหญ่ 145/1-2 ถ.จักรพงษ์ ต.ปากน้ำ
อ.เมือง จ.สมุทรปราการ
โทร./แฟกซ์ 0-2701-6871, 0-2701-6873
08-9524-0602 (ผู้ม) 08-1758-5119 (นิว)
สำหรับลูกค้าที่เป็นค่าพอลิก ลด 20 %
www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

ดิฉันมาพบกับท่านผู้อ่านอีกครั้ง ในเดือนตุลาคม ซึ่งคริสตชนยกถวายเกียรติแด่แม่พระ
สายประคำ และแน่นอนที่สุดสายประคำจะนำวิญญาน นำความรอดมาสู่โลกของเรา

เดือนนี้ดิฉันหยิบคำประพันธ์ของคุณวัลยา กอบกุลนันท์ ซึ่งอยากเรียกว่าเป็น ‘นักกลอน
เจ้าเก่า’ ของเวที “พจนมลา” นี้เสียจริงๆ เธอขยันแต่งคำประพันธ์มาร่วมสนุกบ่อยๆ อย่งไร
ก็ดีขอเชิญชวนทุกท่านร่วมแต่งคำประพันธ์เข้ามาร่วมสนุกในคอลัมน์ “พจนมลา” ได้เรื่อยๆ ดิฉัน
พร้อมรับเสมอค่ะ

เงินซื้อได้ทุกอย่าง ยกเว้น...

เงินซื้อได้ทุกสิ่งจริงจริงหรือ
ไม่รู้จะซื้อที่ไหนได้อย่างไร

หนึ่ง “สมอง” อันเปรีื่องปราดฉลาดเยี่ยม
สาม “ความสุข” ในจิตใจใฝ่ธรรมรู้

ห้า “น้ำใจ” ใส่สดหมดจดยิ่ง
แค่ตัวอย่างหกสิ่งนี้ที่หวังปอง

เขียนรายชื่อสารพันมีที่นิกได้
ไล่เรียงไปในรายการลองอ่านดู

สอง “เสียง” เปี่ยมความไพเราะเสนาะหู
สี่ “รัก” สู่เพื่อนมนุษย์ทุกจุดมอง

หกดีจริง “นิสัย” เราเฝ้าสนอง
ไม่มีกองไว้ขายหรือบอกได้เลย

วัลยา กอบกุลนันท์

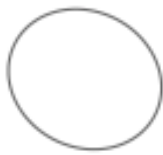
“เตรียมให้พร้อม”

ทั้งปีทีเหนื่อยล้า	ไม่รอช้าให้เนิ่นนาน
เข้าสู่ฤดูกาล	ดอกไม้บานตระการตา
ขุดยานพาหนะ	สัมภาระต้องจัดหา
ครบเครื่องเรื่องหยูกยา	เราพกพามีติดตัว
ไฟฉายอยู่ใกล้ซิจิด	ยามมืดมืดแสงสลัว
เครื่องใช้ในครอบครัว	ของส่วนตัวนักเดินทาง
พักผ่อนให้พร้อมสรรพ	ล้อขับเคลื่อน รุ่งสาง
แผนที่ต้องมีกาง	ทุกเส้นทางล้วนแม่นยำ
ไกลใกล้ไม่ลดละ	ขอพระพระอุปถัมภ์
สวดไว้สายประจำ	เป็นประจำยามสัญจร
แล้วเที่ยวให้สนุก	หาความสุขวันพักผ่อน
พึงไว้ให้สังวรณ	ขอพระพรก่อนเดินทาง

มาวาดรูปกับครูต๋อย

วันนี้เรามาวาดสายเส้น เริ่มตั้งแต่รูปที่ 1-8 นะคะ

1

2

3

4

5

6

7

8

เราสามารถทำความดี และให้อภัย โดยไม่เก็บกด เพียงคิดว่าการให้อภัย
เป็นทางสูงสุดที่พระเป็นเจ้าพอพระทัย (หากคิดอย่างนี้จะทำให้กายและใจเป็นสุขด้วยสองตุล)

ชวนน้องๆ

พี่ป๊องและชาวคณะ

สวัสดีครับน้องๆ เด็กๆ และมวลสมาชิกสโมสรอุดมคณาต์ที่น่ารักทุกคน พี่ป๊องมาพบกับน้องๆ คราวนี้ก็อยากชี้แจงเรื่องเล็กๆ ที่พี่อาจมองข้ามไป และมีเสียงจากน้องๆ ปั่นเข้ามาว่า ‘ไม่ได้รับรางวัล’ ‘ไม่ได้รับการติดต่อ-จดหมายตอบกลับ’ และอื่นๆ

จึงขอเชิญชวนน้องๆ ว่า เวลาที่ต้องติดต่อกับสโมสรอุดมคณาต์ ขอช่วย... จำหน้าให้ถูกต้องด้วยนะ! นั่นคือ จำหน้าให้สมบูรณ์ คือ ชื่อ นามสกุล เลขที่บ้าน ชื่ออาคาร/ชั้น (ถ้ามี) ชื่อหมู่บ้าน (ถ้ามี) หมู่ที่ ตรอก ซอย ถนน ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด พร้อมทั้งใส่รหัสไปรษณีย์ไว้ที่บรรทัดสุดท้ายของจำหน้าหรือในช่องที่กำหนด...เท่านี้!!! พี่ป๊องเชื่อว่าการติดต่อกันระหว่างน้องๆ กับสโมสรอุดมคณาต์ คงไม่พลาดกันครับ... อย่างนี้เขาเรียกว่า “จำหน้าด้วยดี ไปรษณีย์หาง่าย จดหมายถึงเร็ว” ครับผม บ้ายบาย

ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม..

จูเนียร์โฟโต้

โครงการใหม่ 2010

น้องๆ คนใดมีภาพสวยๆ ก็รีบส่งภาพ “ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม..” เข้ามาร่วมสนุกกับทางสโมสรอุดมคณาต์ได้เอาแบบเห็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๊อง ขอขอบคุณอีกครั้งที่บรรดาคุณพ่อคุณแม่ ผู้ปกครอง และน้องๆ ที่คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ พี่ป๊องขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วยครับ และขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม..” ในปี 2010 เข้ามาร่วมกันอีกนะครับ...

เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และตั้งชื่อภาพมาด้วยก็จะดีมากครับ

ส่งมาที่ พี่ป๊อง สโมสรอุดมคณาต์ ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11 ซ.นาครสุวรรณ ถ.นนทรี ซอยนนทรี ยานนาวา กทม. 10120 หรือส่งที่ E-mail: john.udomsarn@gmail.com หรือ udomsarn@gmail.com นะครับ...

รางวัลชมเชย

ค.ญ.สุริย์รัตน์ อาชีวะ	ค.ญ.วีระยา แซ่ล่อ
ค.ญ.ศิริขวัญ สิทธิโชค	ค.ญ.อารียา เชื้อชาติสิงขร
ค.ญ.ชนารณณ์ สิงาม	ค.ญ.นฤมล อุ่นเมือง
ค.ญ.เพชรศิริ แสนรงค์	ค.ญ.สุชาดา เลาะจาง
ค.ญ.อุ ดุงจัน	ค.ญ.สมศรี จองทราย
ค.ญ.มาลี ดุงจัน	ค.ญ.ปาริชาติ แซ่ไ้
ค.ญ.สุนิษา ศรีประเสริฐ	ค.ญ.ฉัฐชา นิยมธรรม
ค.ญ.ศิลดา รุจิเรขรังสิมา	ค.ญ.ศิริลักษณ์ เจาจาง
ค.ญ.บุษบา ชื้อพะ	ค.ญ.สุทธินันท์ มุลิตา
ค.ญ.เสี มหาชัย	ค.ญ.เมธาวี เบชะว่
ค.ญ.อุไร จ.เชิงใหม่	ค.ญ.วรรณภา รินคำ
ค.ญ.นิชา เลากอย	ค.ญ.ธันยพร สรรเสริญพรสุข
ค.ญ.ทิพย์กมล สบเมือง	ค.ญ.ชุติมา เมืองโคตร
ค.ญ.ธัชชานันท์ บุญกานนท์	ค.ญ.เบญญาภา สุนทรเอกจิต
ค.ญ.สุธาสินี ศรีสุข	ค.ญ.เบญญาพร สุนทรเอกจิต
ค.ญ.อภิศิริ อาจวิชัย	ค.ญ.อรทัย สิม่า
ค.ญ.สุธาสินี มณฑาติ	ค.ญ.รุ่งทิพา กิตติธรากุล
ค.ญ.ธนทรัพย์ หัสราช	ค.ช.ฉัตรเดช สุนทรเอกจิต
ค.ญ.ศุภารัตน์ จะพะ	ค.ช.รัตติ รุจิเรขรังสิมา
ค.ญ.จารุณน โสภณภูมิปัญญา	

■ พี่อ๋อ คุยกันฉบับเพื่อน

แล้วก็มาถึงช่วงของ “คุยกันฉบับเพื่อน” เวทีหรือหน้ากระดาษตรงนี้อะไรๆ ได้มีโอกาสรู้จักกับเพื่อนสมาชิกที่มีความสามารถในการวาดภาพระบายสี และได้แบ่งปันความคิด และมุมมองใหม่ๆ ซึ่งน้องๆ เด็กๆ ที่ร่วมสนุกในการส่งภาพวาดระบายสี “มุมเด็กศิลป์” จะได้พูดคุย แบ่งปันประสบการณ์แก่เพื่อนๆ

และครั้งนี้ขอเชิญพบกับ น้องน้อย สามนวล (น้องโนว์) ซึ่งก็นับได้ว่าเป็น “ดาวสโมสลดมสานต์” อีกดวงหนึ่งที่มีฝีมือ มุ่งมั่น ขยัน อดทน มีความมุ่งมั่น และตั้งใจอย่างมาก... ขอชมว่าเก่ง มีมานะมากจริงๆ เชิญพบกับเขาได้เลยครับ

ชื่อ : ด.ญ.น้อย สามนวล ชื่อเล่น : น้องโนว์

เรียนที่ : โรงเรียนเจ้าฟ้าอุบลรัตน์ จ.เชียงใหม่

ถาม : ทำไมจึงสนใจร่วมสนุกวาดภาพระบายสี “มุมเด็กศิลป์” ในสโมสลดมสานต์?

ตอบ : เพราะเป็นคนชอบศิลปะ และเมื่อมีเวลาว่างๆ ก็จะชอบหาอะไรทำ จึงเข้าไปในห้องสมุดของโรงเรียน และเห็นเพื่อนๆ เข้าร่วมกิจกรรม ‘มุมเด็กศิลป์’ นี้ จึงคิดที่อยากจะเข้าร่วมกิจกรรมนี้ จึงเข้าไปสอบถามและสมัครที่คุณครู และคุณครูก็ได้แนะนำให้มาวาดภาพ ระบายสี มุมเด็กศิลป์นี้ค่ะ

ถาม : อะไรเป็นแรงบันดาลใจให้สนใจในการวาดภาพ-ระบายสี?

ตอบ : ธรรมชาติ และสภาพสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่อยู่รอบข้างในรั้วโรงเรียน เจ้าฟ้าอุบลรัตน์แห่งนี้ และอีคิว (EQ) ทางด้านอารมณ์ของเด็กศิลป์ทุกๆ คน ขึ้นมา หรืออาจจะเรียกว่าแรงผลักดันด้านการวาดภาพ ระบายสีต่างๆ

ถาม : ได้รับการสนับสนุนจากใคร?

ตอบ : คุณครูคุณพวพรรณ ใจตรง

ถาม : ใช้เวลานานเท่าไรต่อหนึ่งภาพ และเห็นมี ‘ต่อเติม’ สร้างสรรค์ภาพด้วย?

ตอบ : สำหรับหนูใช้เวลาประมาณ 1 วันต่อ 1 ภาพ ถ้าคิดเป็นร้อยละก็จะเท่ากับ 1:1 ถ้าไม่ได้ทำงานอย่างอื่นด้วย หรือขัดข้องเรื่องอื่นๆ เพราะการใช้เวลาในการวาดภาพ ระบายสี 1 ภาพ ใช้เวลาไม่มากนัก และไม่ได้คิดอะไรมากมาย หรือต้องเครียดกับงานนี้ ขอแค่มีความชอบหรือแรงบันดาลใจก็พอค่ะ

ถาม : รู้สึกอย่างไรกับ “ผลการตัดสิน” และเวลาได้รับรางวัลรู้สึกอย่างไร?

ตอบ : รู้สึกดีใจ ปลื้มปริ่ม และมีกำลังใจมากขึ้นในการวาดภาพ ระบายสีต่างๆ เพราะว่าสิ่งที่เราได้ทำนั้น ผิดสอนให้คนเราทุกๆ คน เป็นคนใจเย็น รู้จักควบคุมสติอารมณ์ให้อยู่ (ถ้าเป็นคนใจร้อน) รอบคอบและไม่ประมาทในเรื่องเล็กๆ น้อยๆ หรือแม้กระทั่งเรื่องที่ใหญ่โต

ถาม : ช่วยฝากข้อคิด ส่งกำลังใจ ให้เพื่อนๆ สโมสลดมสานต์หน่อยนะครับ?

ตอบ : เพื่อนๆ ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม มุมเด็กศิลป์ ทุกคน ก็ขอให้เพื่อนๆ ทุกคนสู้ๆ และอย่าย่อท้อต่ออุปสรรค ปัญหาต่างๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตประจำวันของเรา จงสู้และพยายามต่อไป ขอพระเจ้าอวยพรทุกๆ คนค่ะ

ผลงานของน้องโนว์

สวัสดีครับ อ.เก่ง มาพร้อมกับคอลัมน์ “รักพระคัมภีร์” ...ครั้งนี้ เรายังคงอยู่ที่ “ลักษณะต่างๆ ของการอ่านพระคัมภีร์แบบคริสตชน” เหลืออีก 2 ข้อสุดท้ายแล้วที่จะช่วยให้การอ่านพระคัมภีร์นั้นสามารถทำความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้นครับผม...

**รัก
พระคัมภีร์**

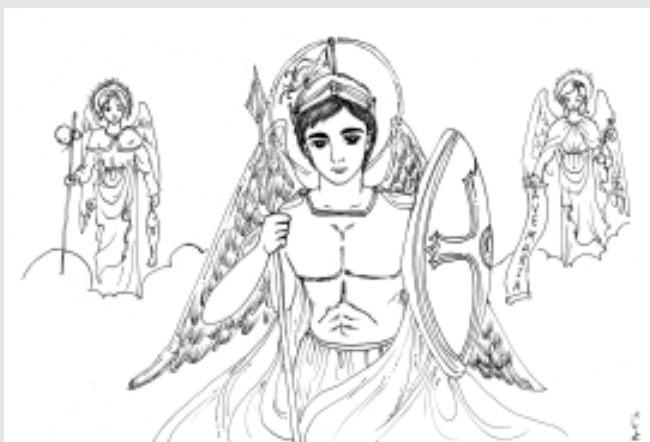
5. การอ่านพระคัมภีร์เพื่อการปลดปล่อยและเพื่อศาสนสัมพันธ์

การอ่านพระคัมภีร์เป็นการปลดปล่อย ถ้าหากการอ่านนั้นเป็นแรงบันดาลใจให้เราจัดการกับตนเอง โดยมีเป้าหมายที่จะปกป้องชีวิตและต่อสู้กับพลังต่างๆ ของความตายเพื่อให้ตนเองหลุดพ้นจากทุกสิ่งทุกอย่างที่บีบคั้นตนอยู่ปัจจัยที่ถือว่าเกี่ยวข้องกับศาสนสัมพันธ์และเป็นหลักสากลที่เรามีส่วนร่วมก็คือชีวิตและความปรารถนาที่จะดำรงชีวิตอย่างเต็มเปี่ยม พระคัมภีร์ช่วยเราได้ในเรื่องนี้ ถ้าใช้พระคัมภีร์เพื่อโจมตีความพยายามร่วมกันของเราที่จะมีชีวิตที่ดีกว่า ก็มีใช้การใช้พระวาจาของพระเจ้าอย่างถูกต้องและซื่อสัตย์ นักบุญออกัสตินควรจะท้าทายเรา ณ ที่นี้ ท่านได้ขอให้บรรดาคริสตชนเปลี่ยนแปลงสภาพความเป็นจริง และชีวิต เพื่อว่าพวกเขาจะกลับเป็นความรุ่งโรจน์ของพระเจ้า (New Theophany) อีกครั้ง การที่เราได้สัมผัสกับพระวาจาของพระเจ้า ควรทำให้เรากลับกลายเป็นพระวาจาของพระเจ้าสำหรับผู้อื่น

6. การอ่านพระคัมภีร์อย่างมีพันธะและซื่อสัตย์

เราไม่ควรอ่านพระคัมภีร์เพียงเพื่อเข้าใจความหมายให้ดีขึ้นเท่านั้น เหนือสิ่งอื่นใด เราควรอ่านพระคัมภีร์เพื่อนำไปปฏิบัติเป็นเรื่องสำคัญมากกว่า (ลก 11:28) เมื่อเราทำเช่นนั้น เราก็ผูกมัดตนกับบุคคลซึ่งพระเจ้าได้ผูกมัดพระองค์เองไว้กับเขา กล่าวคือผู้ยากจนซึ่งพระเจ้าเองทรงเป็นผู้ปกป้อง การอ่านโดยมีพันธะกับคนจนและซื่อสัตย์ต่อแผนการของพระเจ้า สำหรับพวกเขาเป็นการเข้าถึงมิติทางการเมืองนั้น ผลที่ตามมาไม่ใช่เพียงแต่การกลับใจส่วนบุคคลเท่านั้นแต่เป็นการเปลี่ยนโครงสร้างในชุมชนและทางสังคมด้วย ในทำนองเดียวกันการอ่านพระคัมภีร์อย่างซื่อสัตย์ต้องเป็นการอ่านที่ตรงกับวัตถุประสงค์ของพระคัมภีร์เอง อันได้แก่ การช่วยประชาชนให้ค้นพบว่าพระเจ้าได้เสด็จมาเพื่อฟังเสียงร้องของผู้ถูกกดขี่ เป็นเพื่อนร่วมทางกับพวกเขาไปสู่การปลดปล่อย และประทานชีวิตที่เต็มเปี่ยมแก่พวกเขา และนี่ไม่ใช่ชีวิตของพระเยซูเจ้าผู้ซึ่งเป็นกุญแจดอกสำคัญเพื่อการเข้าใจพระคัมภีร์ดอกหรือ? พระองค์มิใช่เป็นบุคคลที่ได้สิ้นพระชนม์ทรงกลับคืนพระชนมชีพ และทรงพระชนม์ชีพอยู่ท่ามกลางประชาชนที่กำลังต่อสู้ดิ้นรนดอกหรือ? ☩

**การ์ตูน...
นำเสนอ**

สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่”... จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้เพื่อนๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” ในสโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น แลกเปลี่ยนความคิด แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียนหรือสถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัดนะครับ

น้องสุกัญญา ถาวก (น้องแพน) *3124*

เกิด : 10 พฤศจิกายน 2533

การศึกษา : มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

วิชาที่ชอบ : กฎหมายทั่วไป เพราะสนุก

อนาคตอยากเป็น : ตำรวจ เพราะอยากช่วยเหลือผู้อื่นในยามจำเป็น

เป็นคนมีนิสัย : ใจร้อน ร่าเริง

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : สุนัข

ชอบใช้เวลาว่าง : ฟังเพลง

กีฬาที่ชอบ : ฟุตบอล

อาหารที่ชอบ : หมูกระทะ คะน้าหมูกรอบ

น้องชนัญญพร สติทย์ (น้องกัน) *3125*

เกิด : 3 กุมภาพันธ์ 2546

การศึกษา : โรงเรียนยอแซฟ พิจิตร

วิชาที่ชอบ : เลข เพราะสนุก

อนาคตอยากเป็น : ชีสเตอร์ เพราะช่วยเหลือคนอื่น ๆ

เป็นคนมีนิสัย : ร่าเริง

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : แมว

ชอบใช้เวลาว่าง : เล่นบอลล

กีฬาที่ชอบ : บอล

อาหารที่ชอบ : ปลา

ความสามารถพิเศษ : ร้องเพลง

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่ สโมสรรอดมศานต์

ชื่อเล่น.....

ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี

ที่อยู่.....

.....

.....

โทรศัพท์.....e-mail:

เกิดวันที่.....เดือน.....ปี.....

ชื่อบิดา.....นามสกุล.....

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....

วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....

อนาคตอยากเป็น.....เพราะ.....

เป็นคนมีนิสัย.....สิ่งที่ไม่ชอบ.....

ชอบใช้เวลาว่าง.....

กีฬาที่ชอบ.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....

หมายเหตุ ขอภาพถ่าย 2 ใบ (จะเป็นสีหรือขาว-ดำก็ได้)

กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **พี่ป้อ**

สโมสรรอดมศานต์

ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11

ช.นาครสวรรค์ ถ.นนทรี ซอยนนทรี

ยานนาวา กทม.

10120

ยินดีต้อนรับ
น้องๆ ทุกคน
สู่สโมสรรอดมศานต์
ครับ

ที่ปรึกษาของสิงโต

สวัสดีค่ะน้องๆ ทุกคน ปิดเทอมกันแล้วใช่ไหมคะ อย่าลืมเอาหนังสือเรียนมาอ่านล่วงหน้า ก่อนเปิดเทอมนะคะ อย่าเอาแต่เที่ยว ฉบับนี้พี่อ้อยมีนิทานมาฝากชื่อเรื่อง “ที่ปรึกษาของสิงโต” เรื่องมีอยู่ว่า

ครั้งหนึ่งมีสิงโตตัวหนึ่ง มีที่ปรึกษาอยู่ 3 ตัว คือ ลิง เสือ และเต่า วันหนึ่งสิงโตกำลังจะกินลูกแกะ แล้วลูกแกะก็บอกสิงโตว่า ท่านสิงโต ท่านปากเหม็นมากเลย ก่อนจะมากินฉัน ท่านไปหาหมอฟันก่อนดีไหม? หรือไม่ก็ไปแปรงฟันก่อน

สิงโตที่กำลังจะกินลูกแกะก็ชะงักชะงักไป ทำให้ลูกแกะหนีไปได้ สิงโตเดินกลับไปไปที่มีน้ำอาศียอยู่อย่างงงๆ แล้วก็เรียกที่ปรึกษาทั้งสามมา

เจ้าสัตว์ทั้งสามก็รีบเข้ามาหาสิงโต สิงโตถามที่ปรึกษาทั้งสามว่า กลิ่นปากมันเหม็นหรือเปล่า เจ้าที่ปรึกษาทั้งสามมองหน้ากัน ไม่รู้จะตอบว่าอย่างไรดี

เสือถอนหายใจเฮือกแล้วพูดขึ้นว่า ไซ้ กลิ่นปากท่านเหม็นจริงๆ มันตอบไปตามความเป็นจริง สิงโตโกรธมากก็เอาอุ้งมือตะปบเสือ เจ้าเสือไม่ถึงกับตาย แต่ก็บาดเจ็บเหมือนกัน

สิงโตถามเจ้าเต่าเป็นรายต่อไป เจ้าเต่าก็ละล้าละลักตอบว่า ลมหายใจท่านหอมสุดๆ ไปเลย ท่านใช้ยาสีฟันแปรงฟัน 3 เวลาหลังอาหารใช่ไหม? แล้วมันก็อึดอัดๆ ให้สิงโต พร้อมกับเอามือปิดตาไว้ ไม่รู้ว่สิงโตจะมีปฏิกิริยาอย่างไร

สิงโตได้ฟังก็โกรธอีก บอกว่าเจ้าเต่าโกหก เพราะสิงโตไม่ได้แปรงฟัน 3 เวลาหลังอาหาร เจ้าเต่าเองก็รู้ สิงโตเอามือตะปบเจ้าเต่า แต่เต่าก็ไม่เป็นไร มันมุดหัวเข้ากระดองซึ่งแข็งแรงของมันจึงรอดได้

สิงโตหันไปถามลิงว่า แล้วเจ้าว่าอย่างไร ตกกลิ่นปากของข้าเหม็นหรือไม่? ลิงรุ่มคิดอยู่ประมาณ 3 วินาทีแล้วก็ตอบว่า ท่านสิงโต วันนี้ข้าเป็นหวัด จมูกไม่ได้กลิ่นอะไรเลย แล้วมันก็เอามือปิดปากแล้วแกล้งจามออกมา

สิงโตถอนหายใจ มันไม่ได้คำตอบจากที่ปรึกษาทั้งสามเลย แต่มันก็ไปแปรงฟัน แล้วก็ออกไปตามล่าหาแกะมากิน เจ้าแกะสุดท้ายก็โดนกินอยู่ดีตั้งแต่ยังไม่ทันอ้าปากพูดอะไรอยู่ดี สิงโตมันไม่ฟังอีกแล้ว เพราะคราวที่แล้วที่ฟังทำให้มันสับสน

จบแล้วค่ะ เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า เราอย่าฟังคำพูดของคนอื่นมาก ให้นำข้อมูลที่ได้มาไตร่ตรองให้รอบคอบและวิเคราะห์ก่อนจะตัดสินใจทำอะไร แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ 🐾

สวัสดิ์คะท่านผู้อ่านทุกท่าน ในเดือนตุลาคมนี้ น้องๆ เยาวชนก็เริ่มทยอยปิดเทอมกันแล้ว พ่อแม่หลายท่านก็กำลังคิดแผนการดีๆ สำหรับลูกหลานของตนว่าจะส่งเสริมเขาอย่างไรบ้าง อาทิ เรียนพิเศษ ส่งเสริมพรสวรรค์ที่เขา มี เช่น ทางดนตรี กีฬา ศิลปะ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งดีๆ ที่ท่านปรารถนาจะมอบให้กับลูกหลานของท่าน แต่น้องๆ มีข้อเสนอดีๆ อีกอย่างที่จะช่วยส่งเสริมน้องๆ เยาวชนทั้งทางด้านฝ่ายกาย ให้เขาได้กล้าแสดงออก สดและป็นน้ำใจของตนเองต่อเพื่อนพี่น้อง คิดถึงและช่วยเหลือผู้อื่นบ้าง ในด้านฝ่ายจิตวิญญาณ เขาจะมีโอกาสเจียบๆ สนทนากับพระเยซูเจ้า เป็นการส่วนตัว ไตร่ตรองชีวิต รำพึงภาวนา ค้นหาคำตอบที่มีคุณค่าและมีความหมายสำหรับชีวิตของตน ถ้าหากท่านเห็นดีเห็นงามด้วยแล้วว่า ลูกหลานคาทอลิกของเราควรจะให้เวลากับทางธรรมบ้าง ให้เวลากับเพื่อนพี่น้องบ้าง ให้เวลากับสังคมรอบข้างบ้าง นอกจากจะเป็นการพักผ่อนสมองแล้ว ยังช่วยให้เขาเติบโตได้ดีขึ้นอีกด้วย

ในช่วงปิดเทอมนี้ เป็นโอกาสที่หลายองค์กรของพระศาสนจักร ต่างเชิญชวนน้องๆ เยาวชนเข้าร่วมค่ายเยาวชน ค่ายอาสาพัฒนา ค่ายสัมผัสชีวิต จัดกิจกรรมส่งเสริมชีวิตคริสตชนมากมาย ทางสภาเยาวชนฯ ของเราก็จัดค่ายผู้นำเยาวชนระดับชาติขึ้นเป็นประจำต่อเนื่องทุกปีเช่นกัน โดยจะเวียนไปจัดตามสังฆมณฑลต่างๆ เพื่อให้เยาวชนในสังฆมณฑลเจ้าภาพตื่นตัว ก่อเกิดกิจศรัทธา ทั้งการภาวนา พลักรรม และการเตรียมความพร้อมต้อนรับเพื่อนๆ เยาวชนจากทั่วประเทศ อีกทั้งยังเป็นโอกาสที่เยาวชนจะได้เรียนรู้กระบวนการอบรมของสังฆมณฑลเจ้าภาพ การสัมผัสชีวิตกับพี่น้องในท้องถิ่น และยังเป็นการเดินทางมาเพื่อให้กำลังใจเยี่ยมเยียนเพื่อนๆ เยาวชนเจ้าภาพอีกด้วย

ในปี ค.ศ. 2010 ค่ายผู้นำเยาวชนระดับชาติครั้งที่ 27 ได้เวียนมาจัดที่อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ในหัวข้อ เยาวชน แบ่งปันพระวาจา เจริญชีวิต สืบมหาสนิท ภายใต้พระวาจา “พระอาจารย์ผู้ทรงความดี ข้าพเจ้าต้องทำอะไรเพื่อจะได้ชีวิตนิรันดร์” (มก 10:17) ระหว่างวันจันทร์ที่ 11 – วันศุกร์ที่ 15 ตุลาคม ค.ศ. 2010 ที่บ้านสวนหอแซฟ อ.สามพราน จ.นครปฐม

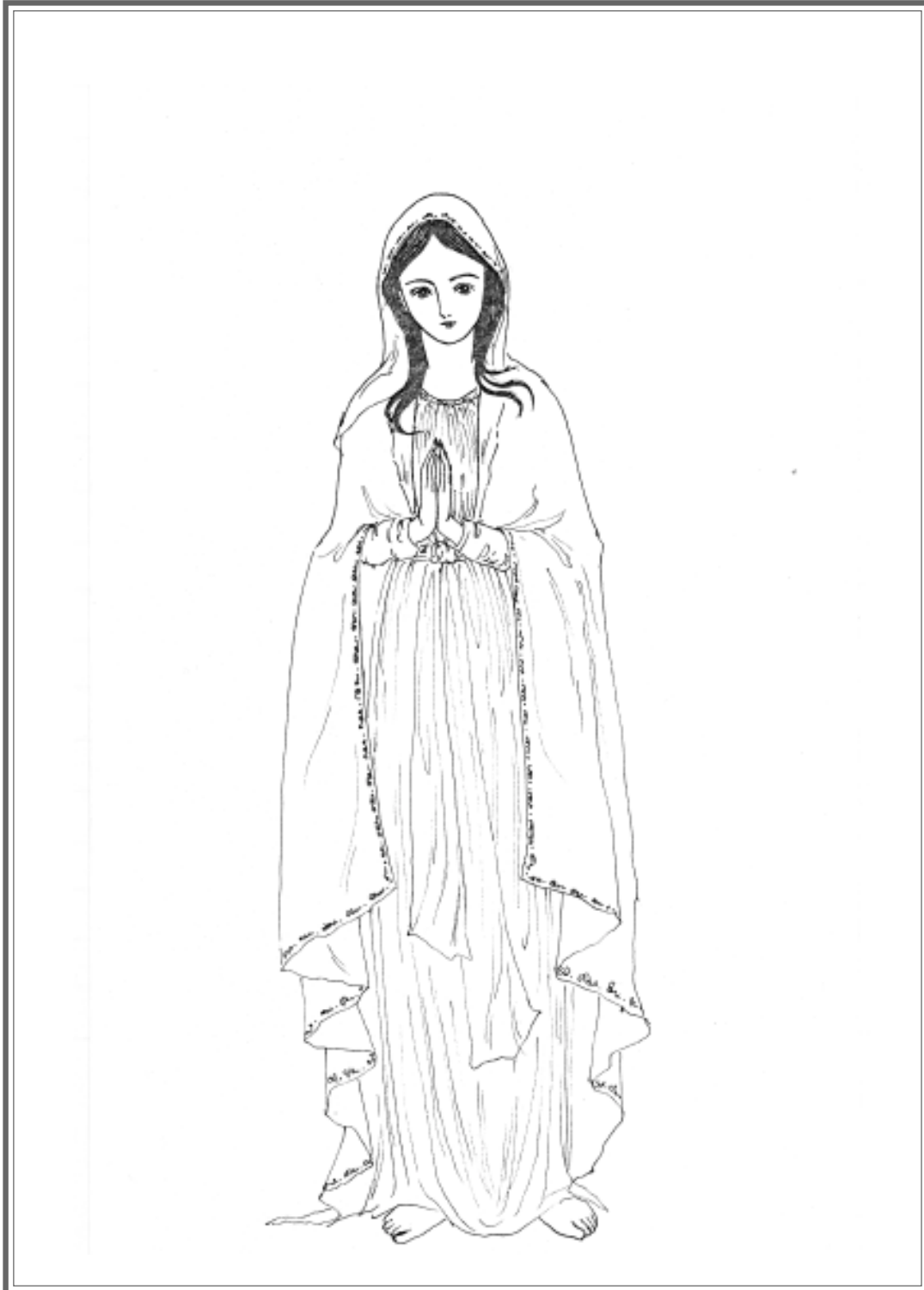
โดยใช้กระบวนการค้นหาคำตอบ “ตามหาพระอาจารย์ผู้ทรงความดีในเมืองหลวง” ท่ามกลางแหล่งรวมพลของวัยรุ่น วัยเดียวกับพวกเขา และเดินทางไปแสวงบุญตามวัดต่างๆ ในบริเวณใกล้เคียง” การจาริกตามรอยบุญราศีนิโคลาส บุญเกิด กฤษบำรุง แบบอย่างของผู้ที่ได้รับชีวิตนิรันดร์เป็นรางวัล” จากนั้นนำประสบการณ์ทั้งสองนี้มาไตร่ตรองอย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดผลต่อเยาวชนอย่างแท้จริง

ในพระวรสารนักบุญมาระโกนี้ (มก 10:17-22) พระเยซูทรงเตือนหนุ่มร่ำรวยผู้นั้น เกี่ยวกับบัญญัติสิบประการว่าเป็นเงื่อนไขจำเป็นที่จะ “ได้ชีวิตนิรันดร์” บัญญัติสิบประการเป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินชีวิตในความรัก ในการที่จะช่วยแยกแยะว่าอะไรชั่วอะไรดี อีกทั้งจะช่วยสร้างแผนการมั่นคงยั่งยืนสำหรับชีวิตอีกด้วย

ดังนั้นแล้ว จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะขอภาวนาจากพี่น้องคริสตชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพี่น้องในอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ที่เป็นเจ้าภาพในการจัดค่ายผู้นำเยาวชนระดับชาติในครั้งนี้... ☺

มุมเด็กศิลป์ DRAWING ชื่อภาพ “วันทามาริอา”
ระบายสีแล้วส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 10 พฤศจิกายน 2010)

เก็บมาแล้ว...เอามาฝาก

ร่วมฉลอง บุญราศีทั้งเจ็ด แห่งสองคอน

ช่วง “เก็บมาแล้ว-เอามาฝาก” ครั้งนี้ พี่ป๋องขอร่วมฉลองบุญราศีมรณสักขี ทั้ง 7 องค์ แห่งบ้านสองคอน และจากภาพวาดระบายสีของน้องสุพัตรา แก้ว (น้องออย) ที่ส่งมาที่สโมสรรฯ นั้น พอเห็นแล้วเหมือนมีไฟปะทุขึ้นในจิตใจอีกครั้ง ดอกย้าเตือนให้มองถึงความเชื่อในองค์พระผู้เป็นความรักของบรรดาบุญราศี เราจะเห็นว่าบรรดามรณสักขีชาวไทยเหล่านั้นมีความเชื่อเกิน 100 เปอร์เซ็นต์ พวกท่านกล้าประกาศ กล้าเป็นพยานด้วยชีวิตของพวกเขา...

น้องออย ได้วาดภาพนี้ขึ้นใหม่ ระบายสีอย่างสวยงาม ถูกใจมากๆ พร้อมทั้งได้เขียนให้ความหมายของรูปภาพนี้ไว้ด้วยว่า ตรงกลาง เป็นอาสนวิหารอัครทูตมีคาแอล ท่าเรือด้านหลัง เป็นรองอาสนวิหารนักบุญอันนาหนองแสง ด้านขวามุมสุด เป็นสักการสถานพระมารดาแห่งมรณสักขี ด้านซ้ายมุมสุด เป็นบุญราศีที่ สองคอน (7 องค์) ...สรุปรูปภาพ อัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง ดินแดนแห่งมรณสักขี

พี่ป๋องขอเชิญชวนร่วมฉลองบุญราศีสองคอน ประจำเดือนตุลาคม 2010 ...วันศุกร์ที่ 22 ตุลาคม 2010 เวลา 10.00 น. มีสชานุชาขอบพระคุณสำหรับผู้แสวงบุญจากที่ต่างๆ มีพิธีตั้งศีลมหาสนิทและอวยพรศิลาฯ ที่สุสานศักดิ์สิทธิ์ มีแห่พระรูปแม่พระและมีสชานุชาขอบพระคุณ และสำหรับวันเสาร์ที่ 23 ตุลาคม 2010 เวลา 10.00 น. มีสชานุชาขอบพระคุณ โอกาสรำลึกถึงการสถาปนาบุญราศีทั้งเจ็ดแห่งสองคอน โดย พระสังฆราชขอแซฟ ชุติกดิ์สิริสุทธิ เป็นประธาน ที่สักการสถานพระมารดาแห่งมรณสักขีสองคอน (ติดต่อที่พักร. 08-1183-5064 : ชิตเตอร์) ☺

เกมสโมสรร

• ฝึกอบ • อุดมศานต์

“รับโปนี่ให้ข้าพเจ้าแลเห็นเถิด”...“ไปเถิดความเชื่อของท่านได้ช่วยท่านให้รอดพ้นแล้ว”...
 บารทิมเมอัส คนขอทานตาบอดที่มีความเชื่อและไว้วางใจในพระเมตตาของพระเยซูเจ้า...เมื่อเขา
 กลับแลเห็น เขาก็ได้ติดตามพระองค์ไป (มาระโก 10:46-52)

สำหรับเกมฯ ครั้งนี้อยากให้น้องๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้ รวม 10 แห่ง
 ใครค้นพบครบแล้ว รับส่งมารวมสนุกชิงรางวัลกันนะคะ

A

B

Chapter 12

Egg on the face

Deen: “Dick, I get bored nowadays, I don’t feel like helping my wife doing the manual work at home. The reason is that she always complains that I do not do it properly, in spite of my paying attention to it. Many times I have egg on my face to see her doing what I have just done as if it were a slipshod work. Of course it always gets on my nerves. I have been patient with her for years. Do you have any good means to cure this type of boredom?”

Dick: “Oh! I’m jealous of you. Don’t be pessimistic, pal. Avail yourself of this opportunity which God has given you to atone for your sins and thereby it would help cement your love. I’ll tell you a true story that I have seen some couples; the husbands ran away from homes and left their wives and children behind because of these irrational complaints. Secondly, I’d advise you to say the prayer of St.Faustina as often as you can everyday. It’s a beautiful prayer:- Help me, O Lord, that my hands may be merciful and filled with good deeds, so that I may do only good to my wife (neighbour), and take upon myself the more difficult and toilsome tasks.”

Deen: “Thanks pal, I promise you that I shall say this beautiful prayer everyday.”

บทที่ 12

เสียหน้า

ดีน “คุณดิก หมูนี่ผมรู้สึกเบื่อหน่ายไม่อยากช่วยภรรยาทำงานบ้านเลย ทำที่ไรพี่แกก็บ่นว่าทำโน่นทำนี่ไม่เรียบร้อยทั้งๆ ที่ผมตั้งใจทำอย่างดี หลายต่อหลายครั้งเขาทำให้ผมหน้าแตกโดยทำซ้ำสิ่งที่ผมเพิ่งทำเสร็จไปหยกๆ เหมือนกับว่าสิ่งที่ผมทำไปนั้นเป็นการกระทำที่ลวกๆ แบบขอไปที แน่่อนผมรู้สึกโกรธที่เห็นเขาทำเช่นนี้ ผมทนมานานหลายปีแล้ว คุณช่วยหาวิธีแก้เชิงให้ผมหน่อยได้ไหม

ดิก “แหม พุคก็พูดเถอะ ผมอิจฉาคุณจังเลย เพื่อนเอ๊ย อย่าเพิงหมดอ้ายตายอยาก จงฉวยโอกาสทองที่พระเจ้าทรงประทานให้เพื่อทำกิจใช้โทษบาปของตัวเอง และการกระทำเช่นนี้จะช่วยก่อให้เกิดความรักภรรยาคุณมากขึ้น ผมเคยเห็นสามีภรรยาหลายคู่แล้วที่สามีต้องละทิ้งภรรยาและลูกๆ ไปเพราะทนต่อการบ่นที่ไร้เหตุผลไม่ไหว นี่คือเรื่องจริงนะเพื่อน ประการที่สอง ขอแนะนำให้คุณสวดบทของนักบุญซิสเตอร์ฟอสตินาให้บ่อยเท่าที่จะทำได้ทุกวัน เป็นบทภาวนาที่ดีมาก ‘โปรดเสด็จมาช่วยเหลือ โอ้พระสาวมีเจ้า เพื่อให้มือของคุณเต็มไปด้วยความเมตตา และการกระทำดี ลูกจะกระทำดีต่อภรรยาของคุณ (เพื่อนบ้าน) และยอมรับความยากลำบากและการงานที่หนัก’

ดีน “ขอบคุณมากเพื่อน ผมสัญญาจะสวดภาวนาบทนี้ทุกวันและจะพยายามมองโลกในแง่ดี”

● เราพูดกับพระเจ้าคือคำภาวนา เราอ่านพระคัมภีร์คือฟังพระวาจาของพระองค์ ●

บริการติดตั้งงานระบบกันรั่วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพ และอุปกรณ์ที่ทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

10 - year guarantee, specification service,
roof inspection and training รับปรึกษาให้คำ
แนะนำ และ ซ่อมแซม แก้ไข รอยแตกร้าวของอาคาร
งานป้องกันสนิมโครงสร้าง งานหยุดน้ำรั่วซึมที่

ให้บริการโดยวิศวกรของบริษัท พร้อมทีมผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ

-**Chemical Construction** จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
น้ำยาผสมคอนกรีตปูนทราย วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ

-**Industrial Flooring** รับเคลือบพื้นและส่วน
ต่างๆ ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก ลดการ
สึกกร่อน จากแรงเสียดสี และการกัดกร่อนจากสารเคมี

-**Chemical Resistance** รับเคลือบสารป้องกัน
การกัดกร่อนจากสารเคมี

-**Waterproofing System** รับติดตั้งระบบป้องกัน
การรั่วซึมอาคาร

- Membrane : APP, SBS, EPDM, TPO, PVC

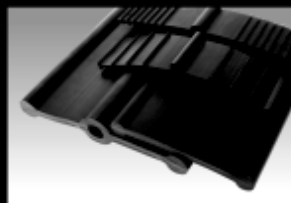
- Coating : Bitumen, Polyurethane,
Flexible cement, Acrylic

-**Joint Sealing** งานหยอดรอยต่อถนน พื้นโรงงาน
ด้วยวัสดุฉนวนกั้นรอยต่อหลายชนิด

-**PU & Epoxy Injection** งานซ่อมแซมรอยรั่วซึม
รอยแตกร้าวโครงสร้างคอนกรีตด้วยวิธี injection

-**Ceramic Coating** งานระบบสีกันความร้อน
สะท้อนความร้อนจากแสง UV ได้มากกว่า 97%

-**PVC Waterstop** แผ่นยางพีวีซีฝังกันรอยต่อ
คอนกรีต

บริษัทยูเนียน แอ็สโซซิเอตส์ (ไทย) จำกัด

1242-1244 ถนนราม 4 แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110

โทรศัพท์: 02-249-0170 โทรสาร: 02-249-6812

Email: sales@union-thai.com Web: www.union-thai.com

จดหมายจากผู้อ่าน

เดือนนี้มาแปลกครับ ท่านผู้อ่านส่งจดหมายมิได้ถามคำถามอะไร แต่มีอารมณ์
เขียนความในใจเป็นกลอนเปล่ามา เลขขอนำมาตีพิมพ์ ได้พักใจใคร่ครวญกัน

(1) หนทาง ความจริง และชีวิต

การยอมรับว่าเราเป็นสิ่งถูกสร้าง
การยอมรับว่าเราไม่สามารถทำอะไรได้ด้วยตนเอง
เราต้องพึ่งพาพระเป็นเจ้าทุกอย่าง
การยอมรับว่าเราไม่สมควรได้อะไร
เหล่านี้ทำให้เราเลิกตั้งคำถามว่า...ทำไม...
หรือมีใจเปรียบเทียบกับผู้อื่นให้เสียใจตลอดเวลา
การมีใจสุภาพที่จะยอมรับขอบเขตอันจำกัดของตนเองที่พระเป็นเจ้าประทานให้
ยอมเป็น โคมไฟนำทางของวิญญาณของเราเอง
หากเราไม่ยอมรับขอบเขตอันจำกัดของเรา
โคมไฟของเราก็จะดับ
และเราจะไม่สามารถเดินทางอีกได้
ทุกคนต่างมีโคมไฟคนละหนึ่งดวง
เป็น โคมไฟที่แลกเปลี่ยนกันถือไม่ได้
เป็น โคมไฟที่พระเป็นเจ้าพอพระทัยในแสงสว่างของมันที่สุด

- (2) สิ่งที่น่าหวาดกลัวในชีวิตของเรา มิใช่คนรอบข้างหรือใครบางคนที่มีอิทธิพลต่อเรา
หากแต่เป็นความขี้ลาด ความใจแคบ ความไม่รู้จักยกโทษด้วยใจจริงของเรา
นั่นเองที่น่าหวาดกลัวสำหรับการเดินทางไปหาพระเป็นเจ้า

(3) แวบเข้ามาในหัวใจ.....

เวลาที่เราหลงใครสักคน
ก็เหมือนเรากำลังปลิดใบของต้นไม้ในวิญญาณของเราที่ละใบจนโกรนไปทั้งต้น
ไม่สามารถให้ร่มเงาทั้งตนเองและผู้อื่น
แต่เมื่อเราเปลี่ยนเป็นความรัก
ก็เหมือนเราริดกิ่งเพื่อให้แตกยอดให้เร็วขึ้น
และเพิ่มใบให้มากขึ้นเพื่อเป็นร่มเงาสำหรับทุกคน

(4) ความจริง.....

เวลาที่เรารักใคร
ความรักจะยาวนาน...เราก็เห็นดเห็น้อย
แต่เวลาที่เรารักตนเอง
และไขว่คว้าเพื่อตนเอง
ความรักจะสั้นลงตามกาลเวลา
สิ่งที่ตามมาจนวาระสุดท้าย
ก็เหลือเพียงความทุกข์ทน
กับน้ำตาที่รินไหลเพียงข้างเดียว
นรก...

แม้อุดมการณ์จะไม่ใช่นิตยสาร “คอนบอสโก” หรือ “แม่พระยุคใหม่” แต่ก็ไม่มีเหตุผลใด
จะห้ามผู้อ่านที่เขียนมาอุดมการณ์ เพื่อประกาศพระเกียรติคุณแด่พระเป็นเจ้า แม่พระ และนักบุญ
เชิญอ่านเลยครับ

พระพรจากพระแม่ ช่วยให้ลูกหายป่วย

ลูกชายของดิฉัน ป่วยเป็นมะเร็งขั้นสุดท้าย เข้ารักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลคามิลโล บ้านโป่ง ตั้งแต่
ปี 2545 ดิฉันได้ภาวนาขอต่อแม่พระ ขอช่วยให้ลูกหายป่วย โดยได้สัญญาว่า เมื่อเขาหาย
จะประกาศเกียรติคุณของพระแม่ให้คนอื่นได้รับรู้ด้วย เวลานี้ ลูกชายดิฉันได้หายป่วยแล้ว ดิฉันขอ
กราบขอบพระคุณพระแม่ และขอประกาศถึงพระพรที่ได้รับให้ทุกคนได้รับรู้ด้วย

จากลูก อาคาทา

หมายเหตุ คนป่วยชื่อ นายสมโภช จันทร์อุทัย
หายเมื่อเดือนกรกฎาคม 2553

พระพรจากท่านบุญราศีบุญเกิด กฤษบำรุง ช่วยให้มีชีวิตรอดได้

พี่ชายของดิฉันป่วยด้วยโรคไตอย่างแรงและกระดูกหลังด้วย ทำให้ต้องนอนอยู่กับที่
ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ดิฉันได้มอบพระธาตุของท่านบุญราศีบุญเกิดให้พี่ชายเก็บไว้ที่เตียง
เนื่องจากไม่อาจใช้คล้องคอได้และภาวนาขอต่อท่านบุญราศีเป็นพิเศษ โดยได้สัญญาว่าเมื่อเขาเดินได้แล้ว
จะพาไปที่สักการสถานของท่านบุญราศีบุญเกิดและจะประกาศพระพรที่ได้รับ เวลานี้พี่ชายสามารถ
เดินได้แล้ว แม้จะไม่แข็งแรงนัก ดิฉันจึงได้พาไปขอบคุณท่านบุญราศีที่สักการสถาน และขอประกาศ
เกียรติคุณของท่านบุญราศี มา ณ ที่นี้ด้วย

อ็กแนส

หมายเหตุ ดิฉันชื่อ กิตฟ้า ว่องประชาบุญ อยู่บ้านเลขที่ 17/1 ต.วัดเพลง จ.ราชบุรี
พี่ชายชื่อ ประสาท ว่องประชาบุญ

พากลับบ้าน

ในโลกที่เปราะบาง
ณ ที่ซึ่งความแตกแยก และความล้มสลายของครอบครัว
เกิดขึ้นได้ง่ายดายดังใบไม้ร่วง
พระเยซูทรงนำพาประชากรของพระองค์เดินทางกลับบ้าน
...กลับคืนสู่สวนเอเดน...ต้นกำเนิดของมนุษยชาติ
ณ ที่นั่น มนุษยชาติได้รับลมหายใจของพระเจ้า และมีชีวิต
ณ ที่นั่น พระเจ้าทรงเปลี่ยนดินแดนว่างร้างให้กลับเป็นสวนสวยงาม
และมอบให้เป็นบ้านแรกของเขา
บ้านหลังนี้มีทุกสิ่ง...เว้นแต่ คู่ชีวิต ที่ยังคงขาดหายไป

พระเจ้าทรงปั้นบรรดาสัตว์ในท้องทุ่งและนกในท้องฟ้า
ทรงนำมาให้เขา เพื่อเขาจะได้ตั้งชื่อ
เขาตั้งชื่อสัตว์ทั้งปวงอย่างไร สัตว์นั้นก็ก็มีชื่ออย่างนั้น
แต่อนิจจา...ยังไม่มีสัตว์ใดเลยที่ได้ชื่อ คู่ชีวิต
เขาจึงยังคงโดดเดี่ยวอยู่เช่นเดิม

พระเจ้าจึงจำเป็นต้องคิดใหม่...สร้างส่วนที่ขาดหายไป
ส่วนนั้นมาจากซี่โครง...ซี่ข้างของเขาเอง
และทันทีที่เขาพบเห็น...เขาจำได้ และร้องตะโกนด้วยความสุขยินดี
...นี่แหละคือกระดูกจากกระดูกของฉัน...เนื่องจากเนื้อของฉัน...
เขาเรียกเธอว่า คู่ชีวิต เพราะเธอคือส่วนหนึ่งของชีวิตเขา
เขาและเธอได้พบชิ้นส่วนที่ขาดหายไป...ในกันและกัน

มนุษยชาติจึงกำเนิดมาในเอกภาพ และจิตเกี่ยวคู่
แม้จะหล่นหายไปบ้างระหว่างทาง
แต่พระเจ้ายังคงเพียรทน นำพาพวกเขากลับบ้าน